

**Ocena programowa
Profil ogólnoakademicki**

Raport samooceny

Uniwersytet Gdański
ul. Jana Bażyńskiego 8
80-309 Gdańsk

Nazwa ocenianego kierunku studiów: **kulturoznawstwo**

1. Poziomy studiów: **studia I i II stopnia**
2. Forma studiów: **studia stacjonarne**
3. Nazwa dyscypliny, do której został przyporządkowany kierunek: **nauki o kulturze i religii**

W przypadku przyporządkowania kierunku studiów do więcej niż 1 dyscypliny:

- a. Nazwa dyscypliny wiodącej, w ramach której uzyskiwana jest ponad połowa efektów uczenia się wraz z określeniem procentowego udziału liczby punktów ECTS dla dyscypliny wiodącej w ogólnej liczbie punktów ECTS wymaganej do ukończenia studiów na kierunku.

Nazwa dyscypliny wiodącej	Punkty ECTS	
	liczba	%
nauki o kulturze i religii	97 (studia I stopnia) 66 (studia II stopnia)	70

- b. Nazwy pozostałych dyscyplin wraz z określeniem procentowego udziału liczby punktów ECTS dla pozostałych dyscyplin w ogólnej liczbie punktów ECTS wymaganej do ukończenia studiów na kierunku.

L.p.	Nazwa dyscypliny	Punkty ECTS	
		liczba	%
1.	nauki o sztuce	42 (studia I stopnia) 29 (studia II stopnia)	30

Na studiach prowadzone jest kształcenie przygotowujące do wykonywania zawodu nauczyciela

TAK NIE

Efekty uczenia się zakładane dla ocenianego kierunku, poziomu i profilu studiów

Kulturoznawstwo I stopnia

Symbole efektów kierunkowych	Absolwent studiów I stopnia
WIEDZA	
K_W01	ma uporządkowaną wiedzę o miejscu i znaczeniu nauk o kulturze i religii oraz nauk o sztuce w dziedzinie nauk humanistycznych, a także o ich specyfice przedmiotowej i metodologicznej
K_W02	zna terminologię z zakresu nauk o kulturze i religii oraz nauk o sztuce
K_W03	ma podstawową wiedzę o głównych kierunkach rozwoju i najważniejszych nowych osiągnięciach w zakresie nauk o kulturze i religii oraz nauk o sztuce
K_W04	ma uporządkowaną wiedzę ogólną dotyczącą zagadnień społecznych, filozoficznych i historycznych tworzących podbudowę dla refleksji o kulturze i sztuce
K_W05	ma uporządkowaną wiedzę szczegółową z zakresu antropologii kultury, historii kultury, kultury popularnej, kultur tubylczych, regionalistyki, muzealnictwa i religii, a także wybranej przez siebie specjalności zawodowej
K_W06	ma uporządkowaną wiedzę szczegółową z zakresu sztuk plastycznych, teatru, muzyki, filmu, widowiska i literatury
K_W07	zna i rozumie wybrane teorie oraz metody analizy i interpretacji różnych tekstów kultury i sztuki
K_W08	orientuje się w problemach współczesnego świata, współczesnym życiu kulturalnym i artystycznym, a także funkcjonowaniu instytucji kultury na Pomorzu; zna prawne, ekonomiczne, etyczne i inne uwarunkowania różnych rodzajów działalności zawodowej kulturoznawcy
K_W09	ma uporządkowaną wiedzę z zakresu różnych form przedsiębiorczości
UMIĘTNOŚCI	
K_U01	potrafi wyszukiwać, analizować, oceniać i selekcjonować informacje z wykorzystaniem różnych mediów oraz poszanowaniem własności intelektualnej
K_U02	posiada umiejętności badawcze obejmujące m.in. formułowanie i interpretację problemów badawczych, dobór metod i narzędzi oraz opracowanie i prezentację wyników, pozwalające na prowadzenie badań nad kulturą i sztuką pod kierunkiem opiekuna naukowego
K_U03	potrafi posługiwać się podstawowymi teoriami kultury i sztuki oraz pojęciami z zakresu nauk o kulturze i religii i nauk o sztuce

K_U04	rozpoznaje różne teksty kultury i sztuki oraz umie przeprowadzić ich analizę i interpretację z zastosowaniem typowych metod badawczych kulturoznawstwa i nauk o sztuce
K_U05	posiada umiejętność merytorycznego argumentowania (z wykorzystaniem poglądów innych autorów) oraz formułowania wniosków
K_U06	przygotowuje prace pisemne w języku polskim i wybranym języku obcym dotyczące zagadnień kultury i sztuki, oparte na różnych źródłach i aktualnej literaturze przedmiotu
K_U07	przygotowuje wystąpienia ustne i prezentacje dotyczące kultury i sztuki, także w ramach pracy zespołowej
K_U08	ma umiejętności językowe zgodne z wymaganiami określonymi dla poziomu B2 Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego
KOMPETENCJE	
K_K01	rozumie potrzebę uczenia się i doskonalenia zawodowego przez całe życie
K_K02	potrafi określić środki i metody służące realizacji konkretnego zadania; działa w sposób przedsiębiorczy
K_K03	prawidłowo rozpoznaje i rozstrzyga problemy związane z zawodem kulturoznawcy – specjalisty w zakresie krytyki i popularyzacji kultury, animacji kultury lub kultury mediów elektronicznych i redakcji stron internetowych
K_K04	ma świadomość odpowiedzialności za zachowanie dziedzictwa kulturowego i artystycznego
K_K05	uczestniczy w życiu kulturalnym i artystycznym

Kulturoznawstwo II stopnia

Symbole efektów kierunkowych	Absolwent studiów II stopnia
WIEDZA	
K_W01	ma pogłębioną wiedzę o specyfice przedmiotowej i metodologicznej kulturoznawstwa, którą jest w stanie rozwijać i twórczo stosować w działalności zawodowej
K_W02	zna terminologię nauk o kulturze i religii oraz nauk o sztuce na poziomie rozszerzonym
K_W03	ma szczegółową, aktualną wiedzę o współczesnych dokonaniach nauk o kulturze i religii oraz nauk o sztuce, a także o wiodących ośrodkach kulturoznawstwa i kierunkach prowadzonych tam badań

K_W04	ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę dotyczącą problemów współczesnego świata oraz teoretycznych, filozoficznych i estetycznych podstaw refleksji o kulturze i sztuce
K_W05	ma ugruntowaną, specjalistyczną wiedzę z zakresu kultury audiowizualnej lub zarządzania kulturą
K_W06	zna i rozumie zaawansowane współczesne teorie i metody analizy, interpretacji i wartościowania różnych tekstów kultury i sztuki
K_W07	zna zasady etyki zawodowej kulturoznawcy
K_W08	ma szeroką wiedzę na temat współczesnego życia kulturalnego i artystycznego oraz funkcjonowania instytucji kultury i rynku sztuki
UMIĘTNOŚCI	
K_U01	potrafi biegle wyszukiwać, interpretować i selekcjonować informacje, z wykorzystaniem różnych źródeł, mediów i technologii, oraz formułować na ich podstawie samodzielne wnioski
K_U02	posiada pogłębioną świadomość teoretyczną i metodologiczną, umożliwiającą prowadzenie zaawansowanych badań z zakresu kulturoznawstwa pod kierunkiem opiekuna naukowego
K_U03	potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i poszerzać umiejętności w celu rozwijania własnych predyspozycji i świadomego kierowania karierą zawodową, zwłaszcza w zakresie wybranej specjalności
K_U04	posiada umiejętność integrowania wiedzy z różnych dyscyplin humanistyki oraz jej stosowania w nietypowych sytuacjach zawodowych
K_U05	uwzględniając aktualne osiągnięcia nauk o kulturze i religii oraz nauk o sztuce, potrafi przeprowadzić krytyczną analizę i interpretację różnych tekstów kultury i sztuki
K_U06	potrafi tworzyć syntetyczne ujęcia zjawisk kultury na podstawie wiedzy naukowej i doświadczenia badawczego i zawodowego, związanego z wybraną specjalnością
K_U07	sprawnie przygotowuje różnego typu prace pisemne w języku polskim i wybranym języku obcym
K_U08	sprawnie przygotowuje wystąpienia ustne i prezentacje w języku polskim i wybranym języku obcym
K_U09	ma umiejętności językowe zgodne z wymaganiami określonymi dla poziomu B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego
KOMPETENCJE SPOŁECZNE	
K_K01	rozumie znaczenie wiedzy, umiejętności i doświadczenia w działaniach zawodowych
K_K02	chętnie współdziała w zespole, którego pracą umie także zarządzać

K_K03	dba o zachowanie najwyższych standardów etycznych i profesjonalnych zawodu kulturoznawcy
K_K04	aktywnie popularyzuje wiedzę o kulturze i sztuce
K_K05	aktywnie uczestniczy w działaniach na rzecz zachowania dziedzictwa kulturowego regionu, kraju, Europy i świata
K_K06	systematycznie i świadomie uczestniczy w życiu kulturalnym i artystycznym; interesuje się aktualnymi wydarzeniami w kulturze i sztuce

Skład zespołu przygotowującego raport samooceny

Imię i nazwisko	Tytuł lub stopień naukowy/stanowisko/funkcja pełniona w uczelni
Aleksandra Wierucka	dr / adiunkt / kierownik Zakładu Kulturoznawstwa / przewodnicząca Rady Programowej kierunku
Grzegorz Piotrowski	dr hab. / profesor uczelni / dyrektor Instytutu Badań nad Kulturą / członek Rady Programowej kierunku / koordynator sylabusów
Katarzyna Kaczor	dr hab. / profesor uczelni / członkini Rady Programowej kierunku
Helena Draganik	dr / adiunkt / kierownik praktyk
Dariusz v. Karol Szymański	dr / adiunkt / koordynator specjalności

Spis treści

Efekty uczenia się zakładane dla ocenianego kierunku, poziomu i profilu studiów	3
Skład zespołu przygotowującego raport samooceny	7
Prezentacja uczelni	9
Część I. Samoocena uczelni w zakresie spełniania szczegółowych kryteriów oceny programowej na kierunku studiów o profilu ogólnoakademickim	10
Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się	10
Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się	18
Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie	29
Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry	38
Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie	53
Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku	56
Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku	57
Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia	60
Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach	62
Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów	64
Część II. Perspektywy rozwoju kierunku studiów	67
Część III. Załączniki	69
Załącznik nr 1. Zestawienia dotyczące ocenianego kierunku studiów	69

Prezentacja uczelni

Uniwersytet Gdański (UG) od powstania w 1970 roku – w wyniku połączenia Wyższej Szkoły Ekonomicznej w Sopocie oraz Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Gdańsku – integruje pomorskie środowiska nauk humanistycznych, społecznych, przyrodniczych i ścisłych. Należy do największych uczelni w kraju (w 2023 roku prowadzi 89 kierunków studiów, na których studiuje prawie 22 tysiące studentów) i ważnych ośrodków naukowych. W roku 2020 UG wraz z Gdańskim Uniwersytetem Medycznym i Politechniką Gdańską utworzył Związek Uczelni im. Daniela Fahrenheita (FarU) - wspólną jednostkę naukową, która ma umacniać współpracę i konsolidować zasoby oraz potencjał trzech uczelni. UG jest również członkiem European University of the Seas (SEA-EU). Celem tej inicjatywy jest zbudowanie ponadnarodowych sojuszy instytucji szkolnictwa wyższego z całej Unii Europejskiej opartych na wspólnej strategii i wartościach.

Uniwersytet Gdański ma 11 wydziałów, w tym Wydział Filologiczny – utworzony w 2008 roku (jako sukcesor Wydziału Filologiczno-Historycznego, a jeszcze wcześniej Wydziału Humanistycznego), który jest największym ośrodkiem kształcenia literaturoznawców, językoznawców i kulturoznawców w Polsce Północnej: kształci obecnie prawie 4000 studentów na 26 kierunkach w stu specjalnościach. Strategia rozwoju Wydziału Filologicznego i jego poprzedników obejmowała – już od lat osiemdziesiątych XX wieku – interdyscyplinarny charakter oferowanych kierunków studiów, co wiązało się z aktywnością pracujących tu uczonych (m.in. prof. Marii Janion i kręgu jej uczniów), a przejawiało w poszerzaniu programu tradycyjnych studiów filologicznych o wątki z zakresu kulturoznawstwa i nauk o sztuce. Doprowadziło to do powstania specjalności wiedza o kulturze (prowadzonej przez Zakład Nauk o Kulturze w Instytucie Filologii Polskiej) w ramach studiów polonistycznych, a w 2004 roku do utworzenia kulturoznawstwa jako odrębnego kierunku studiów (uchwała Senatu UG nr 62/04). Jego założenia programowe opracował prof. Michał Błazejewski, literaturoznawca i kulturoznawca, który w 2006 roku objął kierownictwo samodzielnej Katedry (dziś Zakładu) Kulturoznawstwa. W 2016 roku stała się ona częścią nowo utworzonego Instytutu Badań nad Kulturą.

Część I. Samoocena uczelni w zakresie spełniania szczegółowych kryteriów oceny programowej na kierunku studiów o profilu ogólnoakademickim

Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się

1.1. Powiązania koncepcji kształcenia z misją i celami strategicznymi Uniwersytetu Gdańskiego, oferowane specjalności, oczekiwania formułowane wobec kandydatów

Program kulturoznawstwa jest ściśle związany z misją i celami strategicznymi Uniwersytetu Gdańskiego, zapisanymi w Statucie uczelni z 13 czerwca 2019 r. oraz w Strategii Uniwersytetu Gdańskiego na lata 2020–2025 (załącznik do uchwały nr 155/19 Senatu UG z 28 listopada 2019 r.). W szczególności naszym celem jest „prowadzenie kształcenia oraz działalności naukowej o najwyższej jakości, kształtowanie postaw obywatelskich, a także uczestnictwo w rozwoju społecznym i tworzeniu gospodarki opartej na innowacjach” (Statut UG, § 4, p. 1). Realizacji tej misji służą intensywne działania naukowe pracowników Zakładu Kulturoznawstwa, rozwijanie kompetencji dydaktycznych nauczycieli prowadzących zajęcia na kierunku, stałe monitorowanie i korygowanie programu studiów na obu stopniach kształcenia w powiązaniu z aktualnymi trendami i osiągnięciami nauk o kulturze i religii oraz nauk o sztuce, a także monitorowanie rynku pracy, m.in. w toku współpracy z interesariuszami zewnętrznymi.

Wieloaspektowość programu studiów i projektowanych przezeń możliwości zawodowych w powiązaniu z badaniami naukowymi i praktyką zespołu kulturoznawstwa (większość z etatowych pracowników Zakładu Kulturoznawstwa ma w życiorysach zawodowych bogate doświadczenia pracy w instytucjach kultury bądź na rynku sztuki) znajduje odzwierciedlenie w oferowanych studentom specjalnościach oraz oczekiwaniach wobec kandydatów. Na studiach I stopnia oferujemy trzy specjalności (do wyboru): Krytykę i popularyzację kultury, Animację kultury oraz Kulturę mediów elektronicznych i redakcję stron internetowych. Każda z tych specjalności obejmuje 300 godzin zajęć i umożliwia zdobycie 31 punktów ECTS, a przedmioty pozwalają na specjalistyczne pogłębienie wiedzy teoretycznej i rozwijanie czysto praktycznych umiejętności zawodowych (przykładowo: w ramach Procesu i rynku wydawniczego studenci m.in. uczą się przygotowywać materiał do druku, na Warsztacie artystycznym poznają zasady prowadzenia tego typu zajęć edukacyjnych i animacyjnych, a na Narzędziach komunikacji wizualnej opanowują – w sali informatycznej – narzędzia niezbędne do przygotowania lub tworzenia materiałów publikowanych w Internecie). Każda ze specjalności kończy się przedmiotem projektowym (z egzaminem), na którym studenci realizują indywidualne bądź grupowe projekty (od koncepcji do pełnej realizacji i ewaluacji), sprawdzające stopień przygotowania do zawodu. Natomiast na studiach II stopnia oferujemy dwie specjalności (do wyboru): Zarządzanie kulturą i Kulturą audiowizualną. Każda z nich obejmuje 330 godzin zajęć i umożliwia zdobycie 40 ECTS. Pozwala to na uzyskanie wysokospecjalistycznych kompetencji, niezbędnych w pracy zawodowej i ewentualnej działalności naukowej (na przykład w ramach studiów doktorskich). Każda ze specjalności kończy się przedmiotem (z egzaminem) podsumowującym zdobytą wcześniej wiedzę i umiejętności. Przedmioty specjalizacyjne na obu stopniach studiów prowadzą częściowo (w ramach umów cywilnoprawnych) specjaliści – praktycy, reprezentujący interesariuszy zewnętrznych (m.in. Wydział Kultury Urzędu Miasta Gdyni, Instytut Kultury Miejskiej w Gdańsku, firmy prywatne z sektora kreatywnego itd.).

Jeśli zaś chodzi o oczekiwania od kandydatów na studia, to o przyjęciu na studia I stopnia decyduje konkurs świadectw dojrzałości, uwzględniający oceny z języka polskiego, języka obcego oraz wszystkich pozostałych przedmiotów maturalnych (zgodnie z wyborem kandydata). Oceny z języków są dla nas istotne, gdyż treści i doświadczenia kulturowe powiązane są w szkolnictwie średnim w znacznym stopniu właśnie z językiem polskim i językiem obcym. Studia II stopnia są natomiast otwarte dla wszystkich absolwentów studiów wyższych, niezależnie od dziedziny i specjalności, a o przyjęciu decyduje konkurs ocen na dyplomie oraz rozmowa kwalifikacyjna, której przedmiotem jest kultura z perspektywy indywidualnych zainteresowań kandydata. Z uwagi na tak ukształtowane kryteria rekrutacji, studia II stopnia rozpoczynają osoby z różnorodnymi kompetencjami i doświadczeniami, co dla studentów i dla nas jest cenne; skutkuje to jednak niejednorodnym poziomem kompetencji ściśle kulturoznawczych – z tego powodu w programie studiów II stopnia znajduje się przedmiot Wiedza o kulturze (rekapitulacja) w formie kursu online z wykazem literatury i konsultacjami z prowadzącą, który studenci muszą zaliczyć do końca pierwszego semestru studiów.

1.2. Związek kształcenia z prowadzoną działalnością naukową w dyscyplinach, do których kierunku jest przypisany (główne osiągnięcia w okresie ostatnich pięciu lat, sposób wykorzystania działalności naukowej w opracowaniu i doskonaleniu programu studiów oraz procesie ich realizacji, ze szczególnym uwzględnieniem zdobywania przez studentów kompetencji badawczych i udziału w badaniach)

Program studiów na obu stopniach oraz jego realizacja są ściśle związane z prowadzoną działalnością naukową. Etatowy zespół Zakładu Kulturoznawstwa reprezentuje obie przypisane do kierunku dyscypliny naukowe – nauki o kulturze i religii (9 osób – 100%, jedna – 50%) oraz nauki o sztuce (2 osoby – 100%, jedna – 50%). W ewaluacji za lata 2017–2021 na UG dyscypliny te uzyskały oceny B+ (nauki o kulturze i religii) oraz A (nauki o sztuce). Badania prowadzone aktualnie w Zakładzie Kulturoznawstwa mają bardzo szeroki zakres i dotyczą zagadnień podejmowanych długofalowo, jak kultury tubylcze Amazonii, książka obrazkowa, współczesna kultura popularna (fantasy, muzyka popularna, horror filmowy), sztuka najnowsza, antropologia miasta, religia i duchowość w różnych kulturach, performatywność muzyki czy trójmiejska kultura teatralna, a także tematów nowych, jak twórczość Aleksandra Forda i polscy emigranci na Wyspach Jońskich. Do najważniejszych osiągnięć w zakresie nauk o kulturze i religii od 2019 r. należy zaliczyć monografie *Bożena Porzyńska na pięciolinii życia* B. Forysiewicz (2023), *Teatr jako kulturotechnika w socjoterapii* B. Forysiewicz i M. Polakowskiej (2020), *Edukacja kobiet na Pomorzu Gdańskim w początkach XIX wieku. Działalność Louise von Krockow* M. Sachy (2021, książka wyróżniona Nagrodą Naukową Rektora UG II stopnia), *Krawiec, książkę i chłopaki z brzozy. Fantazmat homoseksualny w powojennym kinie czechosłowackim* K. Szymańskiego (2020, książka nominowana do nagrody Polskiego Towarzystwa Badań nad Filmem i Mediami) i *Amazoński „Inny”. Wizerunek rdzennych mieszkańców Amazonii we współczesnych tekstach kultury* A. Wieruckiej (2020, książka wyróżniona Nagrodą Naukową Rektora UG I stopnia) oraz prace zbiorowe przygotowane przez pracowników Zakładu Kulturoznawstwa – *Człowiek i miasto. Gdańsk i inne przestrzenie* pod red. K. Szalewskiej i Z. Dymarskiego (2021) i *Synergia słów i obrazów. Badania ikonotekstu w Polsce* pod red. H. Dymel-Trzebiatowskiej, J. Szyłaka, M. Cackowskiej (2021). Współautorką książki *Teatr jako kulturotechnika* jest absolwentka naszego kierunku – M. Polakowska, prace naukowe naszych studentów i absolwentów współtworzą zaś książkę *Animowanie miasta. Gdańsk przestrzenią artystów. Badania studenckie* pod red. B. Forysiewicz (2019), a częściowo także tom *Człowiek i miasto*. Z kolei do najważniejszych osiągnięć w zakresie nauk o sztuce należy zaliczyć monografie *Tropami wielokrotności. Strategie powtórzenia*

w sztuce polskiej lat 60. i 70. XX wieku M. Howorus-Czajki (2019), *Syndrom Pogorelicia. Muzyka – opera – performatywność* G. Piotrowskiego (2020, książka wyróżniona Nagrodą Naukową Rektora UG II stopnia) i *Dosięgnąć nieba. Teatr Snów* B. Świąder-Puchowskiej (2021), a także pracę zbiorową *Teatr Wybrzeże w latach 1996–2016. Zjawiska, ludzie, przedstawienia* pod red. J. Pużyny-Chojki, K. Kręglewskiej i B. Świąder-Puchowskiej (2019). Ważnymi osiągnięciami są także artykuły i przekłady pracowników Zakładu Kulturoznawstwa opublikowane w punktowanych czasopismach naukowych „Journal of Youth Studies”, „Etnografia Polska”, „Karto-Teka Gdańska”, „Konteksty”, „Kwartalnik Filmowy”, „Kwartalnik Historii Kultury Materialnej”, „Literatura i Kultura Popularna”, „Logos i Ethos”, „Roczniki Humanistyczne”, „Muzealnictwo”, „Ouart. Kwartalnik Instytutu Historii Sztuki Uniwersytetu Wrocławskiego”, „Studia z Dziejów Rosji i Europy Środkowo-Wschodniej”, „Studia Religiosa”, „Studies in East European Thought” i „Teksty Drugie”.

W Zakładzie obecnie realizowany jest jeden grant (wewnętrzny – z puli środków UG) związany z badaniem migracji w Ekwadorze, w 2019 r. zakończył się natomiast grant Polonez 1 Narodowego Centrum Nauki *Indigenous youth's livelihood strategies in an era of globalization: mobilities, knowledges, and identities* realizowany przez dwie pracownice Zakładu (opiewał na kwotę ponad 600 tysięcy złotych). Etatowi pracownicy regularnie uczestniczą w międzynarodowych i krajowych konferencjach naukowych, są również członkami stowarzyszeń naukowych (m.in. American Anthropological Association, Association for Cultural Studies, Society for Anthropology of Lowland South America, International Union for Anthropological and Ethnological Sciences, Historische Kommission für Ost- und Westpreußische Landesforschung, Polskie Towarzystwo Kulturoznawcze, Polskie Towarzystwo Badań nad Filmem i Mediami, Polskie Towarzystwo Filozoficzne, Pomorskie Towarzystwo-Filozoficzno-Teologiczne, Stowarzyszenie Historyków Sztuki). W 2024 r. Zakład współorganizuje z Nadbałtyckim Centrum Kultury w Gdańsku i Zespołem Interdyscyplinarnych Badań Książki Obrazkowej na Uniwersytecie Gdańskim (do którego należy troje pracowników Zakładu) ogólnopolską konferencję naukową *Terapeutyczne aspekty ikonotekstu*. Dwoje pracowników w ostatnich pięciu latach uzyskało stopnie doktora habilitowanego nauk o sztuce (2019, 2020), a jedna osoba stopień doktora sztuki (2023). Aktualnie rozpoczęła się jedna procedura habilitacyjna w zakresie nauk o kulturze i religii.

Badania prowadzone przez pracowników Zakładu Kulturoznawstwa w dużym stopniu wpływają na treści zajęć na obu stopniach studiów. W całości wynikiem tych badań poświęcone są Kalejdoskop kultury współczesnej (na I roku studiów I stopnia) i przedmioty fakultatywne na obu poziomach studiów (po 120 godzin zajęć i 8 punktów ECTS na każdym z nich). Badania pracowników znajdują także odzwierciedlenie w obowiązkowych przedmiotach kursowych i przedmiotach specjalizacyjnych (z bogactwa przykładów: Kultury tubylcze świata, Kultura regionalna, Kultura popularna, Kultura filmowa, Kultura muzyczna i Kulturowy wymiar sztuki na studiach I stopnia, Dynamika przemian kulturowych, Ekonomia kultury, Sztuka aktualna na studiach II stopnia) oraz przedmiotach teoretycznych i metodologicznych (np. Współczesne dyskursy kulturoznawstwa czy Analiza i interpretacja tekstów kultury na studiach I stopnia, a Metodologie kulturoznawstwa, Metody badań jakościowych oraz Teorie i metody badań przekazów audiowizualnych na studiach II stopnia). Studenci zdobywają na tych przedmiotach szerokie kompetencje badawcze; służą temu również i zwłaszcza Podstawy warsztatu pracy naukowej i Warsztat badań własnych (na studiach I stopnia) oraz seminaria dyplomowe – licencjackie (roczne) i magisterskie (dwuletnie). Nabywaniu, pogłębianiu i utrwalaniu tych kompetencji służą również ćwiczenia badawcze na różnych przedmiotach, szczególnie w formie ćwiczeń i konwersatoriów.

Prace studentów i absolwentów kulturoznawstwa są często publikowane. Pracownicy Zakładu inicjują takie publikacje – w przygotowywanych przez siebie tomach zbiorowych (por. wyżej) albo wskazując potencjalne miejsca druku. Absolwenci podejmują także studia doktorskie na Uniwersytecie Gdańskim i w innych ośrodkach (stopnie doktora kulturoznawstwa i etnologii zdobyły już dwie nasze absolwentki, z których jedna pracuje jako adiunkt w Instytucie Badań nad Kulturą, z kolei dwoje asystentów w Zakładzie Kulturoznawstwa to również absolwenci kulturoznawstwa i aktualni doktoranci Szkoły Doktorskiej UG w dyscyplinie nauki o kulturze i religii).

1.3. Zgodność koncepcji kształcenia z potrzebami otoczenia społeczno-gospodarczego i rynku pracy (z uwzględnieniem roli interesariuszy zewnętrznych w tworzeniu i doskonaleniu programu studiów)

W kształtowaniu programu studiów na kierunku kulturoznawstwo aktywnie uczestniczą interesariusze zewnętrzni wchodzący w skład Rady Programowej kierunku.

Ważnym elementem kreowania programu studiów jest także współpraca ze środowiskiem społeczno-gospodarczym, stanowiącym naturalne pole zawodowe dla absolwentów kulturoznawstwa (Wydział Kultury Urzędu Miasta Gdyni, Instytut Kultury Miejskiej w Gdańsku, Rada Kultury Gdańskiej – z pracownicą Zakładu w obecnej kadencji, Muzeum Wsi Mazowieckiej w Sierpcu, Muzeum Kinematografii w Łodzi, Filtoteka Narodowa – Instytut Audiowizualny w Warszawie, Centrum Sztuki Współczesnej „Łaźnia” w Gdańsku, Państwowa Galeria Sztuki w Sopocie, Drukarnia Misiuro w Gdańsku, Maj Film w Gdyni, portal „Meakultura. Sztuka, Edukacja, Artyści”, „Ruch Muzyczny” itd.). Pracownicy tych instytucji, mediów, ciał i inni specjaliści prowadzą zajęcia lub są zapraszani na nie jako goście (np. w 2022 r. część zajęć z przedmiotu Krytyka i performatyka muzyczna przeprowadzili red. K. Kolinek-Siechowicz i red. K. Stefański z „Ruchu Muzycznego”, z kolei w 2023 r. gościem zajęć Upowszechnianie kultury audiowizualnej była A. Równy, koordynatorka ogólnopolskiego projektu „Nowe Horyzonty Edukacji Filmowej”, trenerka edukacji filmowej Polskiego Instytutu Sztuki Filmowej i liderka Filtoteki Szkolnej na Mazowszu). W wymienionych instytucjach odbywają się również wizyty studyjne w ramach zajęć (np. w Drukarni Misiuro na Procesie i rynku wydawniczym, w Filtotece Narodowej na Dziedzictwie kultury w epoce cyfryzacji czy w Muzeum Kinematografii na Upowszechnianiu kultury audiowizualnej), a także realizowane są projekty studenckie (np. w ramach przedmiotu Projekt kuratorski studenci specjalności Krytyka i popularyzacja kultury zrealizowali w 2022 r. w „Łaźni” rozbudowany projekt animacyjny, artystyczno-społeczny, *Śmieciaki*, w którym dzieci z różnych dzielnic Gdańska tworzyły obiekty artystyczne z plastikowych odpadów, integrując się i poznając zasady proekologicznego gospodarowania śmieciami). Współpraca taka owocuje wspólnym namysłem nad programem studiów i treściami poszczególnych przedmiotów; pomysły i oczekiwania wpływają później na kształt sylabusów lub są przedstawiane Radzie kierunku, która uwzględnia je w procesie modernizacji programu studiów.

1.4. Sylwetki absolwenta, przewidywane miejsca zatrudnienia

Program kulturoznawstwa pozwala na kształcenie cenionych, wszechstronnie wykształconych specjalistów nie tylko w zakresie kulturoznawstwa w ścisłym znaczeniu, w tym animacji i popularyzacji kultury, krytyki, mediów elektronicznych, zarządzania kulturą czy kultury audiowizualnej, ale też wyposażonych w szerokie „twarde” i „miękkie” kompetencje, umożliwiające pracę w administracji, nauce, gospodarce – zwłaszcza w sektorze kreatywnym – i sztuce. Absolwenci

obu stopni studiów są bardzo cenieni na rynku pracy i już w trakcie studiów – np. w okresie odbywania praktyk zawodowych – kierowane są do nich propozycje zatrudnienia. Nasi absolwenci pracują m.in. w Urzędzie Miasta Gdyni, Nadbałtyckim Centrum Kultury, FilMOTECE Narodowej w Warszawie, Instytucie Etnologii i Antropologii UG, Centrum Kultury „Zamek” w Nowem, Radiu Norda FM w Wejherowie, „Gazecie Wyborczej” i firmach prywatnych.

Celem kształcenia na studiach I stopnia jest uzyskanie przez absolwenta nowoczesnej i ugruntowanej wiedzy oraz umiejętności z zakresu kulturoznawstwa, ze szczególnym uwzględnieniem teoretycznych podstaw nauk o kulturze, warsztatu kulturoznawcy, kultury artystycznej, popularnej, regionalnej i cyfrowej oraz kulturowej różnorodności świata w kontekście historii kultury i jej społecznych oraz filozoficznych uwarunkowań, a także specjalistycznych kompetencji zawodowych związanych z realizowanymi specjalnościami Krytyka i popularyzacja kultury, Animacja kultury oraz Kultura mediów elektronicznych i redakcja stron internetowych. Absolwent studiów I stopnia może pracować jako krytyk i popularyzator kultury, animator kultury lub animator społeczno-kulturalny, instruktor, pracownik mediów (dziennikarz, redaktor) i instytucji kulturalnych, takich jak ośrodki kultury, muzea, galerie czy fundacje.

Celem kształcenia na studiach II stopnia jest natomiast uzyskanie przez absolwenta szerokiej i ugruntowanej wiedzy i umiejętności w zakresie znajomości i rozumienia problemów współczesnego, wielokulturowego świata w kontekście aktualnych ujęć teoretycznych oraz metodologii kulturoznawstwa umożliwiających samodzielną pracę i badania naukowe, a także zaawansowanych specjalistycznych kompetencji związanych z realizowanymi specjalnościami zawodowymi Kultura audiowizualna i Zarządzanie kulturą. Absolwent studiów II stopnia może pracować jako specjalista od kultury audiowizualnej, kurator, popularyzator czy kustosz zbiorów audiowizualnych (w mediach, mediatekach i innych instytucjach kultury) oraz jako menedżer, promotor kultury lub osoba zarządzająca instytucją kultury bądź projektem kulturalnym, także w ramach własnej działalności gospodarczej. Jest również gotowy do podjęcia działalności naukowej, w tym studiów doktorskich.

1.5. Cechy wyróżniające koncepcję kształcenia i wykorzystanie wzorów krajowych i międzynarodowych

Koncepcję kształcenia cechuje wykorzystanie modelu „klasycznego” kulturoznawstwa - eksponującego teorie i historię kultury, metodologie kulturoznawcze, antropologię kulturową i antropologię współczesności (z akcentem na kategorie tożsamości, różnorodności kulturowej czy kultury popularnej i wykorzystaniem metod m.in. studiów kulturowych) – połączone z jego szerokim otwarciem na perspektywy inter- i transdyscyplinarne, zwłaszcza w zakresie refleksji o kulturze artystycznej (w tym audiowizualności będącej ważnym przedmiotem zainteresowań pracowników Instytutu Badań nad Kulturą), animacji kulturowej i zarządzania kulturą oraz kultury mediów elektronicznych. Pozwala to wykorzystać różnorodny charakter kompetencji etatowego zespołu Zakładu Kulturoznawstwa, w którym pracują badacze i zarazem praktycy wywodzący się pierwotnie m.in. z literaturoznawstwa, historii, historii sztuki, filozofii, teatrologii, muzykologii, dziennikarstwa, branży wydawniczej i sztuki.

Kulturoznawstwo gdańskie czerpie z dorobku i doświadczeń polskich ośrodków kulturoznawczych o znacznie dłuższej tradycji. Świadczy o tym bliska współpraca z zapraszanymi profesorami wizytującymi – naukowcami o międzynarodowej renomie i wielkim doświadczeniu dydaktyczno-organizacyjnym. W latach 2016–2020 funkcję tę pełnił prof. dr hab. Wojciech J. Burszta

z Uniwersytetu SWPS, a obecnie pełnią ją prof. dr hab. Bożena Muszkalska z Uniwersytetu Wrocławskiego (od 2018), prof. dr hab. Waldemar Kuligowski z Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu (od 2021) i prof. Mohsen Mobasher z University of Houston (2023).

1.6. Kluczowe efekty uczenia się oraz ich związek z koncepcją programu studiów i dyscyplinami, do których kierunek jest przypisany

Opisy zakładanych efektów uczenia się na kierunku kulturoznawstwo dostosowane są do poziomu i ogólnoakademickiego profilu studiów – w oparciu o szczegółowe charakterystyki Polskich Ram Kwalifikacji na poziomie 6 (studia I stopnia) i 7 (studia II stopnia). Efekty zostały sformułowane jasno, w sposób pozwalający na weryfikację ich realizacji w toku studiów.

Efekty uczenia się na studiach I stopnia dotyczą różnych zakresów kompetencyjnych niezbędnych w pracy kulturoznawcy. Obejmują one 9 efektów z zakresu wiedzy, 8 z zakresu umiejętności i 5 z zakresu kompetencji społecznych. Większość z efektów jest świadomie określona w taki sposób, aby ujmować równocześnie zakresy nauk o kulturze i religii oraz nauk o sztuce (np. K_W01, K_W02, K_U03, K_K04). Na wielu przedmiotach dążymy bowiem do integrowania wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych z tych dwóch zakresów, mając świadomość, że obie przypisane do kierunku dyscypliny łączy wiele pokrewieństw i wspólnych obszarów. Odrębnym subdyscyplinom bądź obszarom zainteresowań obu dyscyplin odpowiadają natomiast efekty K_W05 (nauki o kulturze i religii) i K_W06 (nauki o sztuce). Z kolei za najistotniejsze kierunkowe efekty uczenia się uważa należy efekty K_W01, K_W02, K_W03, K_W05, K_W06, K_W07, K_W08, K_U02, K_U03, K_U04, K_K03, K_K04 i K_K05. Wyodrębniają one kulturoznawstwo jako swoisty przedmiot studiów, a także eksponują specyfikę gdańskiego kulturoznawstwa i zakresy oferowanych specjalności.

Wzajemne powiązania efektów uczenia się I stopnia obrazuje poniższa tabela.

Nauki o kulturze i religii, nauki o sztuce: specyfika przedmiotowa i metodologiczna, terminologia, osiągnięcia, kierunki rozwoju	K_W01, K_W02, K_W03	K_U03	K_U01, K_U05, K_U06, K_U07, K_U08 (w zakresie związanym z pozyskiwaniem wiedzy i działaniem badawczym lub praktycznym w języku obcym)
Konteksty i uwarunkowania kulturoznawstwa	K_W04, K_W08		
Zakresy szczegółowe, w tym m.in. antropologia kultury, historia kultury, kultura popularna, kultura regionalna, muzealnictwo, specjalności zawodowe, sztuki plastyczne, kultura muzyczna, kultura filmowa itd.	K_W05, K_W06	K_U04	

Metodologia i teoria kulturoznawstwa, interpretacja	K_W07	K_U02, K_U03, K_U04	
Przedsiębiorczość	K_W09		
K_K01, K_K02, K_K03, K_K04, K_K05			

Efekty uczenia się na studiach II stopnia dotyczą specjalistycznych, pogłębionych kompetencji niezbędnych w samodzielnej pracy kulturoznawcy, także w obszarze działalności badawczej i na polach oferowanych specjalności. Obejmują one 8 efektów z zakresu wiedzy, 9 z zakresu umiejętności i 6 z zakresu kompetencji społecznych. Część efektów – podobnie jak w wypadku studiów I stopnia – została określona tak, by integrowały one dyscypliny nauk o kulturze i religii oraz nauk o sztuce, z uwagi na ich pokrewieństwa i transdyscyplinarne przepływy między nimi oraz adekwatnie do realnej praktyki kształcenia na naszym kierunku (np. K_W02, K_W03, K_U04, K_U05, K_K04). Z kolei za najważniejsze efekty związane z rozwijaniem samodzielnej aktywności badawczej i zawodowej uznaje należy efekty K_W01, K_W03, K_W05, K_W06, K_W07, K_U02, K_U03, K_U04, K_U06, K_K03, K_K05. Ekspozują one kompetencje pozwalające na samodzielne poznawanie współczesnego świata i pogłębioną, wielokierunkową interpretację jego zjawisk.

Wzajemne powiązania efektów II stopnia i ich systemowy (synergiczny) charakter pokazuje poniższa tabela.

Specyfika przedmiotowa i metodologiczna kulturoznawstwa, najnowsze osiągnięcia, główne ośrodki	K_W01, K_W03	K_U04, K_U06	K_U01, K_U03, K_U07, K_U08, K_U09 (w zakresie związanym z pozyskiwaniem wiedzy i działaniem badawczym lub praktycznym w języku obcym)
Zaawansowana terminologia kulturoznawcza	K_W02	K_U02, K_U04	
Problemy współczesnego świata i powiązania interdyscyplinarne	K_W04	K_U04, K_U05, K_U06	
Specjalności zawodowe	K_W05	K_U04, K_U05, K_U06	

Zaawansowane metody badawcze	K_W06	K_U02, K_U04, K_U05	
Współczesne życie kulturalne, w tym artystyczne	K_W08	K_U05, K_U06	
K_W07, K_K01, K_K02, K_K03, K_K04, K_K05, K_K06			

Zalecenia dotyczące kryterium 1 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę

Lp.	Zalecenia dotyczące kryterium 1 wymienione we wskazanej wyżej uchwale Prezydium PKA	Opis realizacji zalecenia oraz działań zapobiegawczych podjętych przez uczelnię w celu usunięcia błędów i niezgodności sformułowanych w zaleceniu o charakterze naprawczym
1.	Przypisanie przez Senat uczelni kierunkowych efektów kształcenia do obszaru nauk humanistycznych, dyscyplina kulturoznawstwo, i zapewnienie spójności informacji zawartych w systemie POL-on z uchwałą Senatu UG.	Zalecenie zostało wypełnione w całości przez Senat UG i administrację zobowiązaną do wprowadzania danych do systemu POL-on.
2.	Zintensyfikowanie badań nad zagadnieniami kulturoznawczymi w zakresie antropologii kultury, socjologii kultury, kultury w środowisku cyfrowym i nieprofesjonalnych twórców kultury, co powinno przełożyć się na jakość dydaktyki, czyli na realizację efektów kształcenia zakładanych dla kierunku, a przy tym wzmocnić potencjał naukowy ocenianego kierunku studiów.	Badania nad tymi zakresami zostały zintensyfikowane (por. 1.2), także w wyniku zatrudnienia nowych osób i awansów naukowych; problemy te znalazły też znacznie szersze odzwierciedlenie w aktualnym programie studiów, w którym znalazły się obszerne kursy antropologii kultury, socjologii kultury, kultury cyfrowej, metodologii kulturoznawstwa czy muzyki, sztuki bądź teatru współczesnego (na których omawia się także działania twórców nieprofesjonalnych, alternatywnych itd.).

3.	Poszerzenie prowadzonych w jednostce badań o zjawiska najnowsze, np. kultura w środowisku cyfrowym czy nieprofesjonalni twórcy kultury, w celu zapewnienia właściwej realizacji efektów kształcenia.	Badania nad tymi zakresami zostały poszerzone (por. 1.2), także w wyniku zatrudnienia nowych osób i awansów naukowych; problemy te znalazły też znacznie szerszą reprezentację w aktualnym programie studiów (np. dzięki wprowadzeniu nowych przedmiotów Współczesne dyskursy kulturoznawcze, Kanon studiów kulturowych, Kultura cyfrowa, Kalejdoskop kultury współczesnej, Sztuka współczesna czy Teatr współczesny – na studiach I stopnia, a Kulturowe teorie nowoczesności, Człowiek wobec problemów współczesnego świata, Nurty filozofii współczesnej, Przemiany współczesnego kina, Sztuka aktualna – na studiach II stopnia; wszystkie te przedmioty oparte są na autorskich badaniach zespołu.
----	--	---

Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się

2.1. Dobór kluczowych treści kształcenia, w tym treści związanych z wynikami działalności naukowej uczelni w dyscyplinach, do których jest przyporządkowany kierunek oraz w zakresie znajomości języków obcych, ze wskazaniem przykładowych powiązań treści kształcenia z kierunkowymi efektami uczenia się oraz dyscyplinami

Treści kształcenia w programie kulturoznawstwa dobierane są tak, aby zrealizować sylabus każdego przedmiotu pod kątem kierunkowych efektów uczenia się z zakresu wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych. Wiodącą dyscypliną kierunku są nauki o kulturze i religii. Realizacja powiązanych z nią efektów kierunkowych na obu stopniach kształcenia umożliwia studentom uzyskanie 70% punktów ECTS (97 ECTS na studiach I stopnia i 66 ECTS na studiach II stopnia), koniecznych do ukończenia studiów na kierunku.

Pozostałe 30% punktów ECTS (42 ECTS na studiach I stopnia i 29 ECTS na studiach II stopnia) związane jest z realizacją efektów uczenia się z zakresu dyscypliny nauki o sztuce.

Na obu poziomach studiów są też realizowane efekty uczenia się z zakresu nauk społecznych. Na studiach I stopnia są one powiązane z obligatoryjnymi przedmiotami Socjologia kultury i Netnografia (w sumie 7 ECTS), a także z wybranymi efektami uczenia się np. w zakresie Kultury cyfrowej i przedmiotów specjalizacyjnych (np. Regulacje prawne w sektorze kultury, Finansowanie w sektorze kultury). Na studiach II stopnia efekty te są powiązane z przedmiotami specjalizacyjnymi (m.in. Zarządzanie organizacjami i instytucjami kultury, Zarządzanie finansami w kulturze, Prawne aspekty zarządzania kulturą, Dziedzictwo kultury w epoce cyfryzacji, Warsztat audiowizualny) za co najmniej 7 ECTS.

Treści kształcenia z zakresu nauk o kulturze i religii i komplementarnych wobec nich efektów z zakresu nauk o sztuce są obecne na I stopniu studiów w przedmiotach tworzących obligatoryjne dla

wszystkich studentów moduły (realizowane w wymiarze wskazanym w planie studiów od roku akademickiego 2023–2024): Teoria kultury (315 h / 38 ECTS), Warsztat kulturoznawczy (180 h / 19 ECTS), Przestrzenie kultury (420 h / 38 ECTS), Historia kultury (195 h / 17 ECTS), a także w trzech modułach wybieranych przez studentów po I semestrze specjalności: Krytyki i popularyzacji kultury (300 h / 31 ECTS), Kultury mediów elektronicznych i redakcji stron internetowych (300 h / 31 ECTS) oraz Animacji kultury (300 h / 31 ECTS).

Prymarność treści z zakresu nauk o kulturze i religii zachowano w modułach Teoria kultury – który tworzą przedmioty: Wstęp do kulturoznawstwa (90 h / 12 ECTS), Współczesne dyskursy kulturoznawcze (30 h / 3 ECTS), Filozoficzne podstawy kulturoznawstwa (60 h / 7 ECTS), Antropologia kultury (60 h / 7 ECTS), Socjologia kultury (30 h / 4 ECTS), Paradygmaty antropologii kultury (30 h / 4 ECTS), Kanon studiów kulturowych (15 h / 2 ECTS) – oraz Historia kultury, który według planu studiów tworzą przedmioty: Pamięć kulturowa Polski (30 h / 4 ECTS), Kultury tubylcze świata (30 h / 2 ECTS), Historia kultury (60 h / 6 ECTS), Kultura regionalna (15 h / 2 ECTS) i Główne systemy religijne (30 h / 2 ECTS).

Efekty gwarantujące kształtowanie kompetencji z zakresu nauk o kulturze i religii to przede wszystkim: K_W01, K_W02, K_W03, K_W05, K_U02, K_U03, K_U04, K_U05, K_U06.

Moduł Przestrzenie kultury tworzą przedmioty kształcące łączenie kompetencji z zakresu dyscyplin nauki o kulturze i religii oraz nauki o sztuce, w szczególności z historii sztuki, filmoznawstwa, muzykologii, teatrologii itd.

Efektami gwarantującymi kształtowanie tych kompetencji są: K_W01, K_W02, K_W03, K_W04, K_W06, K_W07, K_U03, K_U04, K_U03, K_U04, K_U06, K_U07, K_K03.

Program studiów II stopnia skonstruowano w sposób umożliwiający studentom pogłębianie kompetencji w zakresie samodzielnego analizowania i interpretowania zjawisk kultury współczesnej (obligatoryjny moduł Współczesne teorie kulturoznawcze, 570 h / 81 ECTS) oraz zaimplementowania ich na potrzeby samodzielnych badań kultury audiowizualnej (specjalność Kultura audiowizualna, 330 h / 39 ECTS) lub kreowania pola kultury (specjalność Zarządzanie kulturą, 330 h / 39 ECTS).

Efektami kształtującymi kompetencje z nauk o kulturze i religii oraz nauk o sztuce są: K_W01, K_W02, K_W03, K_W04, K_W06, K_U01, K_U02, K_U05, K_U06.

Efekty uczenia się, wskazane w programach studiów obu stopni realizowane są w ramach przedmiotów prowadzonych przez doświadczonych badaczy implementujących wyniki swoich badań w treści sylabusów i praktyków legitymujących się doświadczeniem zawodowym w zakresach wskazanych w sylabusach przedmiotów tworzących moduły specjalności – na studiach I stopnia: Krytyka i popularyzacja kultury, Animacja kultury oraz Kultura mediów elektronicznych i redakcja stron internetowych, a na studiach II stopnia: Zarządzanie kulturą i Kultura audiowizualna.

2.2. Dobór metod kształcenia i ich cechy wyróżniające, ze wskazaniem przykładowych powiązań metod z efektami uczenia się w zakresie wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych, w tym w szczególności umożliwiających przygotowanie studentów do prowadzenia działalności

naukowej; stosowanie właściwych metod i narzędzi, w tym zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych, jak również nabycie kompetencji językowych w zakresie znajomości języka obcego

W celu osiągnięcia zamierzonych efektów uczenia się nauczyciele akademicy na kierunku kulturoznawstwo korzystają z metod dydaktycznych, które zarówno aktywizują studenta w trakcie zajęć, jak i przygotowują do systematycznej samodzielnej pracy; motywują do pracy indywidualnej, a także uczą pracy w grupie. Znajdują się wśród nich tradycyjne metody nauczania na poziomie szkolnictwa wyższego, powiązane z formą kształcenia: podczas wykładów wykorzystywane są prezentacje multimedialne i mikrodyskusje, a także narzędzia pracy online, jak Mentimeter, Kahoot czy Quizziz; na ćwiczeniach – praca z tekstem, analiza tekstu, dyskusje, argumentowanie, praca w podziale na grupy, prace pisemne, projekt; na seminariach – indywidualna praca ze studentem, prezentacje kolejnych etapów realizacji pracy i dyskusje. Wiedza sprawdzana jest za pomocą dyskusji, prac pisemnych, kolokwiów, ustnych prezentacji i egzaminów – zarówno pisemnych, jak i ustnych.

Z innowacyjnych metod dydaktycznych aktywizujących i integrujących grupę stosowane są: jigsaw, burza mózgów, mapa myśli, dziennik lektury, a także techniki Low Threshold Strategies, które aktywizują studentów i pozwalają im na lepsze przyswajanie wiedzy.

Metody te i techniki stosowane są również na lektoratach języków obcych na obu stopniach studiów; lektorzy wprowadzają na nich terminologię i tematy z zakresu kulturoznawstwa w zakresie uzgodnionym z Radą Programową kierunku.

2.3. Zakres korzystania z metod i technik kształcenia na odległość

Po zawieszeniu zajęć z powodu pandemii Covid-19 (na UG decyzję tę podjęto 10 marca 2020 r.) nauczyciele kulturoznawstwa realizowali nauczanie zdalne za pomocą MS Teams oraz kursów na Platformie Edukacyjnej UG (PE). Testowanie wiedzy odbywało się głównie przy zastosowaniu narzędzi dostępnych na PE oraz w aplikacji Forms i trybie Zadanie w MSTEams.

Obecnie zajęcia prowadzone są stacjonarnie, ale jednocześnie grupy zajęciowe mają założone kursy w zespołach MS Teams oraz PE. Umożliwia to zamieszczanie materiałów do zajęć w formie elektronicznej. Dodatkową korzyścią wykorzystania tych platform jest ułatwienie dostępu do materiałów, szybkość komunikacji oraz redukcja zużycia papieru, co zgodnie – przez studentów i nauczycieli kulturoznawstwa – uważane jest za słuszne działanie proekologiczne.

2.4. Dostosowanie procesu uczenia się do zróżnicowanych potrzeb grupowych i indywidualnych studentów, w tym potrzeb studentów z niepełnosprawnością, jak również możliwości realizowania indywidualnych ścieżek kształcenia

Studenci kulturoznawstwa mogą realizować indywidualne potrzeby związane z kształceniem poprzez wybór specjalności, przedmiotów fakultatywnych i seminariów – licencjackiego i magisterskiego oraz innych przedmiotów do wyboru (na studiach I stopnia przedmioty te pozwalają na uzyskanie 68 ETCS,

natomiast na studiach II stopnia – 85 ECTS), a także dobór literatury przedmiotu i podmiotu w ramach ćwiczeń i konwersatoriów – na studiach I stopnia np. w zakresie Kultury popularnej i Kanonu studiów kulturowych, a na studiach II stopnia – np. w zakresie Metodologii kulturoznawstwa i Kultury popularnej XXI wieku, zindywidualizowane kursy w formie tutoringu (spotkania tutorskie przeprowadzają nauczyciele, którzy przeszli odpowiednie szkolenie) oraz działalność w kole naukowym Mozaika, funkcjonującym przy Zakładzie Kulturoznawstwa od roku 2007. Ponadto, każdy nauczyciel przeprowadza 1,5 godziny konsultacji w tygodniu, co stanowi sposobność do dodatkowego, zindywidualizowanego kontaktu i wymiany myśli z wykładowcami. Istnieje ponadto możliwość korzystania z indywidualnej organizacji studiów na zasadach określonych przez Regulamin Studiów UG.

Indywidualne zainteresowania studenci kulturoznawstwa realizują też, korzystając z programów MOST i Erasmus+ (możliwość wyjazdu do uczelni partnerskich i na praktyki). W Radzie Programowej kierunku zasiadają reprezentanci studentów trzech stopni studiów, którzy mają możliwość zgłaszania kwestii istotnych ze swojego punktu widzenia. Głosy te są rozważane, a płynące z nich wnioski wdrażane w życie (rozmowy dyrekcji z nauczycielami, korekty sylabusów, większe korekty programowe).

Na UG działa też Centrum Wsparcia Psychologicznego oraz Biuro ds. Osób z Niepełnosprawnością, które udziela studentom z niepełnosprawnością różnych form wsparcia np. odnośnie trybu studiów, stypendiów i zajęć sportowo-rehabilitacyjnych. Bezpośredni kontakt między studentem a tymi ciałami gwarantuje koordynator ds. osób z niepełnosprawnością przy Instytucie Badań nad Kulturą. Nauczyciele, gdy mają w grupie zajęciowej osobę z niepełnosprawnością, zostają o tym powiadomieni i dostają instrukcje dotyczące jej zindywidualizowanych potrzeb edukacyjnych. Infrastruktura budynku Wydziału Filologii jest dostosowana do potrzeb osób z niepełnosprawnością ruchową.

Do dyspozycji studentów pozostaje także instytutowy koordynator ds. osób LGBT+, który na bieżąco pilotuje potrzeby tej grupy członków naszej społeczności.

2.5. Harmonogram realizacji studiów z uwzględnieniem: zajęć lub grup zajęć wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia oraz studentów, zajęć lub grup zajęć związanych z działalnością naukową prowadzoną w uczelni oraz zajęć lub grup zajęć rozwijających kompetencje językowe w zakresie znajomości języka obcego, jak również zajęć lub grup zajęć do wyboru

Zajęcia na kierunku kulturoznawstwo, tworzące moduły zajęć obowiązkowych dla wszystkich studentów, prowadzone są z udziałem nauczycieli akademickich, natomiast zajęcia na specjalnościach, tam, gdzie jest to możliwe, prowadzone są przez praktyków legitymujących się doświadczeniem zawodowym w realizacji działań wskazanych w sylabusach jako treści programowe. Programy studiów I i II stopnia skonstruowano w oparciu o korelację pomiędzy zakładanymi efektami uczenia się w zakresie wiedzy i umiejętności, a posiadanymi przez członków prowadzącego kierunek Zakładu Kulturoznawstwa kompetencjami wynikającymi z wykształcenia kierunkowego, realizowanej działalności badawczej, zarówno pod względem problematyki, jak i stosowanych metodologii, oraz posiadanego doświadczenia zawodowego, co odnosi się do przedmiotów obowiązkowych,

specjalizacyjnych i fakultatywnych (por. załączona do raportu charakterystyka nauczycieli akademickich oraz innych osób prowadzących zajęcia w tabeli 4).

Program studiów I stopnia skoncentrowany jest na prezentacji różnych aspektów kulturoznawstwa jako subdyscypliny nauk o kulturze i religii. Zakres ujętych w programie treści rozpięty jest pomiędzy antropologią kultury i studiami kulturowymi (moduł Teoria kultury – 315 godz. / 17,5% całości wymiaru godzinowego i 38 ECTS / 21,1% wszystkich ECTS) oraz historią kultury (moduł Historia kultury – 195 godz. / 10,83% i 17 ECTS / 9,4%) i jej subpolami (moduł Przestrzenie kultury – 420 godz. / 23,3% i 38 ECTS / 21,1%), komplementarnym wobec nich jest moduł Warsztat kulturoznawczy (180 godz. / 10% i 19 ECTS / 10,5%), umożliwiający nabycie przez studentów zwłaszcza umiejętności niezbędnych do efektywnego aplikowania wiedzy pozyskanej w ramach zajęć ujętych w modułach: Teoria kultury, Historia kultury i Przestrzenie kultury w celu realizacji indywidualnych i zespołowych projektów badawczych.

Po pierwszym semestrze student dokonuje wyboru jednej spośród trzech specjalności o charakterze praktycznym (Krytyka i popularyzacja kultury, Animacja kultury, Kultura mediów elektronicznych i realizacja stron internetowych), z których każda realizowana jest w semestrach II–VI, w wymiarze 300 godzin (16,6%) i 31 ECTS (17,2%). W ramach specjalności Krytyka i popularyzacja kultury studenci otrzymują m.in. wiedzę z zakresu głównych trendów w sztuce filmowej, współczesnego widowiska i muzealnictwa, a także praktyczne umiejętności z zakresu krytyki sztuk. Poznają zasady tworzenia wystaw i wydarzeń artystycznych oraz przygotowania wydawnictw poświęconych sztuce i kulturze (katalog, plakat, druk reklamowy) – od fazy koncepcji do gotowego produktu.

W ramach specjalności Animacja kultury studenci zyskują wiedzę m.in. z zakresu organizacji instytucji kultury, metod zarządzania projektem kulturalnym, animacji zróżnicowanych grup i społeczności oraz regulacji prawnych i finansowania w sektorze kultury; jak również umiejętności m.in. z zakresu projektowania sytuacji twórczych, kreowania inicjatyw kulturalnych, pracy w zespole projektowym, opracowywania projektów, wniosków, pism, programów, praktycznej realizacji projektów kulturalnych. W ramach specjalności Kultura mediów elektronicznych i redakcja stron internetowych student kształci umiejętności redagowania, obsługi i popularyzacji serwisów oraz portali społecznościowych, a także kreowania witryn internetowych w języku polskim, podstaw edycji materiałów audiowizualnych, tworzenia gier i badania kultury Internetu oraz pozyskuje wiedzę z zakresu kwestii prawnych i estetyki mediów elektronicznych, a także netykiety i zagrożeń, jakie niosą ze sobą współczesne media elektroniczne.

Ponadto w ramach studiów I stopnia student kulturoznawstwa realizuje 390 godzin (21,7%) i zdobywa 37 ECTS (21,6%) na pozostałych przedmiotach do wyboru, z uwzględnieniem praktyk studenckich w wymiarze 120 godzin (4 ECTS) i wybieranego pod koniec IV semestru seminarium licencjackiego, w wymiarze 60 godzin (3,3%) i 15 ECTS (8,3%), w ramach którego może realizować pracę dyplomową o charakterze teoretycznym – badawczym lub projektowym.

Program studiów II stopnia ma charakter akademicki i skoncentrowany jest na pogłębieniu wiedzy z zakresu studiów na I stopniu z prymarnym uwzględnieniem problematyki kultury współczesnej. Program studiów ujęto w formie trzech modułów: Współczesne teorie kulturoznawcze (570 godz. / 80 ECTS), który obejmuje przedmioty obowiązkowe (w wymiarze 270 godz. i 35 ECTS) i do wyboru (w wymiarze 300 godz. i 45 ECTS) oraz specjalności Zarządzanie kulturą i Kultura audiowizualna (obie po 330 godz. / 40 ECTS).

Na studiach II stopnia studenci dokonują wyboru specjalności w trakcie rozmowy kwalifikacyjnej. Na początku pierwszego semestru dokonują także wyboru realizowanego przez cztery semestry seminarium magisterskiego w wymiarze 120 godzin (30 ECTS).

W celu wyrównania wśród studentów dysproporcji w zakresie posiadanej wiedzy o kulturze, którą zaobserwowano pomiędzy absolwentami studiów kulturoznawczych I stopnia a innych kierunków, w program studiów jako przedmiot obowiązkowy wpisano realizowany za pośrednictwem platformy edukacyjnej UG przedmiot Wiedza o kulturze – rekapitulacja (15 godz. / 4 ECTS), z którego należy zdać egzamin do końca I semestru.

2.6. Dobór form zajęć, proporcji liczby godzin przypisanych poszczególnym formom, a także liczebność grup studenckich oraz organizacja procesu kształcenia, ze szczególnym uwzględnieniem harmonogramu zajęć

Zajęcia prowadzone są zgodnie z uczelnianymi zasadami w następujących grupach: seminaRIA od 8 do 12 osób, ćwiczenia od 15 do 30 osób, pozostałe zajęcia od 25 osób. W wyjątkowych sytuacjach możliwa jest mniejsza lub większa liczba uczestników zajęć.

Na studiach I stopnia zajęcia z modułów obowiązkowych dla wszystkich studentów stanowią 56,6% czasu nauki i 62,2% ECTS (1120 godz. / 112 ECTS), realizowanych w formie wykładów, konwersatoriów i ćwiczeń, natomiast zajęcia do wyboru ujęte w modułach specjalności i grupie treści ogólnych obejmują 43,4% czasu i 37,8% ECTS (690 godz. / 68 ECTS) realizowanych poza wykładem ogólnouczelnianym (30 godz. / 2 ECTS) w formie ćwiczeń i seminarium, co wynika z warsztatowego charakteru przedmiotów. Konstruując plan studiów, uwzględniono przy tym potrzebę większego nakładu indywidualnej pracy studentów związanej z procesem adaptacji w semestrze I oraz realizacji pracy dyplomowej i przygotowania do egzaminu ze specjalności w semestrach V i VI.

Zajęcia na studiach I stopnia realizowane są w formie wykładów (690 godz. – 38,3%), konwersatoriów (105 godz. – 5,8%), ćwiczeń (945 godz. – 52,5%) i seminarium (60 godz. – 3,3%), co skutkuje intensyfikacją procesu dydaktycznego wynikającą z możliwości rezygnacji z form podawczych właściwych zajęciom w formie wykładów na rzecz większego udziału metod aktywizujących właściwych procesowi kształcenia prowadzonemu w mniejszych grupach w oparciu o aktywny kontakt nauczyciela akademickiego z i pomiędzy uczestnikami zajęć.

Student kulturoznawstwa studiów I stopnia dokonuje wyboru specjalności po pierwszym semestrze, wskazując specjalności pierwszego i drugiego wyboru. Na tej podstawie od II semestru uruchamiane są specjalności, które wskazała największa liczba studentów.

Sem.	W	K	C	S	AK	KiPK	KMEiRSI	Liczba godzin zajęć realizowanych przez studenta
1	105	30	150					295
2	165		150		60	60	60	375

3	150		165		60	60	60	375
4	150		90		60	60	60	300
5	60	60	60	30	60	60	60	270
6	60	15	30	30	60	60	60	195
	690	105	645	60	300	300	300	1800

Legenda: Sem. – semestr, W – wykład; K – konwersatorium; C – ćwiczenia; S – seminarium; AK – specjalność Animacja kultury, KIPK – specjalność Krytyka i popularyzacja kultury, KMEiRSI – specjalność Kultura mediów elektronicznych i redakcja stron internetowych; wartości w tabeli odnoszą się do liczby godzin.

Na studiach II stopnia obowiązkowy dla wszystkich studentów moduł Współczesne teorie kulturoznawcze obejmuje – jak wspomnieliśmy wyżej – przedmioty obligatoryjne w wymiarze 270 godzin oraz przedmioty do wyboru w wymiarze 300 godzin (w sumie 80 ECTS); w połączeniu z przedmiotami specjalizacyjnymi daje to 630 godzin przedmiotów do wyboru, pozwalających uzyskać aż 85 ECTS. Przy tym, konstruując plan studiów, uwzględniono potrzebę większego nakładu indywidualnej pracy studenta związanej z procesem realizacji pracy dyplomowej i przygotowania do egzaminu ze specjalności oraz egzaminu magisterskiego w semestrze IV. Uwzględnienie w programie specjalności wyłącznie zajęć w formie konwersatoriów wynika z obserwacji (na podstawie wcześniejszych wariantów programu studiów), że ta forma zajęć najlepiej sprawdza się w wypadku przedmiotów specjalizacyjnych wymagających równoczesnego przekazywania zaawansowanej wiedzy i dyskusowania nad nią oraz sprawdzania jej praktycznych konsekwencji i zastosowań.

Sem.	W	K	C	S	ZK	KA	Liczba godzin zajęć realizowanych przez studenta
1	75		120	30	90 (K)	90 (K)	315
2	30		105	30	90 (K)	90 (K)	255
3	30	30	30	30	90 (K)	90 (K)	210
4			30	30	60 (K)	60 (K)	120
	135	30	285	120	330	330	900

Legenda: Sem. – semestr, W – wykład; K – konwersatorium; C – ćwiczenia; S – seminarium; ZK – specjalność Zarządzanie kulturą, KA – specjalność Kultura audiowizualna; wartości w tabeli odnoszą się do liczby godzin.

2.7. Program i organizacja praktyk (wymiar, termin realizacji, dobór i liczba instytucji, w których odbywają się praktyki)

Istotnym elementem w procesie kształcenia na kierunku kulturoznawstwo jest odbycie praktyk zawodowych. Praktyki zawodowe mają na celu poszerzenie i ugruntowanie wiedzy nabytej na studiach i rozwijanie umiejętności jej wykorzystywania oraz kompetencji społecznych. Służą poznaniu

pracy i problemów różnych placówek i instytucji, zwłaszcza kultury, oraz nabywaniu, udoskonaleniu i kształtowaniu umiejętności i kompetencji niezbędnych w przyszłej pracy zawodowej – w tym umiejętności organizacyjnych, pracy w zespole, komunikacji, rozwiązywania problemów. Przygotowują studentów do samodzielności i odpowiedzialności za powierzone zadania.

Studenci samodzielnie wybierają miejsca odbywania praktyk zawodowych. Odbywają ją w instytucjach i organizacjach kultury – domach kultury, klubach, wydziałach kultury, bibliotekach, fundacjach, teatrach, wydawnictwach, redakcjach gazet i czasopism, portalach internetowych czy ogólnie mediach, na festiwalach i innych imprezach kulturalnych oraz w firmach prowadzących działalność kulturalną.

Student zostaje przyjęty na praktyki na podstawie porozumienia na czas określony w sprawie prowadzenia praktyk oraz imiennego skierowania. Dokumenty wystawia kierownik praktyk, a podpisuje je dziekan. Miejsce odbywania praktyk i jej charakter określa się trójstronnie – w porozumieniu między studentem, instytucją i kierownikiem (bądź opiekunem) praktyk. Efektem jest indywidualny – dla każdego studenta osobno – plan praktyk. Czas trwania praktyk reguluje natomiast program studiów – na studiach I stopnia trwają one 120 godzin, a na studiach II stopnia – 90 godzin. Studenci mogą je zrealizować do końca studiów, zarówno w okresie wakacji, jak i zajęć na uczelni – z uwagi na elastyczne podejście zarówno do ich potrzeb, jak i praktykodawców. Czas odbywania praktyk może być przy tym podzielony na dwie części; w wypadku takiego podziału każdy z terminów odbywania praktyk lub każda z instytucji wymagają odrębnego kompletu dokumentów. Praktyki są bezpłatne.

W wypadku odbywania praktyk przez studenta z trudnościami natury psychicznej kierownik lub opiekun praktyk pomaga studentowi w doborze instytucji, w której będzie on odbywać praktyki, a dziekan – w porozumieniu z Biurem ds. Osób z Niepełnosprawnością i instytutowym koordynatorem – może obniżyć wymiar praktyk.

Zaliczenia praktyk na ocenę dokonuje kierownik praktyk na podstawie rozmowy ze studentem, pozytywnej opinii z miejsca odbywania praktyk (dokument „ocena przebiegu praktyk studenckich”, zawierający ocenę opisową i ocenę realizacji zakładanych efektów uczenia się, osobny dla studiów I i II stopnia) oraz pozytywnej oceny przedstawionego przez studenta dziennika praktyk. Kierownik praktyk wpisuje do indeksu studenta zaliczenie praktyk i przekazuje do dziekanatu wypełnioną kartę zaliczenia praktyk. Szczegółowy regulamin zaliczania praktyk studenckich przygotowany przez kierownika i opiekuna jest dostępny na witrynie internetowej Zakładu Kulturoznawstwa: (<https://fil.ug.edu.pl/wydzial/instituty/institut-badan-nad-kultura/zaklad-kulturoznawstwa/informacje-dla-studentow/praktyki>).

Weryfikacja efektów uczenia się uzyskanych w wyniku odbycia studenckich praktyk zawodowych odbywa się na dwóch poziomach: uczelnianym i pracodawcy. Opinia pracodawcy jako bezpośrednio prowadzącego praktyki jest najważniejsza i ma znaczący wpływ zarówno na proces zaliczenia praktyk, jak również na proces dyplomowania i zakończenia studiów. W trakcie praktyk sprawdzana jest nie tylko wiedza studenta, lecz przede wszystkim kompetencje miękkie zawarte w ramach umiejętności i kompetencji społecznych, których poziom i jakość ocenia praktykodawca.

Praktyki zawodowe, studia I stopnia – przedmiotowe efekty uczenia się
Wiedza
<p>K_W08 – student orientuje się w problemach współczesnego świata, współczesnym życiu kulturalnym i artystycznym, a także funkcjonowaniu instytucji kultury na Pomorzu, jak również zna prawne, ekonomiczne, etyczne i inne uwarunkowania różnych rodzajów działalności zawodowej kulturoznawcy w stopniu umożliwiającym optymalną realizację zadań zleczanych przez praktykodawcę;</p> <p>K_W09 – student ma uporządkowaną wiedzę z zakresu różnych form przedsiębiorczości a zwłaszcza z zakresu funkcjonowania placówek/instytucji kultury w stopniu umożliwiającym optymalną realizację zadań zleczanych przez praktykodawcę.</p>
Umiejętności
<p>K_U01 – student potrafi wyszukiwać, analizować, oceniać i selekcjonować informacje z wykorzystaniem różnych mediów oraz poszanowaniem własności intelektualnej w trakcie realizacji zadań zleczanych przez praktykodawcę;</p> <p>K_U05 – student posiada umiejętność merytorycznego argumentowania (z wykorzystaniem poglądów innych autorów) oraz formułowania wniosków w stopniu niezbędnym do realizacji zadań zleczanych przez praktykodawcę;</p> <p>K_U06 – student przygotowuje dziennik praktyk.</p>
Kompetencje społeczne
<p>K_K02 – student potrafi określić środki i metody służące realizacji konkretnych zadań zleczanych przez praktykodawcę;</p> <p>K_K04 – student ma świadomość odpowiedzialności za zachowanie dziedzictwa kulturowego i artystycznego w trakcie realizacji zadań zleczanych przez praktykodawcę;</p> <p>K_K05 – student uczestniczy w życiu kulturalnym i artystycznym w stopniu niezbędnym do optymalnej realizacji zadań zleczanych przez praktykodawcę.</p>

Praktyki zawodowe, studia II stopnia – przedmiotowe efekty uczenia się
Wiedza
<p>K_W01 – student ma pogłębioną wiedzę o specyfice przedmiotowej i metodologicznej kulturoznawstwa, którą jest w stanie rozwijać i twórczo stosować w trakcie praktyk;</p> <p>K_W08 – student ma szeroką wiedzę na temat współczesnego życia kulturalnego i artystycznego oraz funkcjonowania instytucji kultury.</p>
Umiejętności

K_U03 – student potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę i poszerzać umiejętności w celu rozwijania własnych predyspozycji i optymalnego uczestnictwa w praktykach, by świadomie kierować karierą zawodową;

K_U04 – student posiada umiejętność integrowania wiedzy z różnych dyscyplin humanistyki oraz jej stosowania w nietypowych sytuacjach w trakcie praktyk zawodowych.

Kompetencje społeczne

Student w trakcie praktyk zawodowych, stosownie do wymagań praktykodawcy:

K_K02 – chętnie współdziała w zespole, którego pracą umie także zarządzać;

K_K03 – dba o zachowanie najwyższych standardów etycznych i profesjonalnych zawodu kulturoznawcy;

K_K04 – aktywnie popularyzuje wiedzę o kulturze i sztuce;

K_K05 – aktywnie uczestniczy w działaniach na rzecz zachowania dziedzictwa kulturowego regionu, Polski i świata;

K_K06 – systematycznie i świadomie uczestniczy w życiu kulturalnym i artystycznym; interesuje się aktualnymi wydarzeniami w kulturze i sztuce.

W celu zapewnienia osiągnięcia efektów uczenia się i wyłonienia placówek, które oferują studentom najlepsze przygotowanie do przyszłej pracy, praktyki zawodowe są monitorowane. Student wypełnia ankietę, w której dokonuje oceny placówki, w której odbywał praktyki, pod kątem uzyskanej wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych. Wybrane placówki, w których studenci odbywają praktyki, są hospitowane przez kierownika praktyk. Wyniki ankiet i hospitacji są przekazywane tym placówkom. Na wniosek studenta kierownik praktyk może też wysłać do odpowiedniej instytucji podziękowanie za opiekę nad praktykantem.

Zaletą praktyk zawodowych na kierunku kulturoznawstwo jest olbrzymia paleta instytucji, organizacji, fundacji i stowarzyszeń (prawie 200), które są partnerami dla naszych studentów. Przyszli kulturoznawcy wykazują się samodzielnością i uczciwą samooceną własnych kompetencji już w trakcie szukania miejsca praktyk. Zdecydowana większość praktykantów jest zadowolona ze swoich doświadczeń w trakcie praktyk, duża część z nich kontynuuje w wybranych instytucjach staże i pracę zawodową po ukończeniu studiów.

28 lutego 2022 r. prodziekan ds. studenckich Wydziału Filologicznego wyraził zgodę, by wszelkiego rodzaju wolontariat, którego podejmą się nasi studenci, mający na celu wspieranie chroniących się przed wojną w naszym kraju uchodźców czy też organizowanie pomocy dla osób, które pozostały na Ukrainie, by bronić niepodległości ojczyzny, był zaliczany na poczet praktyk studenckich.

Studenci Zakładu Kulturoznawstwa odbywają praktyki m.in. w najważniejszych, prestiżowych instytucjach regionu o charakterze centrów kultury, a także skupiających działalność na poszczególnych dziedzinach sztuki, jak Instytut Kultury Miejskiej w Gdańsku, Gdański Archipelag Kultury, Nadbałtyckie Centrum Kultury w Gdańsku, Wojewódzka i Miejska Biblioteka Publiczna w Gdańsku, Państwowa Galeria Sztuki w Sopocie, Muzeum Narodowe w Gdańsku, Galeria EL w Elblągu, Centrum Sztuki Współczesnej „Łażnia” w Gdańsku, Gdyńska Szkoła Filmowa, Gdyńskie Centrum Filmowe, Gdańska Galeria Miejska, Teatr Wybrzeże w Gdańsku, Gdański Teatr Szekspirowski, Miejski Teatr „Miniatura” w Gdańsku, Teatr Miejski im. W. Gombrowicza w Gdyni,

Teatr Muzyczny im. D. Baduszkowej w Gdyni. Ponadto nasi studenci odbywają praktyki w instytucjach, organizacjach i mediach ogólnopolskich współpracujących z kulturoznawstwem, jak Muzeum Kinematografii w Łodzi, Filmoteka Narodowa w Warszawie czy Fundacja Meakultura i prowadzony przez nią portal „Meakultura. Muzyka, Edukacja, Artyści”.

W ramach realizacji praktyk studenci mają również możliwość aktywnego uczestniczenia w pracy przy tak ważnych festiwalach, jak Festiwal Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni, Opener itp.

Zalecenia dotyczące kryterium 2 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeżeli dotyczy)

Lp.	Zalecenia dotyczące kryterium 2 wymienione we wskazanej wyżej uchwale Prezydium PKA	Opis realizacji zalecenia oraz działań zapobiegawczych podjętych przez uczelnię w celu usunięcia błędów i niezgodności sformułowanych w zaleceniu o charakterze naprawczym
1.	Należy dokonać przeglądu programów studiów i wprowadzić w ich obrębie zmiany poprzez wprowadzenie treści, dzięki którym zostanie poszerzona problematyka dotycząca zagadnień kulturoznawstwa, w tym uwzględnione zostaną najnowsze kierunki badań kulturoznawczych, także w zakresie kultury w cyberprzestrzeni.	Do programu studiów na obu stopniach włączono wiele nowych przedmiotów, które systemowo poszerzają wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne z zakresu kulturoznawstwa, w tym zwłaszcza jego metodologii i nowych trendów, np. na studiach I stopnia – Współczesne dyskursy kulturoznawcze, Kultura cyfrowa, Kalejdoskop kultury współczesnej, Kanon studiów kulturowych i Wprowadzenie do groznawstwa, a na studiach II stopnia – Kulturowe teorie nowoczesności, Człowiek wobec problemów współczesnego świata i Metodologie kulturoznawstwa.
2.	Należy zrezygnować z blokowania zajęć w cykle kilkugodzinne, jak też zrezygnować z praktyki prowadzenia zajęć co dwa tygodnie, gdyż tego typu działania nie sprzyjają właściwej realizacji efektów kształcenia.	Plan zajęć jest opracowywany zgodnie z tymi wskazaniem, zajęcia odbywają się regularnie.
3.	Należy przygotować spójną koncepcji realizacji praktyk, obejmującą: - przygotowanie programu praktyk odpowiadającego przypisanym do nich efektom kształcenia - weryfikację miejsc odbywania praktyk, pod kątem zapewnienia możliwości realizacji programu praktyk i osiągnięcia przypisanych do nich efektów kształcenia - merytorycznego nadzoru nad	Opracowano programy obowiązkowych praktyk zawodowych – odpowiednio dla studiów I i II stopnia – stanowiące załącznik do porozumienia na czas określony. Oprócz tego każdy udający się na praktyki student ma opracowywany indywidualny plan praktyk (w porozumieniu z praktykodawcą). Opracowano system monitorowania i weryfikowania miejsc praktyk (ankietowanie i hospitacje). Wprowadzono dokument „ocena przebiegu praktyk

przebiegiem praktyk - wprowadzenie narzędzi umożliwiających weryfikację osiągnięcia przez studentów przypisanych do praktyk efektów kształcenia - wyznaczenie kierunkowych opiekunów praktyk zaliczających praktyki, merytorycznie właściwych dla ich zakresu.	studenckich", zawierający ocenę opisową i ocenę realizacji zakładanych efektów uczenia się, osobny dla studiów I i II stopnia. W Zakładzie Kulturoznawstwa wyłoniono kierownika i opiekuna praktyk odpowiadających za ich merytoryczny i formalny przebieg.
--	--

Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie

3.1. Wymagania stawiane kandydatom, warunki rekrutacji na studia oraz kryteria kwalifikacji kandydatów na każdy z poziomów studiów

Szczegółowe warunki rekrutacji określają uchwały Senatu UG. Zasady postępowania rekrutacyjnego zawiera Uchwała nr 30/22 Senatu UG z 26 maja 2022 r. w sprawie warunków i trybu rekrutacji kandydatów na studia stacjonarne i niestacjonarne oraz przyjmowania na studia cudzoziemców na odrębnych niż rekrutacja zasadach w UG w roku akademickim 2023/24 (z późniejszymi zmianami).

Postępowanie rekrutacyjne ma charakter konkursowy. Szczegółowe zasady przedstawiają poniższe tabele.

Kulturoznawstwo – studia stacjonarne I stopnia	
<u>Kryteria kwalifikacyjne</u>	
konkurs świadectw dojrzałości ^{1,2,3,4,5)}	
przedmiot	mnożnik przedmiotu
język polski	0,4
język obcy nowożytny	0,4
jeden przedmiot do wyboru spośród: język kaszubski, język mniejszości narodowej, język łemkowski, historia, historia sztuki, WOS, filozofia, historia muzyki, język łaciński i kultura antyczna, matematyka, informatyka, fizyka/fizyka i astronomia, chemia, biologia, geografia	0,2

1. Jeżeli kandydat nie zdał danego przedmiotu na egzaminie maturalnym to uzyskuje zero punktów za ten przedmiot.
2. Wynik egzaminu mnoży się przez mnożnik przedmiotu. Wynik egzaminu na poziomie rozszerzonym mnoży się przez mnożnik przedmiotu oraz dodatkowo przez współczynnik 1,5.
3. Szczegółowe zasady klasyfikacji ocen kandydatów, posiadających świadectwa zagraniczne, określa § 8 Uchwały Senatu.
4. § 9 Uchwały Senatu określa szczegółowe zasady klasyfikacji ocen kandydatów z maturą międzynarodową IB (ust. 1 i 2), maturą europejską EB (ust. 3 i 4), kandydatów z egzaminem z języka obcego na poziomie dwujęzycznym (ust. 5) oraz z nową maturą 2002 (ust. 6).
5. Szczegółowe zasady klasyfikacji ocen kandydatów ze starą maturą - określa § 10 Uchwały Senatu.

Limit przyjęć na studiach I stopnia to 60 miejsc.

Kulturoznawstwo – studia stacjonarne II stopnia	
kryteria kwalifikacyjne	uwagi
1. Konkurs ocen na dyplomie – max 40 pkt. ¹⁾ 2. Rozmowa kwalifikacyjna (kultura z perspektywy indywidualnych zainteresowań kandydata) - max 60 pkt. ¹⁾ Zasady przeliczania oceny na dyplomie na punkty określa § 11, ust. 2 i 3 Uchwały Senatu.	O przyjęcie na studia mogą się ubiegać absolwenci wszystkich kierunków studiów wyższych.

Limit przyjęć na studia II stopnia to 30 miejsc.

W trakcie rozmowy kwalifikacyjnej na studia II stopnia kandydaci wybiera jedną z dwóch oferowanych specjalności.

Informacje o rekrutacji na kierunek kulturoznawstwo

Rok 2020/21	I stopień	II stopień
Limit	60	35
Liczba kandydatów	200	62
Kandydaci/miejsce	3,33	1,77
Liczba przyjętych	64	40
Wynik ostatniej osoby przyjętej	97,5 pkt	85 pkt

Rok 2021/22	I stopień	II stopień
Limit	66	35
Liczba kandydatów	152	29
Kandydaci/miejsce	2,30	0,83
Liczba przyjętych	66	21
Wynik ostatniej osoby przyjętej	77 pkt.	65 pkt.

Rok 2022/23	I stopień	II stopień
Limit	60	35
Liczba kandydatów	217	22
Kandydaci/miejsce	3,62	0,63
Liczba przyjętych	59	15
Wynik ostatniej osoby przyjętej	104,6 pkt.	75 pkt.

Rok 2023/24	I stopień	II stopień
Limit	60	30
Liczba kandydatów	311	43
Kandydaci/miejsce	5,18	1,43
Liczba przyjętych	62	29
Wynik ostatniej osoby przyjętej	100,4 pkt.	62 pkt.

3.2. Zasady, warunki i tryb uznawania efektów uczenia się i okresów kształcenia oraz kwalifikacji uzyskanych w innej uczelni, w tym w uczelni zagranicznej

Zgodnie z § 13 ust. 1 Regulaminu Studiów UG na kulturoznawstwie obowiązują zaliczenia semestralne. Otrzymuje je student, który spełnił wymogi przewidziane w programie studiów dla danego semestru. Zgodnie z punktem 1. § 33 Regulaminu Studiów dziekan może udzielić „zaliczenia przedmiotu na innym kierunku bądź w innej uczelni, w tym zagranicznej, bądź poprzez realizację praktyk, o których mowa w § 30 ust. 2, bądź poprzez walidację osiągnięć zgodnie z orzeczeniem

Komisji Weryfikacyjnej, o którym mowa w uchwale Senatu w sprawie organizacji potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych w procesie uczenia się poza systemem studiów".

Dziekan może uznać zaliczone już zajęcia oraz uzyskane i udokumentowane efekty uczenia się i punkty ECTS innej uczelni, w tym zagranicznej. Kieruje się w takich wypadkach zbieżnością efektów uczenia się, w tym zwłaszcza liczbą przydzielonych do przedmiotów punktów ECTS, ewentualnymi różnicami w treściach programowych, formą i wymiarem zajęć oraz formą ich zaliczania. Oceny dokonuje na podstawie wykazu różnic programowych opracowanego przez dyrektora Instytutu Badań nad Kulturą we współpracy z kierownikiem Zakładu Kulturoznawstwa.

3.3. Zasady, warunki i tryb potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych w procesie uczenia się poza systemem studiów

Działania w tym obszarze na poziomie uniwersyteckim opisuje Uchwała Senatu UG nr 123/19 z 26 września 2019 r. dotycząca organizacji potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych w procesie uczenia się poza systemem studiów. Na poziomie wydziałowym określone są warunki składania wniosku przez kandydata, zadania konsultanta, asesora oraz komisji weryfikacyjnej, która ostatecznie podejmuje decyzję o „zaliczeniu określonych zajęć objętych programem studiów danego kierunku studiów i poziomu studiów oraz punktów ECTS przypisanych do tych zajęć, a także ewentualnym obowiązku uzupełnienia różnic programowych”.

Na Wydziale Filologicznym zdarzały się przypadki przyjęcia na studia w drodze potwierdzania efektów uczenia się, jednak dotyczyły one innych kierunków – skandynawistyki i filologii angielskiej.

3.4. Zasady, warunki i tryb dyplomowania na każdym z poziomów studiów

Zakończeniem procesu kształcenia jest proces dyplomowania. Podstawowym dokumentem określającym zasady przeprowadzania egzaminu dyplomowego (magisterskiego lub licencjackiego) w Zakładzie Kulturoznawstwa jest Regulamin Studiów UG (rozdział 5, § 35–44).

Warunkiem dopuszczenia do egzaminu dyplomowego jest wypełnienie wszystkich obowiązków przewidzianych planem studiów i programem kształcenia oraz przygotowanie pracy dyplomowej (licencjackiej lub magisterskiej).

Student przygotowuje pracę magisterską pod kierunkiem nauczyciela akademickiego posiadającego tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego (po uzyskaniu zgody dziekana – również doktora), zaś pracę licencjacką pod kierunkiem osoby mającej co najmniej stopień naukowy doktora. Promotorzy posiadają dorobek naukowy, który reprezentuje jedną z dyscyplin przypisanych do kierunku.

Prace dyplomowe w Zakładzie Kulturoznawstwa reprezentują szeroki wachlarz tematyczny, zaprezentowany w załącznikach w tabeli „Wykaz tematów prac dyplomowych uporządkowany według lat, z podziałem na poziomy oraz formy studiów”. Zachęca się studentów do tworzenia prac

oryginalnych, badawczych, osadzonych w tematyce bliskiej danemu seminarzyście (np. z uwagi na region, z którego pochodzi, lub osobiste zainteresowania naukowe) oraz do realizacji projektów ukazujących znaczenie kulturoznawstwa w przestrzeni społecznej. Powstają prace oparte w znacznej mierze na badaniach własnych (najczęściej jakościowych z wykorzystaniem technik wywiadu lub obserwacji itd. oraz interpretacyjne – „tekstualne”, w oparciu o różne teorie i metody badań kulturą). Na Uniwersytecie Gdańskim możliwe są także prace projektowe, złożone w naszym wypadku ze zrealizowanego projektu z zakresu animacji kultury (także w wymiarze społecznym lub artystycznym) oraz jego opisu i dokumentacji wraz z założeniami teoretycznymi (szczegółowe wymogi określa Regulamin prac dyplomowych w Instytucie Badań nad Kulturą).

Praca dyplomowa podlega ocenie promotora oraz recenzenta wyznaczanego przez dziekana spośród osób mających co najmniej stopień naukowy doktora (jeśli promotorem pracy jest doktor, recenzentem musi być pracownik samodzielny). Egzamin dyplomowy jest składany przed komisją, w skład której wchodzi przewodniczący, promotor i recenzent pracy. Przynajmniej jeden z członków komisji egzaminu dyplomowego magisterskiego ma tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego. Egzamin dyplomowy jest egzaminem ustnym. Ocena końcowa z egzaminu dyplomowego ustalana jest w niejawnej części posiedzenia komisji, zgodnie z Regulaminem Studiów UG. Student odpowiada na trzy pytania. Pierwsze jest związane z prezentacją zrealizowanej pracy – hipotez i problemów badawczych, ważnych ujęć teoretycznych i metodologicznych, przebiegu i efektów badań. Dwa kolejne pytania dotyczą kontekstów pracy oraz wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych zdobytych na studiach. Komisja sporządza protokół z egzaminu dyplomowego, w którym zapisane są pytania egzaminacyjne, oceny z odpowiedzi i pracy, wynik egzaminu dyplomowego, ocena pracy dyplomowej i średnia ze studiów, wreszcie ocena końcowa, która zostaje zapisana w dyplomie ukończenia studiów.

Wszystkie prace dyplomowe sprawdzane są w Jednolitym Systemie Antyplagiatowym (JSA). Promotor przed zaakceptowaniem pracy dyplomowej zobligowany jest do sprawdzenia jej w JSA. Jest to niezbędne kryterium przekazania pracy do recenzji i dopuszczenia jej do egzaminu.

Wszystkie zasady składania prac dyplomowych dostępne są na stronie internetowej Wydziału Filologicznego (<https://fil.ug.edu.pl/studenci/zasady-skladania-prac-dyplomowych>).

3.5. Sposoby oraz narzędzia monitorowania i oceny postępów studentów (np. liczby kandydatów, przyjętych na studia, odsiewu studentów, liczby studentów kończących studia w terminie) oraz działań podejmowanych na podstawie tych informacji, jak również sposoby wykorzystania analizy wyników nauczania w doskonaleniu procesu nauczania i uczenia się studentów

Postępy czynione przez studenta pokrywają się ze sprawdzaniem realizacji efektów uczenia się, opisanym poniżej w punkcie 3.6.

Dane na temat liczby kandydatów zostały przedstawione powyżej w punkcie 3.1. oraz w tabeli 1 (Załączniki). Liczba studentów kulturoznawstwa na wszystkich rocznikach obu stopni studiów podlega regularnemu monitorowaniu. Przynajmniej raz w semestrze prowadzący zajęcia sporządzają przekazywane dziekanowi listy studentów uczestniczących w ich zajęciach. Pozwala to ocenić, jaki procent studentów rezygnuje ze studiów jeszcze w trakcie trwania semestru.

Największa liczba rezygnacji ma miejsce po pierwszym semestrze studiów I stopnia. Na Uniwersytecie Gdańskim nie ma procedur obligujących do podania przyczyny odstąpienia od studiowania. Z rozmów opiekunów poszczególnych roczników i nauczycieli prowadzących zajęcia z osobami rezygnującymi wynika, że o rezygnacji decydują warunki materialne (koszty utrzymania w Trójmieście), niemożność pogodzenia studiów z pracą zawodową lub – w niektórych wypadkach – ze studiami na innym kierunku. W ostatnich latach w procesie rekrutacji kulturoznawstwo jest kierunkiem drugiego lub trzeciego wyboru. Sytuację tę próbujemy zmienić, organizując co roku w ramach Dni Otwartych UG warsztaty kulturoznawcze dla uczniów szkół średnich Trójmiasta.

Istotnym powodem dużej liczby rezygnacji w ostatnich trzech latach była pandemia – konieczność prowadzenia zajęć w trybie online. Analiza przyczyn przerywania studiów wskazuje również, że część osób rezygnujących rekrutuje się na studia wyłącznie ze względu na korzyści i przywileje, jakimi cieszą się studenci (np. ulgi na transport publiczny). W każdym roku przynajmniej kilka osób podejmuje jednak studia po przerwie – w trybie wznowienia po ustaleniu różnic programowych związanych z modyfikacjami programu studiów.

Kierownik Zakładu i Rada Programowa kierunku podejmują refleksję i działania zmierzające do zatrzymania procesu rezygnacji ze studiów poprzez:

- aktywizację studentów przez członków Koła Naukowego Mozaika, angażowanie ich w aktywności i badania koła;
- uwzględnianie opinii studentów na temat zajęć kursowych na podstawie wyników informacji zwrotnej uzyskanej w ankietyzacji zajęć;
- modyfikowanie programu studiów w celu lepszego ich związania z wymogami rynku pracy.

Należy zauważyć, że kontynuowanie nauki przez dużą część absolwentów studiów I stopnia na studiach II stopnia na kierunku kulturoznawstwo można odczytywać jako sukces przyjętej na pierwszym stopniu koncepcji kształcenia.

Dane z rekrutacji są analizowane także przez Wydziałowy Zespół ds. Zapewnienia Jakości Kształcenia. Dokładne dane liczbowe na temat studentów kończących studia znajdują się w tabeli 2 (Załączniki).

3.6. Ogólne zasady sprawdzania i oceniania stopnia osiągnięcia efektów uczenia się

Ogólne zasady oceniania osiągnięć studenta w Uniwersytecie Gdańskim, w tym wyniki zaliczeń i egzaminów potwierdzających realizację efektów uczenia się, określa Regulamin Studiów UG. Obowiązująca w uczelni skala ocen zgodna z § 32 ust. 1 Regulaminu przedstawia się następująco: bardzo dobry (5,0), dobry plus (4,5), dobry (4,0), dostateczny plus (3,5), dostateczny (3,0), niedostateczny (2,0).

Szczegółowe kryteria zaliczenia zajęć określa nauczyciel akademicki (koordynator przedmiotu), uwzględniając skalę ocen przyjętą w Regulaminie Studiów. Informacje dotyczące sposobu weryfikacji realizacji przypisanych do danego przedmiotu efektów uczenia się zawiera obowiązujący w Uniwersytecie wzór opisu przedmiotu – sylabus. Metody sprawdzania i oceniania efektów uczenia

się osiągniętych przez studentów są zgodne z Zarządzeniem Rektora UG nr 50/R/15 z 1 czerwca 2015 r. w sprawie weryfikacji osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się w Uniwersytecie Gdańskim i dostosowywane do tematyki przedmiotu oraz jego formy, wskazanych w sylabusach.

Dokumentacja dotycząca weryfikacji efektów uczenia się gromadzona jest zgodnie z wytycznymi zawartymi w Zarządzeniu nr 103/R/14 Rektora UG z 17 listopada 2014 r. oraz Zarządzeniu Dziekana Wydziału Filologicznego nr 2/F010/2015. Dokumentacja gromadzona jest przez okres nie krótszy niż rok po zakończeniu danego cyklu kształcenia studentów. Efekty uczenia się osiągane w trakcie praktyk zawodowych są dokumentowane w dziennikach praktyk i formularzach oceny przebiegu praktyk studenckich.

3.7. Dobór metod sprawdzania i oceniania efektów uczenia się w zakresie wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych osiągniętych przez studentów w trakcie i na zakończenie procesu kształcenia – z ukazaniem przykładowych powiązań metod sprawdzania i oceniania z efektami uczenia się odnoszącymi się do działalności naukowej, stosowania właściwych metod i narzędzi, w tym zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych, jak również kompetencji językowych w zakresie znajomości języka obcego

Efekty uczenia się obowiązujące na kierunku kulturoznawstwo zostały szczegółowo opisane w tabelach efektów kierunkowych dla obu poziomów studiów, a także – jako efekty przedmiotowe – w sylabusach przedmiotów umieszczonych w Portalu Studenta (PS) i dostępnych dla studentów przez cały cykl kształcenia (zaktualizowany komplet sylabusów dla rocznika rozpoczynającego studia w danym roku jest publikowany zawsze w maju danego roku). Sposoby ich weryfikacji i oceny są również szczegółowo opisane w sylabusach (w rubrykach Kryteria oceny i Sposób weryfikacji założonych efektów uczenia się). Każdy wykładowca informuje na pierwszych zajęciach o warunkach i kryteriach zaliczania przedmiotu oraz przypisanych mu efektach uczenia się. Weryfikacja uzyskiwania efektów uczenia się w każdej z kategorii – wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych – odbywa się na różne sposoby, adekwatnie do tematyki i formy zajęć (kolokwia, egzaminy, testy, prace cząstkowe, projekty, dziennik lektury, prezentacje, dyskusja wokół tekstów kultury itd.). Przykładowo: na przedmiocie Podstawy warsztatu pracy naukowej studenci wykonują zadania cząstkowe, sprawdzające m.in. umiejętność formułowania hipotez i problemów badawczych czy sporządzania opisów bibliograficznych różnego typu tekstów i źródeł, na zakończenie przedmiotu składają zaś małe prace naukowe (przyczynki, eseje itp.), które są szczegółowo poprawiane i recenzowane przez prowadzących, a następnie omawiane z autorami i grupą. Z kolei na zaliczeniu pisemnym z Kultury muzycznej – wykładu I studenci uzupełniają tabelę, sprawdzającą orientację w prezentowanych na wykładzie przykładach muzycznych i ich kontekstach, a także odpowiadają na pytania otwarte, obejmujące terminologię muzyczną, ale też większe problemy wymagające twórczej konceptualizacji i uruchomienia różnych informacji oraz umiejętności itd. Generalizując, można powiedzieć, że wybierane przez wykładowców metody sprawdzania i oceny efektów uczenia się działają w założeniu „wielokierunkowo” – chodzi bowiem nie (tylko) o odtwórcze zreferowanie uzyskanej przez studentów wiedzy czy umiejętności, ale sprawdzenie możliwości ich zastosowania, integrowania i rozwijania w działaniu naukowym bądź w praktyce zawodowej.

Weryfikacja jest prowadzona w odniesieniu do każdego studenta indywidualnie, z zastosowaniem kryteriów jednakowych dla wszystkich uczestników procesu kształcenia, w ramach danego

przedmiotu. Do metod sprawdzania i oceniania efektów uczenia się osiągniętych przez studentów zaliczamy m.in.: bieżące prace kontrolne ustne i pisemne, egzaminy pisemne i ustne, dyskusję na zajęciach na wybrane przez prowadzącego lub zaproponowane przez studentów tematy, aktywną i systematyczną pracę na zajęciach, zadania praktyczne związane z omawianym tematem, wystąpienia ustne (np. prezentacja przeczytanych lektur, analiza wybranego fragmentu tekstu), prezentacje multimedialne prowadzone i przygotowywane indywidualnie lub grupowo.

Weryfikacja kompetencji przypisanych do efektów uczenia się związanych z prowadzeniem działalności naukowej dokonuje się głównie na seminarium licencjackim i magisterskim, ale także na przedmiotach metodologicznych i ćwiczeniach warsztatowych. Organizacja pracy na seminarium jest tak skonstruowana i rozłożona na etapy odpowiadające kolejnym fazom realizacji pracy dyplomowej, aby umożliwiała osiągnięcie przez studenta założonych efektów uczenia się. W trakcie seminarium promotor sprawdza wykonanie zadań na poszczególnych etapach pracy (wybór tematu – przedmiotu badań, sformułowanie tytułu, dobór metodologii i teorii, zaplanowanie badań, ustalenie bibliografii, konspekt opisowy itd.), następnie zapoznaje się z dostarczonymi przez studenta kolejnymi rozdziałami pracy. Są one poddawane redakcji i korekcie oraz analizowane i omawiane ze studentem w trakcie systematycznych – indywidualnych i grupowych – spotkań. Dzięki temu pisanie pracy naukowej jest procesem, w trakcie którego student rozwija weryfikowane przez promotora kompetencje naukowe. Kompetencje nabywane przez studentów są weryfikowane systematycznie na kolejnych spotkaniach seminaryjnych i ostatecznie w trakcie obrony pracy dyplomowej przed komisją, złożoną z przewodniczącego, recenzenta i promotora.

Jak przedstawiono w pkt. 2.7., efekty uczenia się przypisane do studenckich praktyk zawodowych są weryfikowane na podstawie dziennika praktyk, podpisywanej przez praktykodawcę oceny przebiegu studenckich praktyk zawodowych i rozmowy kierownika lub opiekuna praktyk ze studentem.

Wiele z wykorzystywanych metod sprawdzania i oceniania daje możliwość powiązania efektów uczenia się z rozwijaniem technik informacyjno-komunikacyjnych. Służą temu przygotowywane przez studentów prezentacje multimedialne, przewodniki, filmy, strony internetowe, wystawy czy zaawansowane projekty animacyjne. Tego typu aktywności są podstawą licznych przedmiotów, np. Warsztatu komunikacyjnego, Netnografii, Kultury cyfrowej, Muzealnictwa i sztuki wystawienniczej, Projektu kuratorskiego, Projektu kulturalno-artystycznego (warsztatu), Projektu społeczno-kulturalnego (warsztatu), Storytellingu, Wprowadzenia do groznawstwa, Warsztatu e-pisarstwa i redakcji stron internetowych, Narzędzi komunikacji wizualnej, Warsztatu audiowizualnego, Projektu zaliczeniowego i in.

Udział nauczycieli akademickich zatrudnionych w Zakładzie Kulturoznawstwa w webinarium, kursach i szkoleniach organizowanych m.in. przez Centrum Doskonalenia Dydaktyki i Tutoringu UG wpływa nie tylko na stosowanie przez nich innowacyjnych metod i technik uczenia, ale i na stosowanie innowacyjnych metod i technik weryfikacji efektów uczenia się. Stosowane są m.in. warianty odwróconego egzaminu/kolokwium, rubrics oraz elementy gamifikacji i portfolio.

Z kolei kompetencje w zakresie posługiwania się językiem obcym są rozwijane i sprawdzane na lektoratach na obu stopniach studiów, ale też na wielu przedmiotach wymagających lektury tekstów obcojęzycznych; wykładowcy często wzbogacają tok zajęć o prezentację międzynarodowej terminologii z zakresu nauk o kulturze i religii oraz nauk o sztuce.

Zalecenia dotyczące kryterium 3 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeżeli dotyczy)

Lp.	Zalecenia dotyczące kryterium 3 wymienione we wskazanej wyżej uchwale Prezydium PKA	Opis realizacji zalecenia oraz działań zapobiegawczych podjętych przez uczelnię w celu usunięcia błędów i niezgodności sformułowanych w zaleceniu o charakterze naprawczym
1.	Podjęcie działań sprawdzających skuteczność objętych systemem zapewnienia jakości kształcenia narzędzi wykorzystywanych w procesie monitorowania programu kształcenia, bowiem nie pozwoliły one na zdiagnozowanie m.in. uchybień dotyczących możliwości osiągnięcia przez studentów zakładanych efektów kształcenia (np. realizowane moduły nie pozwalają na zdobycie celów związanych z poznaniem teorii, metod i narzędzi badawczych kultury współczesnej oraz kultur dawnych).	Program studiów na obu stopniach został gruntownie zmieniony i wzbogacony o wiele nowych przedmiotów, w związku z czym pojawiły się liczne nowe treści dotyczące różnych aspektów kultury i kompetencji badawczych – piszemy o tym w wielu miejscach raportu. Metody weryfikacji i oceny efektów uczenia się zostały starannie przejrane, skorygowane i wzbogacone przez koordynatorów przedmiotów, koordynatora sylabusów, Radę Kierunku i władze dziekańskie.
2.	Należy zweryfikować przebieg procesu dyplomowania, aby wyeliminować tematy nie odpowiadające dyscyplinom naukowym, do których odnoszą się efekty kształcenia, prace o charakterze popularnym, które nie spełniają kryterium prac badawczych, i zwracać baczniejszą uwagę na rzetelną ocenę pracy przez opiekuna naukowego/recenzenta.	W Instytucie Badań nad Kulturą opracowano regulamin prac dyplomowych i egzaminu dyplomowego oraz standardy edycji prac. Zespół ds. Jakości Kształcenia opiniuje tematy prac dyplomowych (do końca października) w celu wyeliminowania tematów niezgodnych z dyscyplinami, do których przypisano kierunek, a także, raz na dwa lata, dokonuje przeglądu losowo wybranych prac (wraz z dokumentacją procesu dyplomowania) w celu oceny ich jakości i zgodności z efektami uczenia się.
3.	W trakcie egzaminu dyplomowego należy opracować pytania egzaminacyjne tak, by sprawdzały wiedzę zdobytą w trakcie studiów.	Prace dyplomowe, zgodnie z Regulaminem Studiów UG, mogą mieć formę tradycyjną lub projektową. Instytutowe regulaminy dotyczące prac dyplomowych uwzględniają te możliwości. Pytania egzaminacyjne dostosowane są do formy dyplomu, a także do jego tematyki; jednocześnie spełniają warunek sprawdzania wiedzy zdobytej podczas studiów - szczególnie w zakresie specjalności wybranej przez studenta.

Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry

4.1. Liczba, struktura kwalifikacji oraz dorobek naukowy nauczycieli akademickich oraz innych osób prowadzących zajęcia ze studentami na ocenianym kierunku, jak również ich kompetencje dydaktyczne (z uwzględnieniem przygotowania do prowadzenia zajęć z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość oraz w językach obcych). Najważniejsze osiągnięcia dydaktyczne jednostki z ostatnich 5 lat w zakresie ocenianego kierunku studiów (własne zasoby dydaktyczne, podręczniki autorstwa kadry, miejsca w prestiżowych rankingach dydaktycznych, popularyzacja)

W Zakładzie Kulturoznawstwa w Instytucie Badań nad Kulturą UG pracuje 13 nauczycieli akademickich (według stanu w październiku 2023 r.) na stanowiskach:

1. profesor – 1 osoba: Jerzy Szyłak,
2. profesor uczelni (ze stopniem doktora habilitowanego) – 3 osoby: Magdalena Howorus-Czajka, Katarzyna Kaczor i Grzegorz Piotrowski,
3. adiunkt badawczo-dydaktyczny (ze stopniem doktora) – 7 osób: Zbyszek Dymarski, Barbara Forsiewicz, Magdalena Sacha, Dariusz v. Karol Szymański, Barbara Świąder-Puchowska i Aleksandra Wierucka,
4. adiunkt dydaktyczny (ze stopniem doktora) – 1 osoba: Helena Draganik,
5. asystent badawczo-dydaktyczny (z tytułem magistra, doktoranci w Szkole Doktorskiej Nauk Humanistycznych i Społecznych UG) – 2 osoby: Tomasz Lidzbarski i Leila Słodowicz.

Poza tym w roku akademickim 2023/24 Zakład zleca prowadzenie zajęć na obu stopniach studiów kulturoznawczych doktorantom ze Szkoły Doktorskiej Nauk Humanistycznych i Społecznych UG i doktorantowi finalizującemu doktorat na Filologicznych Studiach Doktoranckich (w sumie, z asystentami, 4 osoby), nauczycielom akademickim z Zakładu Filmu i Mediów w ramach tego samego Instytutu Badań nad Kulturą (5 osób) oraz z Wydziału Filologicznego (6 osób) i innych wydziałów UG (3 osoby), jak również zatrudnia wykładowców i specjalistów spoza UG (9 osób). Średnia liczba osób zatrudnianych spoza Zakładu nie zmienia się istotnie w ciągu ostatnich kilku lat.

Zajęcia kursoryczne na kulturoznawstwie prowadzą także profesorowie wizytujący: w latach 2016–20 prof. dr hab. Wojciech J. Burszta z Uniwersytetu SWPS, a obecnie prof. dr hab. Bożena Muszkalska z Uniwersytetu Wrocławskiego – od r. 2018 (zajęcia: Kultura muzyczna, Muzyka współczesna), prof. dr hab. Waldemar Kuligowski z Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu – od 2021 r. (Człowiek wobec problemów współczesnego świata) oraz prof. Mohsen Mobasher z University of Huston w 2023 r. (4 wykłady i 2 warsztaty w semestrze letnim minionego roku akademickiego na tematy procesów migracyjnych w kontekście globalizacji, mediów, asymilacji, ról i relacji genderowych itp.).

Jednym z filarów koncepcji i programu kształcenia w Zakładzie Kulturoznawstwa jest rozumienie kultury jako zjawiska złożonego, rozległego i wielopłaszczyznowego, które wymaga szerokich horyzontów myślowych oraz umiejętności posługiwania się inter- i transdyscyplinarnym aparatem pojęciowym i badawczym. W związku z tym wykładający na kulturoznawstwie nauczyciele akademicki i specjaliści-praktycy reprezentują różnorodne dziedziny i dyscypliny naukowe, urozmaicone kompetencje zawodowe i wielorakie zainteresowania indywidualne (dokładne

informacje na ten temat znajdują się w załączniku 2. do niniejszego raportu). Mamy wśród nich naukowców z wykształceniem i dorobkiem przede wszystkim w dyscyplinach – w ramach dziedziny nauk humanistycznych – nauk o kulturze i religii (kulturoznawstwo), nauk o sztuce (historia sztuki, filmoznawstwo, teatrologia, muzykologia), literaturoznawstwa i językoznawstwa (np. filologia germańska), filozofii, historii, etnologii i antropologii kulturowej; w ramach nauk społecznych – nauk socjologicznych oraz nauk o komunikacji społecznej i mediach, a także – w ramach dziedziny sztuki – sztuk muzycznych (wokalistyka) oraz sztuk filmowych i teatralnych. Z kolei wśród specjalistów – praktyków znajdują się m.in. animatorzy kultury, aktorzy, piosenkarz, informatycy, projektanci graficzni, fotografik, prawnicy i finansiści, specjaliści zarządzania instytucjami kultury, dziennikarze. Wielu wykładowców legitymuje się tytułami i stopniami naukowymi z kilku dyscyplin oraz doświadczeniami zawodowymi w różnych zawodach. Profesorowie wizytujący prowadzący zajęcia w Zakładzie to m.in. najwybitniejsi klasycy polskiego kulturoznawstwa (prof. W.J. Burszta i prof. W. Kuligowski) oraz etnomuzykologii i antropologii muzycznej (prof. B. Muszkalska) czy międzynarodowy autorytet w dziedzinie migracji (prof. M. Mobasher). Wszystkie te kwalifikacje, kompetencje i doświadczenia zatrudnionych w Zakładzie wykładowców gwarantują wysoki poziom kształcenia studentów i osiągania przez nich zakładanych efektów uczenia się oraz zapewniają prawidłową realizację programu studiów.

Zatrudnieni w Zakładzie nauczyciele akademicy, szczególnie ci z wieloletnim stażem, mają bogate doświadczenia oraz wysokie kwalifikacje i praktyczne umiejętności dydaktyczne (wynikające m.in. z ukończenia na studiach magisterskich specjalizacji nauczycielskich lub/i wcześniejszych doświadczeń w pracy w placówkach oświatowych i edukacyjnych), stale doskonalone głównie dzięki uczestnictwu w licznych szkoleniach i warsztatach dydaktycznych. Wyrazem wysokich kompetencji w tym zakresie jest m.in.:

1. otrzymane przez dr H. Draganik i dr M. Sachę Medale Komisji Edukacji Narodowej za szczególne zasługi dla oświaty i wychowania, zwłaszcza w zakresie działalności dydaktycznej i wychowawczej,
2. otrzymana przez dr A. Wierucką w 2022 r. Nagroda „Nauczyciel Roku” im. K.C. Mrongowiusza za szczególne osiągnięcia dydaktyczne,
3. udział przedstawicieli Zakładu w ogólnouczelnianych jednostkach i gremiach odpowiedzialnych za doskonalenie umiejętności dydaktycznych pracowników UG (dr H. Draganik jest członkiem Zespołu ds. Wyrównywania Szans Edukacyjnych UG, a dr A. Wierucka jest członkiem Centrum Doskonalenia Dydaktycznego i Tutoringu UG),
4. prowadzenie przez pracowników Zakładu ogólnouczelnianych szkoleń dydaktycznych (np. kurs „Aktywizacja studentów podczas zajęć metodą Low Threshold Strategies”).

Wszyscy wykładowcy są praktycznie przygotowani do prowadzenia zajęć z wykorzystaniem technik i metod kształcenia na odległość (m.in. z użyciem aplikacji MS Teams, Zoom, MS Forms), co poniekąd przyspieszyła pandemia covid-19, oraz w językach obcych (głównie angielskim, ale też w pojedynczych przypadkach – niemieckim i hiszpańskim). Na uczelnianym Portalu Studenta, poprzez Portal Pracownika UG, wykładowcy mogą udostępniać studentom różne materiały, lektury i ogłoszenia. Wszystkie zaś techniki i aplikacje umożliwiające kontakt na odległość pozwalają nauczycielom prowadzić zajęcia i konsultacje np. w czasie pobytów na konferencjach czy podczas zamiejscowych badań i kwerend.

Nauczyciele ustawicznie podnoszą swoje kwalifikacje dydaktyczne, biorąc licznie udział w projektach dydaktycznych, uczestnicząc w szkoleniach i warsztatach, wdrażając i upowszechniając metody

edukacji zindywidualizowanej (tutoring), wymieniając wiedzę i doświadczenia w zakresie dydaktyki akademickiej w grupach nieformalnych (zarówno powoływanych *ad hoc*, jak ukierunkowanych na konkretne cele) oraz oczywiście samokształcąc się.

W 2023 r. pracownicy Zakładu wzięli dotychczas udział w następujących projektach dydaktycznych koordynowanych przez Centrum Doskonalenia Dydaktycznego i Tutoringu UG:

1. „Rutyna versus zaskoczenie: dlaczego się szkolimy i co wnosimy tym faktem w kulturę uniwersytetu?” (w ramach wydarzenia „Viva Dydaktyka”),
2. cykl debat „Idee edukacji akademickiej” („Czy dobra edukacja akademicka spełnia oczekiwania studentów?”, „Relacje w uniwersytecie”, „Wiedza jako towar i *happy meal*” i „Dlaczego, po co i dla kogo uniwersytet?”).

Na początku pandemii w 2020 r. wszyscy pracownicy Zakładu wzięli udział w serii ogólnouczelnianych webinarów „Jak pracować ze studentami w MS Teams?”. W ciągu zaś ostatnich kilku lat pracownicy Zakładu uczestniczyli w takich wewnętrznych szkoleniach dydaktycznych organizowanych przez Centrum Doskonalenia Dydaktycznego i Tutoringu UG (poprzednio: Biuro Jakości Kształcenia UG w ramach Laboratorium Inicjatyw Dydaktycznych) oraz Biuro Współpracy Międzynarodowej UG, jak m.in.:

ROK	TEMAT SZKOLENIA	LICZBA UCZESTNIKÓW
2023	Wykład – czy na pewno relikty przeszłości?	2
	Przerwa od technologii informacyjno-komunikacyjnych, czyli o kilku „analogowych” metodach pracy na zajęciach	2
	Kompetencje cyfrowe nauczycieli i nauczycielek akademickich w procesie angażowania osób studiujących w zajęcia zdalne	1
	Interaktywne narzędzia = atrakcyjne zajęcia (praca m.in. z Mentimeter, Canva, Wordwall)	1
	Akademickie studio nagrań – profesjonalny webinar / materiał wideo dla studentów	1
	Uatrakcyjnienie zajęć na różnych kierunkach poprzez adaptację narzędzi dydaktycznych do nauki języków	1
	WordPress – tworzenie i zarządzanie stronami internetowymi	1

	Syllabus (karta przedmiotu) – relikט старого systemu, którego nikt nie czyta, czy mapa do skarbu na placu budowy?	1
	Grafika w pracy nauczyciela – tworzenie prostych form graficznych	2
	Genially – przygotuj genialne materiały do zajęć	1
	Informacja zwrotna jako prezent dla studenta	2
	Tworzenie kursów e-learningowych od A do Z	1
	Pokolenie Z – jak zauważać i rozwijać ich potencjał	1
	Jak skutecznie aktywizować studentów podczas zajęć w trybie stacjonarnym i zdalnym	1
	Przyszłość edukacji, czyli edukacyjny lot na Marsa	1
	Atrakcyjna dyskusja moderowana	1
	Effective teaching strategies in a digital/global age	1
2022	Twórczo i aktywizująco w pracy z tekstem naukowym, czyli jak wspierać studentów w lekturze tekstów trudnych	2
	Parafraza i informacja zwrotna w procesie wspólnej pracy studentów nad tekstem	2
	Narzędzia wykorzystywane do przygotowywania prezentacji i materiałów dydaktycznych	2
	Rubrics – tabele oceniania	2
	Gamifikacja w edukacji akademickiej	3
	Orientacja na proces i wynik w ocenianiu pracy studentów – pomiędzy ocenianiem wspierającym rozwój a kontrolą	1
	Portfolio studenta/learning diary	1

	Welcome to Poland – Różnice międzykulturowe w zderzeniu z codziennością akademicką	1
	Budowanie i rozwój efektywnego systemu wsparcia dla osób z niepełnosprawnościami	1
	Dostępny UG – Likwidacja barier w dostępie do kształcenia dla osób z niepełnosprawnościami	2
	Jak skutecznie aktywizować studentów podczas zajęć w trybie stacjonarnym i zdalnym?	1
	Wypalenie zawodowe – groźba czy nieuchronna konsekwencja chronicznego stresu w miejscu pracy?	1
2021	Aktywizujące formy wspomagania studentów w pracy z tekstem naukowym	1
	Neurobiologiczna instrukcji obsługi studenta	1
	Dostępny UG – Szkolenie z zakresu pracy ze studentami z trudnościami natury psychicznej	2
	Grywalizacja	1
	Rozwijanie umiejętności dydaktycznych	2
2019	Edukacja włączająca	1

W ciągu ostatnich lat pracownicy Zakładu uczestniczyli również w takich szkoleniach dydaktycznych organizowanych przez podmioty zewnętrzne, jak m.in.:

ROK	TEMAT SZKOLENIA	ORGANIZATOR
2023	Szkolenie dla lektorów języka polskiego jako języka obcego z komponentem regulacji emocjonalnej (projekt Mental Health and Psychosocial Support)	Fundacja SOK, Warszawa
	Spokojna głowa – wsparcie psychospołeczne (projekt Mental Health and Psychosocial Support)	Fundacja SOK, Warszawa

	Webinarium „GramatykON, czyli maratON z rzeczownikiem” (projekt „Kompetencja językowa i innowacja zadaniowa”)	Instytut Nauk o Kulturze i Szkoła Języka i Kultury Polskiej Uniwersytetu Śląskiego, Katowice
2022	Jak uczyć dostępności cyfrowej?	Centrum Cyfrowe i Centrum Edukacji Obywatelskiej – Spółdzielnia Otwartej Edukacji
2021	Warsztaty „Voice – Body – Expression”	Stowarzyszenie Wokalistów Mix, Gliwice
2021	Teaching anthropology in a globalized world	American Anthropological Association
2020	VI Ogólnopolski Webinar „Stres znany i nieznan. Style radzenia sobie ze stresem”	Fundacja Science Watch Polska
2020	Academic Social Responsibility in the Age of Extremes	American Anthropological Association
2019	Warsztat tworzenia kursu e-learningowego (międzynarodowy projekt Baltic Sea History)	Akademie Sankelmark, Oeversee; Fundacja Borussia, Olsztyn
	Masters of Didactics	Ghent University

Z kolei zatrudnieni w Zakładzie doktoranci zaliczyli w ramach studiów w Szkole Doktorskiej Nauk Humanistycznych i Społecznych UG m.in. trzydziestogodzinny kurs „Doktoratoria” przygotowujący ich do pracy dydaktycznej.

W marcu 2022 r., odpowiadając na potrzeby chwili, pracownicy Wydziału Filologicznego (w tym dwie przedstawicielki Zakładu) zorganizowali spontanicznie intensywny, dwutygodniowy kurs samokształceniowy „Glottodydaktycy” nauki języka polskiego dla obcokrajowców. Został on przez nich (jako wolontariuszy) wykorzystany w organizowanym latem tegoż roku przez Urząd Marszałkowski Województwa Pomorskiego i Wojewódzki Urząd Pracy w Gdańsku nauczaniu języka polskiego Ukraińców przybyłych do Polski po wybuchu wojny w Ukrainie.

Nauczyciele akademicki zatrudnieni w Zakładzie intensywnie zaangażowali się również w poznanie, a następnie praktyczne wykorzystanie i upowszechnianie form kształcenia studentów poprzez dialog i pobudzanie do krytycznego, samodzielnego myślenia, czyli w tutoring, koordynowany na UG przez Centrum Doskonalenia Dydaktycznego i Tutoringu. W rezultacie pracownicy Zakładu skończyli odpowiednie kursy, pełnią różne funkcje związane z realizacją tutoringu na UG, a przede wszystkim pracują ze studentami metodą tutoringu indywidualnego. I tak, dr A. Wierucka wspomnianą wcześniej funkcję trenera Centrum łączy z funkcją wydziałowej koordynatorki tutoringu. Kierowała też do tej pory w ramach tego systemu ścieżkami rozwoju 20 studentów z różnych wydziałów (w tym Zakładu Kulturoznawstwa), m.in. uczestniczących w latach 2019/20 i 2021/22 w programie ministerialnym Szkoła Orłów, a w r. 2022/23 – realizujących Międzywydziałowe Indywidualne Studia

Humanistyczne i Społeczne. Z kolei, po ukończeniu kursów doskonalących w Szkole Tutorów Akademickich Collegium Wratislaviense i uzyskaniu odpowiednich certyfikatów, dr H. Draganik przeprowadziła na UG 3 tutoriale międzywydziałowe, a dr B. Forysiewicz – 2 tutoriale w ramach projektu „Mistrzowie dydaktyki”. Ponadto dr hab. prof. UG K. Kaczor ukończyła w roku 2020 w Collegium Wratislaviense kurs I stopnia, a jeden z zatrudnionych w Zakładzie doktorantów zaliczył szkolenie z tutoringu akademickiego w ramach programu Szkoły Doktorskiej UG.

Impulsem do wdrażania dobrych praktyk i rozwiązań dydaktycznych są też doświadczenia zdobywane przez pracowników Zakładu dzięki udziałowi w programach mobilności akademickiej, głównie w Erasmus+ (np. kilka pobytów G. Piotrowskiego na Potsdam Universität i A. Wieruckiej na Latvijas Kulturas Akadēmija).

Nauczyciele z Zakładu dzielą się wiedzą zdobywaną na szkoleniach i warsztatach dydaktycznych z koleżankami i kolegami z Instytutu Badań nad Kulturą na zebraniach pracowniczych, różnych spotkaniach i w niesformalizowanych grupach dyskusyjnych (zarówno bezpośrednio, jak i w rozmowach telefonicznych czy wideokonferencjach). W ramach tego rodzaju grup wykładowcy współpracują też ze sobą na bieżąco, omawiając różnego typu materiały szkoleniowe i nowinki dydaktyczne, organizując wspólne samokształcenie (np. w 2020 r. w zakresie posługiwania się aplikacją MS Teams na kanale Teams Members UG), dyskutując problemy związane z prowadzeniem zajęć i prac dyplomowych bądź magisterskich itp.

Osiągnięcia dydaktyczne:

1. kulturoznawstwo UG od kilku lat zajmuje najwyższe pozycje w Rankingu Kierunków Studiów Perspektywy, w którym oceniany jest m.in. potencjał dydaktyczny: w tym roku stanęło na miejscu czwartym (po kulturoznawstwie na UW, UAM i UJ), awansując z pozycji piątej w latach 2021 i 2022,
2. pracownicy Zakładu są autorami programu i wykładowcami warsztatów „Kulturalni” dla młodzieży szkół średnich Trójmiasta na zamówienie Wydziału Kultury Urzędu Miasta Gdyni (2019/20),
3. G. Piotrowski jest współautorem programu studiów podyplomowych Muzyka i media w Collegium Civitas (2020), ogólnopolskiego programu dla szkół średnich „Kształcenie” w ramach kampanii społecznej „Save the music” Fundacji Meakultura (2022) oraz programów warsztatów edukacyjnych „Kultura łączy siły”, kierowanych do mieszkańców Trójmiasta na zamówienie Wydziału Kultury Urzędu Miasta Gdyni (2019/20).

Podstawowym narzędziem promocji studiów na gdańskim kulturoznawstwie (poza materiałami informacyjnymi i reklamowymi na uczelnianych stronach internetowych i w mediach społecznościowych) są organizowane od wielu lat przez Zakład (Instytut), w ramach Dni Otwartych UG wiosną każdego roku, „Warsztaty kulturoznawczo-filmoznawcze” dla uczniów szkół średnich z Trójmiasta i z Wejherowa, podczas których prowadzący mogą m.in. wykorzystać i rozwijać swoje doświadczenia dydaktyczne w kontakcie z ewentualnymi przyszłymi studentami. W czasie warsztatów pracownicy Zakładu prowadzą w salach wykładowych Instytutu średnio od 4 do 7 półtoragodzinnych spotkań dla grup około dwudziestoosobowych. W r. 2019 i następnych (oprócz 2021 ze względu na pandemię) warsztaty dotyczyły m.in. następujących zagadnień: Reklama wizualna – między informacją a pokusą; Informacja w Internecie w czasach postprawdy; Artystka wycina gwiazdę na brzuchu – czyli o co chodzi w sztuce performansu?; O czym milczą współczesne ikony?;

Tradycyjne praktyki szamanistyczne we współczesnym świecie; Co kulturoznawca może robić w biznesie?; Trauma II wojny światowej a sztuka – trauma II wojny światowej a JA; Czy dziewczynki brzydną od nauki – co odpowiedzieć Immanuelowi Kantowi?; Między Amsterdamem i Moskwą, czyli jak żyć w mieście oraz Anime pod lupą. Oprócz tego uczniowie mogli uczestniczyć np. w warsztatach projektowania gier planszowych *fast prototyping* i warsztatach teatralnych „Przestrzeń, ruch, intencja”. W r. 2023 zainteresowanie warsztatami było rekordowe, uczestniczyło w nich bowiem około 200 osób.

Do zasobów dydaktycznych Zakładu należą m.in. kursy online, bank prezentacji, listy inspirujących lektur z zakresu kulturoznawstwa i listy kanonicznych tekstów kultury. Kursy i prezentacje anglojęzyczne wykorzystywane są m.in. w pracy ze studentami zagranicznymi (np. kurs online *Anthropology of the Western Amazon. A tale about the forest, the people and their life*).

4.2. Obsada zajęć, ze szczególnym uwzględnieniem zajęć, które prowadzą do osiągnięcia przez studentów kompetencji związanych z prowadzeniem działalności naukowej

Aktualny program studiów kulturoznawczych na UG ma na celu wywołanie w toku kształcenia studentów efektu synergii bazowych elementów teoretycznych (powiązanych z dorobkiem dyscypliny nauk o kulturze oraz badaniami realizowanymi na uczelni i przez pracowników Zakładu) i praktycznych umiejętności (w tym także związanych z prowadzeniem badań oraz wykorzystywaniem i upowszechnianiem ich rezultatów). Obejmuje na obu stopniach studiów moduły ogólne (w tym przedmioty kształtujące umiejętności i kompetencje badawcze) oraz specjalizacyjne.

O obsadzie poszczególnych zajęć decyduje wykształcenie, dorobek, doświadczenie i zainteresowania naukowe i/lub specjalistyczna wiedza i umiejętności praktyczne oraz profesjonalizm zawodowy (w tym dydaktyczny) poszczególnych wykładowców. Wstępne decyzje o obsadzie zajęć na dany rok akademicki zapadają najpóźniej wiosną poprzedniego roku i – po uzgodnieniach z wykładowcami (zwłaszcza w zakresie realizacji pensum i ewentualnych nadgodzin) – są zatwierdzane w kwietniu, a następnie, w zależności od naboru na studia i stanu liczbowego roczników, ewentualnie korygowane, najpóźniej w pierwszym tygodniu roku akademickiego. Ten tryb postępowania umożliwia m.in. zaangażowanie do prowadzenia zajęć pracowników zewnętrznych i doktorantów oraz powołanie ewentualnych zastępstw (np. w przypadku urlopów naukowych, staży, indywidualnego zmniejszenia pensum z powodu udziału pracowników w projektach itp.) – bez zakłócania toku nauczania.

Dyrekcja Instytutu i kierownictwo Zakładu zawsze dokładają starań, by możliwie najwięcej zajęć prowadzili wykładowcy zatrudnieni w macierzystym Zakładzie i Instytucie, ewentualnie na Wydziale Filologicznym, w tym głównie osoby posiadające tytuły i stopnie naukowe w dyscyplinach nauk o kulturze i religii oraz nauk o sztuce. Pamięta też, by pewną pulę zajęć przeznaczać dla doktorantów UG, deklarujących uzyskanie stopnia naukowego w tychże właśnie dyscyplinach (w rezultacie w ostatnich latach doktoranci: Damian Binkowski, Karolina Osowska, Agata Włodarczyk, Agnieszka Waśniewska, Dariusz Szymański, Leila Słodowicz i Tomasz Lidzbarski prowadzili na kulturoznawstwie – zarówno w ramach obowiązkowych praktyk dydaktycznych, jak i na podstawie umów cywilnoprawnych – takie zajęcia, jak m.in. Muzyka współczesna, Kultura muzyczna, Ciało w sztukach audiowizualnych, Specyfika pracy portalu internetowego, Promocja inicjatyw kulturalnych i Wstęp do

kulturoznawstwa oraz związane z ich doktoratami fakultety, np. o kinie grozy, turystyce kulturowej, *animal studies*).

Władze Instytutu i Zakładu poświęcają przy ustalaniu obsady zajęć szczególną uwagę m.in. przedmiotom, które wiążą się z poznawaniem najnowszego stanu badań i metodologii kulturoznawczych, opanowaniem zasad i budowaniem warsztatu badawczego oraz zaznajamianiem się z badaniami aktualnie prowadzonymi przez wykładowców, co ma w efekcie prowadzić do osiągania przez studentów kompetencji związanych z prowadzeniem własnej działalności naukowej. Chodzi tu o takie przedmioty, jak m.in. Współczesne dyskursy kulturoznawcze, Podstawy warsztatu pracy naukowej, Warsztat badań własnych, Analiza i interpretacja tekstów kultury, Metodologie kulturoznawstwa, Teorie i metody przekazów audiowizualnych, Metody badań jakościowych, Kanon studiów kulturowych, Kulturowe teorie nowoczesności i Człowiek wobec problemów współczesnego świata oraz seminaria dyplomowe i magisterskie, a także Kalejdoskop kultury współczesnej i fakultety, na których wykładowcy prezentują swoje aktualne zainteresowania i dokonania naukowe. Gwarancją jakości tych zajęć stanowi wyszczególnione w pkt. 4.1 wykształcenie i doświadczenia badawcze kadry zatrudnionej w Zakładzie oraz profesorów wizytujących, a także planowanie obsady przedmiotów zgodnie z takimi np. zasadami, jak prowadzenie wykładów przez specjalistów w danym zakresie ze stopniem doktora wyłącznie za zgodą dziekana itp.

Przygotowaniu studentów do prowadzenia inter- i transdyscyplinarnej działalności naukowej służy aktualny program studiów i obsadzanie przewidzianych w nim zajęć np. specjalistami z zakresu kultury popularnej, antropologii kultury czy kultury regionalnej. Natomiast zaznajomieniu się studentów z warunkami prowadzenia działalności naukowej w środowisku międzynarodowym służy m.in. anglojęzyczne lektury obowiązkowe, wykłady kursowe prowadzone po angielsku (np. w r. 2019/20 Kultury tubylcze świata, a w 2022/23 Kultura muzyczna i Antropologia kultury) oraz spotkania naukowe i wykłady gościnne naukowców z zagranicy.

4.3. Łączenie przez nauczycieli akademickich i inne osoby prowadzące zajęcia działalności dydaktycznej z działalnością naukową oraz włączanie studentów w prowadzenie działalności naukowej.

Wszyscy naukowcy zatrudnieni w Zakładzie oraz pochodzący z innych jednostek i instytucji naukowych, prowadząc zajęcia na kulturoznawstwie, ściśle łączą swoją działalność badawczą oraz zainteresowania i dokonania naukowe (w dyscyplinach wymienionych w pkt. 4.1) z aktywnością dydaktyczną w celu zapewnienia najwyższej jakości kształcenia. Owa szeroko rozumiana działalność naukowa przekłada się na dydaktykę na wielu poziomach: określa treści programowe studiów, nadaje wykładom, ćwiczeniom i fakultetom autorskiego charakteru, pozwala nauczycielom odwoływać się do własnych publikacji jako lektur wspomagających nauczanie, na seminariach stanowi dla studentów przykład modelowego warsztatu badawczego, a także inspiruje ich do własnej pracy oraz pomaga w podejmowaniu decyzji merytorycznych i metodologicznych, wpływa na tematykę projektów realizowanych na zajęciach, a wreszcie – służy wykładowcom do budowania autorytetu w relacjach mistrz – uczeń. Przykładowo: rezultaty prowadzonych przez jedną z wykładowczyń badań nad kulturą popularną (jej ikonicznością, kinem popularnym, polskim polem literackim *fantasy*, supersystemami rozrywkowymi), osadzonych w kontekście studiów kulturowych, są przez nią wykorzystywane na takich m.in. zajęciach, jak Współczesne dyskursy kulturoznawcze, Kultura

literacka, Kanon studiów kulturowych, Kultura popularna i Kultura popularna w XXI wieku, z kolei doświadczenia i wiedza zdobyte przez inną osobę podczas badań nad kulturą Amazonii znajdują odzwierciedlenie w przedmiotach Kultury tubylcze świata, Antropologia kultury i Metody badań jakościowych.

Władze Zakładu i Instytutu oraz poszczególni pracownicy dbają o rozwój intelektualny studentów i starają się na różne sposoby inspirować i włączać ich w działalność naukową, także własną. Efektem i świadectwem ścisłej współpracy w tym zakresie są na przykład przygotowane pod kierunkiem lub z pomocą wykładowców publikacje (referatów wygłaszanych na zajęcia, skróconych wersji prac licencjackich i magisterskich oraz tekstów niezależnych) studentów, absolwentów i doktorantów, którzy byli wcześniej studentami kulturoznawstwa, zarówno w monografiach zbiorowych, jak i w czasopismach naukowych. Przykładem tych pierwszych są w ostatnim okresie książki: *Animowanie miasta. Gdańsk przestrzenią artystów*. Badania studenckie (pod red. B. Forsiewicz), *Człowiek i miasto. Gdańsk i inne przestrzenie* (pod red. m.in. Z. Dymarskiego) oraz *Książka obrazkowa* (pod red. m.in. J. Szyłaka), w których swoje teksty opublikowało kilkunastu studentów kulturoznawstwa i trzech doktorantów. Z kolei przygotowany pod kierunkiem G. Piotrowskiego artykuł naukowy Macieja Sawczuka na podstawie jego pracy magisterskiej *Jazz w refleksji uczestników Gdańskich Nocy Jazsowych* został przyjęty do pracy zbiorowej *Jazz w kulturze polskiej* w Wydawnictwie UJ, zaś napisany przez studenta Aisena Bragina wspólnie z H. Draganik artykuł *Wirtualne muzeum jako zjawisko w e-kulturze* ukazał się w książce Wydawnictwa UAM *Kultura, media i społeczeństwo w czasie pandemii covid-19*.

Jeśli natomiast chodzi o publikacje w czasopismach naukowych, to ich przykładami z ostatnich trzech lat są artykuły zarówno napisane przez studentów wspólnie z wykładowcami z Zakładu – np. *Between oil and tourism – Huaorani youth's plans for the future* autorstwa studenta T. Lidzbarskiego i A. Wieruckiej (w „Etnografii Polskiej” z 2020 r.), jak i samodzielne (zwykle rozszerzone i poprawione wersje tekstów przygotowywanych na zajęcia), np. artykuły *Dubbing filmów animowanych jako przekaz kulturowy. O współczesnym podejściu do translacji dubbingowej w Polsce* Gabrieli Jędrusik (w „Niepełnosprawności. Dyskursach Pedagogiki Specjalnej” z 2022 r.) i *Warunki prawne, finansowe i organizacyjne w koprodukcji kanadyjsko-polskiej* Tomasza Kożuchowskiego (w czasopiśmie „Panoptikum” z roku 2022).

W Zakładzie przygotowany jest też wspólny projekt naukowy studentki kulturoznawstwa i biologii Małgorzaty Harasimowicz (Indywidualne Studia Międzywydziałowe) i tutorki A. Wieruckiej – *Wpływ konfliktów zbrojnych na raportowane zachowanie *Loxodonta africana* wobec człowieka* (we współpracy z fundacją Elephant Voices). Innym – swoistym przykładem współpracy i wspierania przez wykładowcę działalności artystycznej jest przygotowany z mentorską pomocą G. Piotrowskiego recital i autorska płyta (z własnymi piosenkami) studentki, obecnie zaś – absolwentki kulturoznawstwa Emilii Kuczmai.

Zaangażowanie wykładowców i studentów w bliskiej współpracy naukowej bywa nagradzane, np. w 2022 roku w I edycji konkursu „Włączam płęć do badań” zwyciężyła praca magisterska Katarzyny Jagłowskiej napisana pod kierunkiem M. Howorus-Czajki pt. *Ewolucja wizerunku postaci kobiecych w animacjach shojo od lat 90. do współczesności na przykładzie filmów „Czarodziejka z Księżycy”*.

Wykładowcy zatrudnieni w Zakładzie prowadzą również wspólnie ze studentami badania naukowe:

1. od 2014 roku, corocznie we wrześniu lub październiku, badania m.in. przydomowych ogródków na Mazowszu we współpracy z Muzeum Wsi Mazowieckiej w Sierpcu,
2. badania studentów ze specjalności Animacja kultury pod kierunkiem M. Howorus-Czajki i Z. Dymarskiego nad życiem kulturalnym Trójmiasta w dobie pandemii w 2020 roku,
3. badania (dotyczące mobilności zawodowej i edukacyjnej młodzieży tubylczej oraz jej wpływu na kształtowanie tożsamości) we wschodnim Ekwadorze – w ramach grantów NCN Miniatura (w 2018) i UGrants-advanced (w 2023 roku) pod kierownictwem A. Wieruckiej.

Studenci kulturoznawstwa występują też wspólnie z nauczycielami na konferencjach naukowych, czego przykładem są kolejne wystąpienia studenta, a potem doktoranta T. Lidzbarskiego z A. Wierucką w latach 2020 i 2021 (IX i X Konferencja Komitetu Badań nad Migracjami PAN) oraz 2022 (IV International Symposium – The Latest Results of American Studies).

Studenci chętnie i stosunkowo licznie uczestniczą też w działającym w Zakładzie Kulturoznawstwa (a opisanym w innych częściach raportu) Studenckim Kole Naukowym „Mozaika” (działającym od 2007 roku), które organizują m.in. wykłady i spotkania naukowe.

Łączenie działalności naukowej z działalnością dydaktyczną znajduje również wyraz w organizowanych przez Zakład i Instytut otwartych kulturoznawczych spotkaniach naukowych, na których występują zarówno pracownicy Zakładu i związani z nim doktoranci, jak też goście zewnętrzni, i których celem jest m.in. zaznajamianie studentów z najnowszymi osiągnięciami naukowymi, indywidualnymi badaniami oraz teoriami i metodologiami z różnych dyscyplin. Od 2019 roku wykłady na tego rodzaju spotkaniach wygłosili m.in. prof. Bożena Muszkalska (*Od antropologii muzyki do antropologii [w] dźwięku*), prof. Andrzej Szahaj (*Postmodernizm w architekturze i naukach humanistycznych*), dr hab. Piotr Weiser (*Zagłada Kultury, kultura Zagłady*), prof. Pirjo Kristiina Virtanen z University of Helsinki (*Amazonian indigenous biocultural heritage and protection of ancestral landscapes*), prof. Miguel Alexiades z University of Kent (*Anthropocene as a new epoch of thought – the curious case of plastics*), prof. Mohsen Mobasher z Houston (cykl *Migrations*), dr Dariusz Szymański (*www.NaEkranachPRL.pl - po co i jak liczyć filmy?*), dr hab. Katarzyna Szalewska (*Werbomotoryka miejska*), dr Michał Wróblewski (*Światopogląd wobec kategorii wolności. Krytyczna rekonstrukcja rozstrzygnięć Jerzego Prokopiuka*) czy dr Joanna Jakubowska (*Transdyscyplinarność/ interdyscyplinarność kulturoznawstwa – rozważania metodologiczne*).

Wykładowcy z Zakładu wspierają i zachęcają studentów do wystąpień na konferencjach i spotkaniach naukowych, udziału w wykładach i seminariach, wyjazdów naukowych oraz publikowania prac dyplomowych i magisterskich. Szczególną zaś przestrzeń do dzielenia się pasjami badawczymi i wymiany doświadczeń naukowych stwarzają spotkania w ramach tutoringów.

Studenci kulturoznawstwa uczestniczą również w pracach Rady Kierunku, która ma m.in. wpływ na działalność badawczą i naukową Zakładu.

4.4. Założenia, cele i skuteczność prowadzonej polityki kadrowej, z uwzględnieniem metod i kryteriów doboru oraz rekrutacji kadry, sposobów, zasad i kryteriów oceny jakości kadry oraz

udziału w tej ocenie różnych grup interesariuszy, w tym studentów, a także wykorzystanie wyników oceny w rozwoju i doskonaleniu kadry.

Sytuacja kadrowa Zakładu jest obecnie stabilna, ale z powodu systematycznego rozwijania i ulepszania oferty dydaktycznej, planowego ograniczania liczby nadgodzin nauczycieli etatowych, odejścia na emeryturę dwóch samodzielnych pracowników naukowych oraz obsadzania dużej części zajęć przez osoby spoza Zakładu i UG konieczne jest poszukiwanie i zatrudnienie na etatach nowych wykładowców. W celu wzmocnienia w najbliższej perspektywie czasowej potencjału badawczego i dydaktycznego w 2023 roku zatrudniono (na pół etatu na czas określony) dwójkę doktorantów ze Szkoły Doktorskiej Nauk Humanistycznych i Społecznych UG, którzy w przyszłym roku zamierzają bronić rozpraw w dyscyplinie nauk o kulturze i religii, natomiast w roku 2024 Zakład planuje zatrudnić na pełny etat samodzielnego pracownika naukowego ze stopniem doktora habilitowanego nauk o kulturze i religii (kulturoznawstwa) lub tytułem profesora z tejże dyscypliny.

Polityka kadrowa Zakładu (Instytutu) prowadzona jest zgodnie z powszechnie obowiązującym prawem i przepisami wewnętrznymi UG, w ścisłej współpracy z dziekanem Wydziału Filologicznego. W 2016 roku wprowadzono na Uniwersytecie Gdańskim Europejską Kartę Naukowca oraz Kodeks Postępowania przy Rekrutacji Pracowników Naukowych, w związku z czym Komisja Europejska przyznała uczelni odznaczenie HR Excellence in Research nadawane instytucjom, które popierają i w praktyce stosują zasady wyrażone w tychże dokumentach.

Uniwersytet – zgodnie z Polityką Rozwoju Kadr UG 2021 wprowadzoną Zarządzeniem Rektora UG nr 87/R/21 – stosuje zasady otwartej polityki zatrudnienia, obsadzając stanowiska badawcze i dydaktyczne w trybie otwartych konkursów ze ściśle określonymi wymaganiami dotyczącymi dorobku naukowego i kompetencji dydaktycznych. Osobami odpowiedzialnymi za kształtowanie polityki kadrowej Zakładu Kulturoznawstwa są Dyrektor Instytutu Badań nad Kulturą i Kierownik Zakładu Kulturoznawstwa oraz Dziekan Wydziału Filologicznego. Definiują oni kwalifikacje niezbędne do pracy na poszczególnych stanowiskach, będące podstawą do określenia wymagań konkursowych, którymi kierują się członkowie komisji konkursowych przy rekrutacji nowych pracowników lub podejmowaniu decyzji o przedłużaniu umów pracowników już zatrudnionych. Zakład bierze pod uwagę przy poszukiwaniu nowych nauczycieli akademickich m.in. ich profil naukowy i jego zgodność z potrzebami naukowymi oraz dydaktycznymi jednostki.

Polityka kadrowa UG i Zakładu uwzględnia systematyczną ocenę pracy nauczycieli opartą przede wszystkim na wynikach: hospitacji prowadzonych przez nich zajęć, oceny okresowej oraz ankiet studenckich.

Zgodnie z Regulaminem hospitacji zajęć dydaktycznych w Uniwersytecie Gdańskim, wprowadzonym Zarządzeniem Rektora UG nr 96/R/21, wszyscy pracownicy etatowi są hospitowani co najmniej jeden raz w okresie, w którym podlegają ocenie okresowej, a doktoranci prowadzący zajęcia w ramach praktyk studenckich oraz osoby zatrudnione na podstawie umów cywilnoprawnych przynajmniej w pierwszym roku prowadzenia przez nich zajęć – na podstawie semestralnych harmonogramów hospitacji. Hospitacje przeprowadzają członkowie Wydziałowego Zespołu ds. Zapewnienia Jakości Kształcenia, dyrekcja Instytutu i kierownik Zakładu, a także dziekani. W terminie najpóźniej dwóch tygodni od przeprowadzenia hospitacji kierownik Zakładu przedstawia pracownikowi i wspólnie z nim omawia ocenę i zalecenia wynikające z hospitacji. W Zakładzie Kulturoznawstwa hospitacje są

prowadzone zgodnie z tymi regulacjami prawnymi, a harmonogram hospitacji na najbliższy rok akademicki jest zatwierdzany przez Dziekana ds. Studenckich we wrześniu.

Działalność pracowników Zakładu jest również poddawana regularnej ocenie okresowej w trzech obszarach (naukowym, dydaktycznym i organizacyjnym) przez Wydziałową Komisję Oceniającą zgodnie z ww. Polityką Rozwoju Kadr Uniwersytetu Gdańskiego 2021 oraz Zarządzeniem Rektora UG nr 179/R/21 w sprawie oceny okresowej nauczycieli akademickich Uniwersytetu Gdańskiego. Komisja Oceniająca bierze pod uwagę osiągnięcia naukowe, organizacyjne i dydaktyczne pracowników, ewaluowane na podstawie jasno określonych i podanych do ogólnej wiadomości kryteriów opisanych w ww. zarządzeniu. Podstawę oceny nauczyciela akademickiego stanowi przedstawiony przez niego wykaz dorobku naukowo-badawczego (wprowadzonego do ogólnodostępnej internetowej Bazy Wiedzy UG), dydaktycznego i organizacyjnego, pisemna opinia bezpośredniego przełożonego oraz opinia studentów wyrażona w anonimowych ankietach na temat prowadzonych przez ocenianą osobę zajęć dydaktycznych. Oryginały formularzy ocen oraz protokoły z posiedzeń Komisji Oceniającej są przekazywane do przechowywania w Dziale Kadr UG.

Ostatnia planowa ocena okresowa pracowników Zakładu została przeprowadzona w 2021 roku. Pracownicy Zakładu (poza jedną osobą) uzyskali w niej ocenę pozytywną.

Polityka kadrowa Zakładu uwzględnia także systematyczną ocenę nauczycieli przeprowadzaną z udziałem studentów jako interesariuszy, której wyniki służą doskonaleniu pracowników i stymulowaniu ich ustawicznego rozwoju zarówno w zakresie naukowym, jak i dydaktycznym. Oprócz anonimowych ankiet przeprowadzanych na poziomie całego Wydziału Filologicznego Zakład, w imieniu Instytutowego Zespołu ds. Jakości Kształcenia, samodzielnie wykonuje własne ankietowanie studentów obu stopni na zakończenie każdego semestru zimowego i letniego. Anonimowe ankiety dotyczą zagadnień merytorycznych i sposobu prowadzenia zajęć i służą podnoszeniu jakości kształcenia poprzez doskonalenie treści programowych i wykorzystywanych metod dydaktycznych. Wyniki ankietowania są omawiane, po pierwsze, zarówno z poszczególnymi nauczycielami, jak też na zebraniach Rady Programowej kierunku, po drugie zaś – ze studentami przez kierownika Zakładu.

Organizowane przez Wydział Filologiczny ankietowanie dotyczące zajęć na kulturoznawstwie zostało przeprowadzone w 2021 r. Wyniki ankiet – z uwagi na małą liczbę respondentów nie były reprezentatywne – ale przedstawiono je zbiorczo na zebraniu Zakładu. Niestety – mimo systematycznych informacji i zachęt ze strony kierownictwa i samych nauczycieli oraz wdrożenia wygodnych narzędzi online – również ankietowanie przeprowadzane przez Zakład wzbudza zainteresowanie jedynie u stosunkowo niewielkiej grupy studentów, w związku z czym jego wyniki bywają niereprezentatywne i nie pozwalają wysnuwać miarodajnych wniosków czy dokonywać wiarygodnych ocen nauczycieli. Aczkolwiek obserwujemy tu – po zapaści spowodowanej pandemią – tendencję rosnącą: w semestrze zimowym 2022/23 – uzyskano zbiorczo 121 ankiet, a w semestrze letnim 2022/23 wpłynęły łącznie 122 ankiety.

Niezależnie od tych refleksji można stwierdzić między innymi, że w ciągu ostatnich lat w ankietach studenckich generalnie przeważały oceny pozytywne dla zajęć z bloku ogólnego. Jeżeli zaś chodzi o zajęcia praktyczne, to np. w roku 2018/19 wskazywano na ich zbyt małą liczbę, co uwzględniono w kolejnych latach przy rewizji programu studiów. Pojawiające się w ankietach zastrzeżenia dotyczące sposobu zachowania wykładowców były im zawsze przekazywane i dyskutowane. Z dwoma

wykładowcami z innych wydziałów UG zakończono współpracę z powodu powtarzających się w kolejnych ankietach negatywnych opinii dotyczących zarówno zawartości merytorycznej zajęć, jak i sposobu ich prowadzenia. W trakcie pandemii studenci w ankietach zgodnie przyznawali, że zajęcia online nie miały negatywnego wpływu na ich jakość i realizację efektów uczenia się, chociaż podkreślali wagę kontaktu osobistego z prowadzącymi. W ankietach z lat 2021–23 studenci coraz częściej zwracali uwagę na zaangażowanie prowadzących zajęcia i ich empatyczny stosunek do młodzieży.

4.5. System wspierania i motywowania kadry do rozwoju naukowego i podnoszenia kompetencji dydaktycznych, a także awanse naukowe kadry związanej z kierunkiem studiów

Uniwersytet Gdański, w tym także Wydział Filologiczny, zachęcają i stymulują pracowników do rozwijania kwalifikacji naukowych i dydaktycznych drogą podnoszenia jakości prowadzonych przez nich badań naukowych oraz udziału w projektach, konferencjach i szkoleniach.

Do najważniejszych elementów systemu motywowania pracowników należą jasno określone zasady:

1. awansu zawodowego po uzyskaniu stopnia lub tytułu naukowego – zgodnie z Polityką Rozwoju Kadr Uniwersytetu Gdańskiego 2021 określoną w Zarządzeniu Rektora UG nr 87/R/21,
2. przyznawania nagród za osiągnięcia naukowe i organizacyjne – zgodnie z regulaminem wynagradzania pracowników UG (zarządzenie Rektora UG nr 25/R/20 ze zm.) oraz regulaminem Nagrody Naukowej Rektora UG im. K. Taylora (Zarządzenie Rektora UG nr 129/R/21),
3. przyznawania nagród za osiągnięcia dydaktyczne – zgodnie z regulaminem wynagradzania pracowników UG oraz regulaminem przyznawania nagrody „Nauczyciel Roku” im. K. Mrongowiusza (Zarządzenie Rektora UG nr 17/R/21),
4. rekomendowania do nagród Ministra Edukacji i Nauki dla nauczycieli akademickich, ustanowionych ustawą z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce,
5. wspierania przez władze uczelni, władze wydziałów i pracowników administracji uczelni mobilności krajowej i zagranicznej pracowników oraz pozyskiwania przez nich środków na badania naukowe i szkolenia podnoszące kwalifikacje dydaktyczne,
6. uzyskiwania zniżki w pensum dydaktycznym za duże zaangażowanie w pracach naukowych lub organizacyjnych – zgodnie z Zarządzeniem nr 69/R/21 w sprawie projektów badawczych, badawczo-rozwojowych i dydaktycznych finansowanych ze źródeł zewnętrznych i uprawniających do obniżenia pensum dydaktycznego nauczyciela akademickiego,
7. aplikowania i uzyskiwania dofinansowania publikacji, przedsięwzięć związanych ze współpracą zagraniczną oraz innowacji dydaktycznych, a także szkoleń i kursów językowych – zgodnie m.in. z Programem publikacyjnym UG (Zarządzenie nr 161/R/22 w sprawie funduszu na dofinansowanie upowszechniania wyników badań naukowych).

Ze wspomnianego Programu publikacyjnego UG (stanowiącego część Inicjatywy Doskonałości Uczelnia Badawcza) pracownicy Zakładu uzyskali w ciągu ostatnich 3 lat jedno dofinansowanie z funduszu na upowszechnianie wyników badań naukowych (tj. publikację książki) oraz 10 świadczeń

finansowych z funduszu premiującego publikację w najlepszych wydawnictwach i czasopismach naukowych.

Poza tym UG wspiera pracowników w rozwoju i podnoszeniu kompetencji dydaktycznych, oferując im różnorodne szkolenia i warsztaty organizowane przede wszystkim przez Centrum Doskonalenia Dydaktycznego i Tutoringu, ale też inne jednostki uczelniane i wydziały. Udział pracowników Zakładu w tych formach wspierania ich aktywności został opisany w pkt. 4.1.

Wykładowcy akademicy mają także prawo do urlopów naukowych, które umożliwiają im skupienie się na działalności naukowej: kwerendach, przeprowadzaniu badań, przygotowywaniu publikacji (w tym np. rozpraw habilitacyjnych) itp. W ostatnich 3 latach w Zakładzie z tego rodzaju urlopu skorzystały trzy osoby.

Uniwersytet uruchomił też (w ramach Inicjatywy Doskonałości Uczelnia Badawcza) program małych grantów UGrants, który umożliwia naukowcom zdobycie dofinansowania badań wstępnych i działań przygotowawczych, zmierzających do zaplanowania projektu badawczego i zdobycia środków na jego realizację. Program jest przeznaczony dla nauczycieli i doktorantów i obejmuje – w zależności od stopnia zaawansowania ich kariery naukowej – cztery moduły: UGrants – start, UGrants – first, UGrants – bridge i UGrants – advanced. W Zakładzie jest obecnie realizowany projekt badawczy dotyczący migracji młodzieży Shuar w ekwadorskiej części Amazonii, który uzyskał wsparcie w ramach UGrants – advanced.

Ponadto, wsparciu dydaktyki, ale też działalności badawczej i naukowej służy ogólnouczelniany program Visiting Professors, dzięki któremu można uzyskać dofinansowanie na organizację średnio- i krótkoterminowych pobytów na UG wybitnych zagranicznych naukowców. Zakład mógł w ramach tego programu zaprosić w 2023 r. na miesięczny pobyt dydaktyczno-naukowy prof. Mohsena Mobashera, którego rezultaty przedstawiono w pkt. 4.1.

Wreszcie, uczelnia motywuje pracowników do działalności badawczej, oferując dofinansowanie przedsięwzięć naukowych indywidualnych i zespołowych w ramach Programu Wsparcia Gdańskiej Humanistyki, którego celem jest wzrost rozpoznawalności humanistyki gdańskiej w Polsce i na świecie.

Natomiast Wydział Filologiczny i Instytut Badań nad Kulturą wspierają działalność naukową swych wykładowców ze środków, które służą na aktywność publikacyjną, kwerendy badawcze, udział w konferencjach itp. Regulamin podziału środków na działalność naukową w Instytucie Badań nad Kulturą przewiduje, że połowa corocznie otrzymywanych przez instytut środków pozostaje do indywidualnej dyspozycji pracowników w kwotach ustalonych na podstawie punktacji za dorobek naukowy poszczególnych osób za ostatnie trzy lata; drugą połowę dysponuje Rada Instytutu, wspierająca większe wydatki (publikacja monografii, konferencje zagraniczne itd.).

Na skuteczność polityki kadrowej oraz systemu wspierania przez UG działalności naukowej wskazują m.in. awanse zawodowe pracowników Zakładu wyszczególnione w pkt. 4.1. W okresie od 2019 roku tytuł profesorów uczelni otrzymało 3 wykładowców, którzy wcześniej, w tym samym okresie, zdobyli stopnie doktorów habilitowanych.

Zalecenia dotyczące kryterium 4 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę

Lp.	Zalecenia dotyczące kryterium 4 wymienione we wskazanej wyżej uchwale Prezydium PKA	Opis realizacji zalecenia oraz działań zapobiegawczych podjętych przez uczelnię w celu usunięcia błędów i niezgodności sformułowanych w zaleceniu o charakterze naprawczym
1.	Należy stworzyć na uczelni transparentny system przyznawania nagród rektora oraz wewnętrzny system motywacji pracowników, uwzględniający także ich działalność na rzecz współpracy z otoczeniem. To ułatwi im rozwój dalszej kariery naukowej, w oparciu o badania wymagające zaangażowania i czasu, i umożliwi prowadzenie zajęć z dziedziny, w której są specjalistami.	Wieloskładnikowy system motywowania pracowników do działalności naukowej i dydaktycznej oraz współpracy z otoczeniem, łącznie zasadami przyznawania nagród Rektora, został szczegółowo scharakteryzowany w pkt. 4.5 raportu.

Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie

Zakład Kulturoznawstwa znajduje się na drugim piętrze w północnym skrzydle budynku Wydziału Filologicznego (tzw. stara humanistyka). Dysponuje dwiema salami wykładowymi (52 i 48 miejsc) oraz 7 salami na ćwiczenia i mniej liczne wykłady (od 20 do 32 miejsc), dzielonymi z Zakładem Filmu i Mediów (sale 4.56 i 4.57 zostały w 2023 r. połączone mobilną ścianą i mogą służyć również jako większe audytorium). Na parterze budynku (wejście z holu głównego) Zakład ma dostęp do auli wykładowej o amfiteatralnym układzie siedzeń na 91 miejsc. Łączna liczba miejsc będących w dyspozycji Zakładu wynosi 387.

We wszystkich salach okna są uchylne. Na wszystkich oknach znajdują się zaciemniające rolety.

Zakład korzysta z laboratorium komputerowego w swoim budynku. Znajduje się w nim 25 stanowisk pracy i dodatkowo stanowisko dla prowadzącego. Komputery mają niecałe 7 lat. Są to komputery stacjonarne posiadające procesory Intel i5, z 64-bitową szyną danych. Współpracują z 17-to calowymi monitorami. Natomiast w budynku Neofilologii – również należącym do Wydziału – do dyspozycji Zakładu pozostaje nowoczesna sala teatralna z widownią dla 400 osób, w której odbywają się zajęcia oraz koncerty i spektakle wieńczące przedmioty projektowe lub dyplomy.

We wszystkich salach oprócz, w większości, tablic suchościeralnych znajdują się urządzenia do wizualizacji – w 3 audytoriach i w 3 salach ćwiczeń znajdują się zamocowane na stałe rzutniki multimedialne i ekrany. W pozostałych 4 salach ćwiczeń znajdują się 48-calowe LED-owe telewizory firmy Samsung. W każdej z sal, w których są rzutniki, znajdują się także wzmacniacze akustyczne (marki Pioneer lub Elektronika) połączone z kolumnami głośnikowymi lub z umieszczonymi w suficie zestawami głośnikowymi. W 3 salach – auli, dużej i małej sali wykładowej – znajdują się komputery stacjonarne z Internetem szerokopasmowym. Poza tym dostęp do Internetu jest możliwy – dla pracowników i studentów – przez sieć Wi-Fi (eduroam).

Pracownicy Zakładu korzystają z 7 pokoi pracowniczych dwuosobowych, ewentualnie trzyosobowych. Są one przeznaczone do pracy indywidualnej oraz do konsultacji. Zakład dysponuje również salą seminaryjną, w której od 2022 r. mieści się kulturoznawczy księgozbiór (utworzony z darów pracowników i zaprzyjaźnionych instytucji). Jest on częściowo skatalogowany; po uzupełnieniu katalogu planujemy udostępnić go studentom naszego kierunku.

Własny pokój pracy posiada również działające przy Zakładzie koło naukowe „Mozaika”. Dodać też należy, że część holu została zaaranżowana (staraniem pracowników i studentów) na kącik studencki. Znajdują się w nim specjalny blat do pracy (z widokiem na kampus UG), wysokie barowe krzesła, sofy, stoliki, regał na książki i czasopisma oraz miejsce na czajnik, kubki i herbatę.

Budynek Wydziału Filologicznego wyposażony jest w podjazdy i windę, umożliwiające stosunkowo swobodne przemieszczanie się osobom z niepełnosprawnościami po całym gmachu. W budynku znajdują się toalety przystosowane do potrzeb studentów korzystających z wózków inwalidzkich. Korzystanie przez nich z sal wykładowych nie stanowi problemu ze względu na szerokie drzwi, brak progów oraz wystarczającą przestrzeń. Sale oraz gabinety oznaczone są również w alfabecie Braille’a. Biblioteka Główna dysponuje powiększalniami dla osób słabowidzących. Student z niepełnosprawnością lub upoważniona przez niego osoba trzecia może oddawać książki w dowolnej filii biblioteki UG, książki mogą być wypożyczone na dłużej po uprzednim przedłużeniu.

Studentom z niepełnosprawnością służy pomocą także Biuro ds. Osób z Niepełnosprawnością wraz z Pracownią Usług Cyfryzacyjnych, która świadczy usługi adaptacji materiałów dydaktycznych na potrzeby niepełnosprawnych studentów.

Będąca w dyspozycji Zakładu Kulturoznawstwa baza dydaktyczna jest wystarczająca do prowadzenia studiów, a budynek, w którym mieści się Zakład, jest stale modernizowany.

5.1. Zasoby biblioteczne, informacyjne oraz edukacyjne

Biblioteka Główna UG znajduje się w bliskim sąsiedztwie siedziby Zakładu Kulturoznawstwa. Udostępnia ona (część do korzystania na miejscu, a część do wypożyczenia) księgozbiór liczący 1 690 753 woluminów, w tym 1 138 334 woluminów książek, 358 299 – czasopism i 194 120 jednostek zbiorów specjalnych. Biblioteka posiada również 2 punkty wypożyczeń i 6 czytelni z 560 miejscami dla czytelników (w tym 83 z komputerami). W bibliotece istnieje również możliwość przyścia z własnym komputerem i łączenia się z siecią internetową poprzez konta osobiste w systemie eduroam. Biblioteka oferuje również dostęp do ok. 598 000 pełnotekstowych e-książek oraz do 152 789 czasopism elektronicznych.

Biblioteka Humanistyczna (mieszcząca się w budynku starej humanistyki) posiada 36 miejsc czytelniczych (w tym 6 stanowisk komputerowych), a jej księgozbiór liczy ponad 81 tys. woluminów i ponad 21 tys. czasopism.

Biblioteka Neofilologiczna (mieszcząca się w sąsiednim budynku) dysponuje 70 miejscami czytelniczymi (w tym 7 to komputerowe) i posiada księgozbiór liczący ponad 61 tys. woluminów książek i 1160 woluminów czasopism.

W zasięgu zainteresowań badawczych i dydaktycznych kulturoznawców jest również Biblioteka Historii Kultury (na Bielańskiej 5) posiadająca ponad 10 tys. woluminów.

Biblioteka Uniwersytecka umożliwia dostęp do wielu licencjonowanych serwisów elektronicznych książek i czasopism tak renomowanych wydawców, jak Elsevier, Springer czy Wiley-Blackwell. Zasoby elektroniczne dostępne są w sieci uniwersyteckiej lub z komputerów domowych poprzez usługę VPN.

Biblioteka Uniwersytecka zapewnia dostęp do ważnych czasopism i serii kulturoznawczych oraz z zakresu nauk o sztuce, jak m.in. „Kultura Współczesna”, „Konteksty”, „Kultura i Historia”, „Studia Kulturoznawcze”, „Kwartalnik Filmowy” i in.

Wspomnieć też należy o bogatych zbiorach Biblioteki Gdańskiej PAN (ok. 1 100 000 jednostek) oraz o sieci czytelnicy i wypożyczalni należących do Wojewódzkiej i Miejskiej Biblioteki Publicznej w Gdańsku (około 30 filii). Podobnie do dyspozycji studentów są biblioteki publiczne w Gdyni i w Sopocie.

Zalecenia dotyczące kryterium 5 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeżeli dotyczy)

Lp.	Zalecenia dotyczące kryterium 5 wymienione we wskazanej wyżej uchwale Prezydium PKA	Opis realizacji zalecenia oraz działań zapobiegawczych podjętych przez uczelnię w celu usunięcia błędów i niezgodności sformułowanych w zaleceniu o charakterze naprawczym
1.	Należy doposażyć Bibliotekę Humanistyczną, mieszczącą się w budynku, w którym prowadzone są zajęcia na kierunku kulturoznawstwo I i II stopnia, w literaturę podstawową dla przedmiotów prowadzonych w ramach kierunku oraz w czasopisma specjalistyczne, aby ułatwić korzystanie z nich w bieżącym procesie dydaktycznym.	Zakład Kulturoznawstwa w odpowiedzi na zalecenie PKA organizuje własną bibliotekę, w której zostały zgromadzone książki z zakresu przedmiotów prowadzonych na kierunku. Biblioteka jest w ostatniej fazie przygotowania i wkrótce będzie służyć studentom. Czasopisma specjalistyczne z zakresu kulturoznawstwa i ogólnie humanistyki znajdują się w Bibliotece Uniwersytetu Gdańskiego, mieszczącej się na kampusie, w bliskim sąsiedztwie siedziby Zakładu Kulturoznawstwa.

Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku

Do Rady Programowej kierunku należą dwie osoby reprezentujące otoczenie społeczno-gospodarcze; uczestniczą one we wszelkich pracach związanych z modernizacją programu studiów i lepszym jego związaniem z wymogami rynku pracy. Osoby te – z uwagi na wykształcenie kierunkowe i wieloletnie, bogate doświadczenie zawodowe doskonale orientują się w specyfice zawodowej kulturoznawstwa i możliwościach jej wykorzystania.

Program zajęć, realizowany zwłaszcza w ramach specjalności, jest współtworzony na poziomie poszczególnych przedmiotów (opracowanie sylabusów oraz szersze konsultacje programowe) także przez współpracujących z Zakładem specjalistów z instytucji kultury Trójmiasta (np. program specjalności Zarządzanie kulturą na studiach II stopnia został skorygowany zgodnie z uwagami pracowników Muzeum Miasta Gdyni i Wydziału Kultury Urzędu Miasta Gdyni, którzy zasugerowali zmiany wynikające z potrzeb rynku pracy – dodano m.in. przedmioty Budowanie zespołu i Kultura komunikacji, co spotkało się z bardzo dobrą reakcją studentów kolejnego rocznika, a także zmieniono treści programowe niektórych przedmiotów; z kolei w ramach Kultury audiowizualnej przedmiotom Dziedzictwo kultury w epoce cyfryzacji i Warsztat audiowizualny nadano wysoce specjalistyczny charakter, odpowiadający aktualnym standardom w praktyce tych dyscyplin).

Współpraca z instytucjami kultury ma miejsce także podczas realizacji przez studentów projektów w ramach specjalności i prac dyplomowych – animacyjnych, artystycznych, społeczno-kulturalnych. Przykładem może być realizacja wspomnianego już wydarzenia *Śmieciaki* (2022), które odbyło się we współpracy z Centrum Sztuki Współczesnej „Łaźnia” w Gdańsku w ramach przedmiotu Projekt kuratorski; efektem tego projektu były nie tylko warsztaty dla dzieci z różnych dzielnic Gdańska i różnych grup narodowościowych, ale też wystawa zrealizowanych prac. Innym przykładem może być projekt magisterski Laury Wołoszyn „Weekend z Kulturą”, który magistrantka zrealizowała w 2023 r. we współpracy z Centrum Kultury „Zamek” w Nowem w postaci trzydniowego cyklu wydarzeń kulturalnych dla mieszkańców Nowego po wcześniejszych badaniach ich potrzeb i oczekiwań.

Studenci podejmują regularną współpracę partnerską z przedstawicielami wszystkich sektorów kultury, czyli z organizacjami pozarządowymi, instytucjami kultury oraz przedsiębiorstwami prywatnymi z regionu, zwłaszcza z tzw. sektora kreatywnego. Wszystkie te jednostki mogą stać się miejscem zatrudnienia dla absolwentów kulturoznawstwa. Dzięki wiedzy i doświadczeniu, zdobytym zwłaszcza w ramach zajęć Projekt kulturalno-artystyczny, Projekt społeczno-kulturalny, Projekt kuratorski, Projekt zaliczeniowy czy Upowszechnianie kultury audiowizualnej, studenci uzyskują umiejętności praktyczne, potrzebne obecnie na rynku pracy w sektorze kultury i w przemyśle kreatywnych, co znajduje swoje potwierdzenie w aktywności zawodowej, zatrudnianiu (lub współpracy) absolwentów kulturoznawstwa w organizacjach i instytucjach kultury w Trójmieście i innych miastach Polski (m.in. w Instytucie Kultury Miejskiej i Nadbałtyckim Centrum Kultury w Gdańsku czy w FilMOTECE Narodowej w Warszawie).

Od roku 2014 studenci Zakładu Kulturoznawstwa prowadzą również coroczne badania naukowe dla Muzeum Wsi Mazowieckiej w Sierpcu (projekt „Historyczne nasadzenia w ogrodach przydomowych na Mazowszu”). Wyniki tych studenckich badań prowadzonych na mazowieckich wsiach są wykorzystywane przez Muzeum do odtwarzania nasadzeń przydomowych w skansenie.

W ramach praktyk zawodowych studenci również podejmują współpracę z instytucjami naukowymi i kulturalnymi – w sumie przez ostatnie lata było ich ponad sto, w tym m.in. Instytut Kultury Miejskiej w Gdańsku, Gdański Archipelag Kultury, Nadbałtyckie Centrum Kultury w Gdańsku, Wojewódzka i

Miejska Biblioteka Publiczna w Gdańsku, Państwowa Galeria Sztuki w Sopocie, Muzeum Narodowe w Gdańsku, Centrum Sztuki Współczesnej „Łażnia” w Gdańsku, Gdyńska Szkoła Filmowa, Gdyńskie Centrum Filmowe, Gdańska Galeria Miejska, Teatr Wybrzeże w Gdańsku, Gdański Teatr Szekspirowski, Miejski Teatr „Miniatura” w Gdańsku, Teatr Miejski im. W. Gombrowicza w Gdyni, Opera Bałtycka w Gdańsku, Gdańska Fundacja Kultury „Zbliżenia” i wiele innych.

Wraz z rozwijającymi się kontaktami z instytucjami kulturalnymi Zakład podejmuje starania o podpisywanie umów o stałej współpracy – podpisano już umowę z Muzeum Wsi Mazowieckiej w Sierpcu i Wydziałem Kultury Urzędu Miasta Gdyni, a na poziomie całej uczelni – z Centrum Sztuki Współczesnej „Łażnia” w Gdańsku. Aktualnie procedowane są kolejne umowy – z Muzeum Kinematografii w Łodzi i Drukarnią Misiuro, w przyszłości planowane zaś - z Gdańskim Archipelagiem Kultury i Pomorskim Towarzystwem Filozoficzno-Teologicznym.

Zalecenia dotyczące kryterium 6 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeżeli dotyczy)

Lp.	Zalecenia dotyczące kryterium 6 wymienione we wskazanej wyżej uchwale Prezydium PKA	Opis realizacji zalecenia oraz działań zapobiegawczych podjętych przez uczelnię w celu usunięcia błędów i niezgodności sformułowanych w zaleceniu o charakterze naprawczym
1.	Sformalizowanie współpracy z głównymi instytucjami, z którymi Katedra prowadząca kierunek kulturoznawstwo prowadzi współpracę, poprzez podpisanie stosownych umów lub porozumień o formach współpracy, w tym w zakresie modyfikowania programu studiów oraz weryfikacji efektów kształcenia.	Współpracę tę sformalizowano zwłaszcza przez rozszerzenie składu Rady Programowej kierunku o przedstawicieli otoczenia społeczno-gospodarczego, a także przez podpisanie umów z Muzeum Wsi Mazowieckiej, „Łażnią” i Wydziałem Kultury Urzędu Miasta Gdyni; podejmowane są starania o zawieranie kolejnych umów.

Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku

Ważnym elementem procesu dydaktycznego i badań naukowych prowadzonych w Zakładzie Kulturoznawstwa jest ich nakierowanie na umiędzynarodowienie. Zakład posiada umowy z 9 uczelniami partnerskimi w programie Erasmus+. Na kierunku wykładają również zagraniczni *visiting professors* (do tej pory trzy osoby – szczegółowa informacja poniżej).

Na studiach I i II stopnia większość zajęć opiera się na obcojęzycznej literaturze przedmiotu i materiałach źródłowych; na wielu przedmiotach studenci muszą się z nimi zapoznawać także w toku

własnej lektury (z bogactwa przykładów: Kultury tubylcze świata, Antropologia kultury, Kanon filmowy, Metody badań jakościowych, Teorie i metody badań przekazów audiowizualnych). Zrozumienie tekstów oraz ich kluczowych tez jest weryfikowane w trakcie dyskusji oraz za pomocą prezentacji. Dzięki temu studenci zapoznają się z fachową terminologią w języku polskim i angielskim oraz są w stanie podjąć rozmowę w języku obcym na tematy związane z ich wykształceniem. Poznają też klasyczne i najnowsze teksty kulturoznawcze, nieprzyswojone jeszcze polszczyźnie.

Na studiach I stopnia studenci podejmują naukę wybranego języka obcego – trwa ona w sumie 120 godzin. Kompetencje językowe studentów są weryfikowane zarówno podczas zajęć i zaliczeń, jak i na egzaminie końcowym. Każdy student kończy kurs na poziomie B2. Z kolei na studiach magisterskich studenci kontynuują naukę języka obcego w wymiarze 60 godzin, uzyskując poziom co najmniej B2+. Przygotowanie językowe uznać należy za niezbędny element realizacji mobilności międzynarodowej, zarówno studentów, jak i kadry naukowo-dydaktycznej. Zgodnie z założeniami rozwoju UG w latach kolejnych planowana jest nauka dwóch języków obcych. Jeśli zaś chodzi o kadre zatrudnianą w Zakładzie, to obecnie warunkiem *sine qua non* wszelkich konkursów na pracowników badawczo-dydaktycznych i dydaktycznych na UG jest znajomość języka obcego w stopniu umożliwiającym swobodne prowadzenie w nim zajęć. Kadra Zakładu spełnia ten warunek.

Zgodnie ze strategią rozwoju Wydziału Filologicznego Zakład współpracuje, na podstawie wieloletnich umów, z dziewięcioma uczelniami partnerskimi: Universität Potsdam w Poczdamie (Niemcy), Latvijas Kultūras Akadēmija w Rydze (Łotwa), Norges Arktiske Universitet w Tromsø (Norwegia), Norwegian University of Science and Technology w Trondheim (Norwegia), Masarykova Univerzita w Brno (Czechy), Universitatea Sapientia w Kluż-Napoce (Rumunia), Sveučilište u Splitu w Splicie (Chorwacja), Universidad de Cádiz w Kadyksie (Hiszpania) i Christian-Albrechts-Universität zu Kiel w Kilonii (Niemcy). Do uczelni tych w ramach programu Erasmus+ wyjeżdżają zarówno studenci, jak i pracownicy Zakładu Kulturoznawstwa. Liczba studentów wyjeżdżających w ramach programu Erasmus+ po pandemii znowu systematycznie rośnie. W roku akademickim 2022/23 w uczelniach partnerskich studiowało dwoje naszych studentów, natomiast w roku 2023/24 na studia wyjedzie 5 osób. W ubiegłym roku akademickim gościliśmy z kolei na kulturoznawstwie pięcioro studentów zagranicznych (z Rumunii, Łotwy, Ukrainy i dwoje z Holandii), w tym roku studia podejmą zaś cztery studentki – dwie z Rumunii i dwie z Ukrainy. W ramach programu Erasmus+ studenci realizują także wyjazdy na praktyki zawodowe; często zainteresowanie tym wariantem Erasmusa deklarują osoby kończące studia, które jeszcze przez rok po ich sfinalizowaniu mogą realizować praktyki zagraniczne, zdobywając cenne doświadczenie zawodowe. W roku akademickim 2022/23 praktykę realizowała będzie jedna absolwentka studiów magisterskich – w Cams Unipessoal w Matosinhos (Portugalia).

Staramy się również o większy udział naukowców z zagranicy w procesie kształcenia. W r. 2019 gościliśmy prof. Pirjo Kristiinę Virtanen z University of Helsinki (Finlandia), która przeprowadziła m.in. wykład otwarty *Amazonian indigenous biocultural heritage and protection of ancestral landscapes*. Pandemia Covid 19 przerwała przyjazdy naukowców zagranicznych, ale już w 2021 r. przyjechał prof. Miguel Alexiades z University of Kent (Wielka Brytania), który wygłosił m.in. wykład *Anthropocene as a new epoch of thought – the curious case of plastics*, a w 2023 r. Zakład uzyskał grant na zaproszenie *visiting professor*, w ramach którego cały miesiąc spędził u nas prof. Mohsen Mobasher z University of Houston (USA). Prof. Mobasher przeprowadził cykl wykładów i warsztatów dotyczących migracji i metodologii badań tego problemu we współczesnym kulturoznawstwie. W zajęciach uczestniczyli wszyscy studenci kulturoznawstwa obu stopni, a także studenci innych kierunków. W ramach wizyty prof. Mobasher przeprowadził również warsztaty metodologiczne dla kadry Zakładu, dotyczące

nowoczesnych, cyfrowych form dydaktyki akademickiej. Trwają starania o ponowny przyjazd prof. Mobashera, tym razem na cały semestr.

Nasi goście z zagranicy przyglądali się programowi studiów kulturoznawczych i dzielili swoimi doświadczeniami, a ich sugestie – przedyskutowane na zebraniach Rady Programowej kierunku – były uwzględniane w kolejnych korektach i redakcjach programu studiów. Dużą rolę w przyswajaniu nowych rozwiązań, w tym form kształcenia, odgrywają też wyjazdy pracowników Zakładu, zwłaszcza A. Wieruckiej (Latvijas Kultūras Akadēmija w Rydze, University of Houston) i G. Piotrowskiego (coroczne pobyty w Universität Potsdam w Poczdamie).

Zalecenia dotyczące kryterium 7 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę

Lp.	Zalecenia dotyczące kryterium 7 wymienione we wskazanej wyżej uchwale Prezydium PKA	Opis realizacji zalecenia oraz działań zapobiegawczych podjętych przez uczelnię w celu usunięcia błędów i niezgodności sformułowanych w zaleceniu o charakterze naprawczym
1.	Większy udział studentów w wymianie Erasmus+ (zarówno studentów UG, jak i uczelni partnerskich)	Zwiększyliśmy liczbę uczelni partnerskich, a liczba wyjazdów na studia – po pandemii – systematycznie rośnie. Kulturoznawstwo obecnie jest też kierunkiem chętniej odwiedzanym przez studentów zagranicznych.
2.	Rozszerzenie liczby proponowanych języków obcych	Studenci kulturoznawstwa wybierają język obcy w Portalu Studenta. Zajęcia są prowadzone przez pracowników Centrum Języków Obcych. Ponadto – zgodnie ze strategią UG – w kolejnych latach planujemy wprowadzenie nauki dwóch języków obcych przez każdego studenta.
3.	Większa liczba zajęć prowadzonych w języku obcym	W ostatnich latach znacząco wzrosła liczba zajęć prowadzonych w języku angielskim, co ma związek z obecnością studentów zagranicznych. W r. akademicki 2021/22 w języku angielskim prowadziliśmy np. Kultury tubylcze świata, a w r. 2022–2023 Antropologię kultury i Kulturę muzyczną. W planach mamy zwiększenie liczby zajęć prowadzonych w języku obcym.
4.	Większa liczba współpracowników z zagranicy	W latach 2019–23 odwiedziło nas troje wybitnych specjalistów – profesorów z Finlandii, Wielkiej Brytanii i USA, którzy prowadzili zajęcia i warsztaty w języku angielskim cieszące się dużą popularnością. W planach są kolejne wizyty, m.in. półroczny pobyt w Gdańsku prof. Mobashera.

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia

Studenci kulturoznawstwa są wspierani przez wykładowców w całym procesie kształcenia. Udostępnia się im teksty lektur (o ile nie można pozyskać ich w bibliotekach), wspiera w przygotowaniu prezentacji i innych wystąpień (np. w zakresie metodologii lub pozyskiwania informacji), a także zachęca do osobistego lub mailowego kontaktu we wszelkich sprawach trudnych. Wielu przedmiotom towarzyszą kursy na platformie e-learningowej lub specjalne zasoby niezbędnych materiałów i lektur czy opisy zadań zaliczeniowych itp. Platforma e-learningowa służy także do komunikacji ze studentami. Podobną rolę pełni platforma MS Teams, dzięki której osoby studiujące mogą także kontaktować się z wykładowcami za pomocą funkcji czatu.

Wykładowców obowiązują cotygodniowe konsultacje (2 x 45 minut), podczas których studenci mogą przyjść z pytaniami lub wątpliwościami, licząc na pomoc lub wsparcie. Każdy rocznik ma również opiekuna i starostę roku – dzięki temu komunikacja między pracownikami a studentami jest znacznie ułatwiona.

Zakład Kulturoznawstwa posiada własną stronę internetową, na której studenci mogą znaleźć informacje dotyczące programu studiów, planów zajęć, działalności naukowej, a także bieżące wiadomości; z kolei strona profilowa Zakładu na Facebooku zawiera m.in. informacje o bieżących sprawach z zakresu kultury i kulturoznawstwa (w tym informacje o ważnych imprezach lub konferencjach).

Studenci są zachęceni do mobilności, zarówno krajowej (m.in. poprzez udział w programie MOST), jak i międzynarodowej (Erasmus+). Rekrutacja do wyjazdów na studia w programie Erasmus+ odbywa się zawsze w marcu; poprzedza ją szeroka akcja informacyjna, także za pomocą tradycyjnych plakatów i wizyt studentów Erasmusa na zajęciach wszystkich grup.

Wspieranie i motywowanie w ogóle odbywa się nie tylko za pomocą oficjalnych komunikatów, ale także w trybie indywidualnych rozmów dotyczących np. atrakcyjnych miejsc praktyk lub wolontariatu w instytucjach współpracujących z jednostką. Motywowanie przyjmuje też formę debaty nad projektem, np. scenariuszem happeningu, wystawy, videoartu, podczas której studenci, prezentując efekt swojej pracy, muszą również poddać się krytycznej ocenie kolegów w trakcie dyskusji.

Studenci są również wspierani metodą tutoringów – wśród pracowników Zakładu jest czworo certyfikowanych tutorów (w tym również jeden akredytowany), którzy podejmują indywidualną pracę ze studentami. W wyniku tych działań powstają m.in. artykuły naukowe i projekty (aktualnie w Zakładzie przygotowany jest jeden wspólny projekt studentki i tutorki – *Wpływ konfliktów zbrojnych na raportowane zachowanie *Loxodonta africana* wobec człowieka*, we współpracy z fundacją Elephant Voices). Innego typu wsparcie dotyczy projektów artystycznych studentów – tutaj przykładem jest wspomniana opieka G. Piotrowskiego nad recitalem i płytą Emilii Kuczmai, już absolwentki kulturoznawstwa, dziennikarski radiowej i wokalistki.

W Zakładzie Kulturoznawstwa od r. 2007 działa Studenckie Koło Naukowe „Mozaika” (opiekunem jest A. Wierucka). W ramach działalności Koła organizowane są wydarzenia, spotkania, konkursy, wykłady, a także wyjazdy, badania naukowe i publikacje. „Mozaika” co roku organizuje np. tygodniowe badania terenowe we współpracy z Muzeum Wsi Mazowieckiej w Sierpcu, który dotyczy

ogródków przydomowych w okolicznych wsiach; wyniki tych badań Muzeum wykorzystuje do aranżowania przestrzeni skansenu i dalszych prac nad tradycyjną kulturą rolną. Udział w działalności Koła, zwłaszcza w projektach dofinansowywanych przez Parlament Studentów UG, jest formą zachęty do większego angażowania się w sprawy jednostki.

Studenci kulturoznawstwa objęci są opieką materialną zgodnie z Regulaminem świadczeń dla studentów UG z 21.02.2022 r. Mogą ubiegać się o stypendium socjalne, stypendium specjalne dla osób z niepełnosprawnością, stypendium Rektora dla najlepszych studentów i zapomogi. Stypendium socjalne uzależnione jest od dochodu netto przypadającego na jednego członka rodziny. Stypendium Rektora dla najlepszych studentów może natomiast otrzymać student, który uzyskał za rok studiów wysoką średnią ocen lub posiada osiągnięcia naukowe, artystyczne bądź sportowe we współzawodnictwie na szczeblu krajowym lub międzynarodowym. Studenci kulturoznawstwa, którzy z przyczyn losowych znaleźli się przejściowo w trudnej sytuacji materialnej, m.in. z powodu nieszczęśliwego wypadku, choroby czy śmierci członka najbliższej rodziny, mogą również ubiegać się o przyznanie zapomogi.

Prace projektowe studentów kulturoznawstwa i inne ich inicjatywy są wspierane finansowo (lub logistycznie) ze środków Dziekana ds. Studenckich, Rektora ds. Studentów i Jakości Kształcenia, Akademickiego Centrum Kultury „Alternator”, Parlamentu Studentów oraz funduszu na etiudy filmowe, którym gospodarują (w trybie konkursowym) Instytut Badań nad Kulturą i uniwersyteckie Centrum Filmowe im. A. Wajdy. Dofinansowania uzyskiwane przez naszych studentów w ostatnich latach osiągają czasem – łącznie – wymiar kilku tysięcy złotych.

Ewentualne wnioski i skargi studentów rozpatrywane są na bieżąco. Ze spotkań sporządzane są notatki, prowadzona jest także korespondencja mailowa. Problemy, z jakimi borykają się studenci, są rozwiązywane w drodze mediacji, a system wspierania i odwołań obejmuje opiekuna roku, zastępcę dyrektora instytutu, prodziekana ds. studenckich oraz prorektora ds. studenckich. W r. 2022 zespół Zakładu przygotował zalecenie procedury postępowania w ewentualnych sprawach spornych ze studentami.

Obsługą administracyjną studentów zajmuje się dziekanat oraz sekretariat. Obie jednostki nastawione są na kontakt ze studentami, sprawną ich obsługę i wyjaśnianie ewentualnych wątpliwości.

Studentom z niepełnosprawnościami służy pomocą także Biuro ds. Osób z Niepełnosprawnością UG (BON) wraz z Pracownią Usług Cyfryzacyjnych, która świadczy usługi adaptacji materiałów dydaktycznych na potrzeby studentów. W Instytucie Badań nad Kulturą mamy również koordynatorkę ds. osób z niepełnosprawnością, która na bieżąco rozwiązuje problemy albo sygnalizuje je BON.

W Instytucie mamy też koordynatora ds. osób LGBT+. Kulturoznawstwo jest kierunkiem przyjaznym wszystkim studentom. Różnorodność ludzi i świata traktujemy jako wartość i zależy nam, aby osoby LGBT+ czuły się w naszej społeczności komfortowo i bezpiecznie.

Za monitorowanie karier zawodowych absolwentów UG odpowiedzialne jest Biuro Karier. Zasady i procedury monitorowania karier zawodowych absolwentów UG określa Zarządzenie Rektora z 17 listopada 2021 r. w sprawie badania losów zawodowych absolwentów. Badanie ma na celu poznanie

sytuacji zawodowej absolwentów UG, zwłaszcza sposobu ich wejścia na rynek pracy, oczekiwań i sposobu adaptacji do jego potrzeb. Ponadto ma ono na celu poznanie opinii respondentów dotyczącej kształcenia na Uniwersytecie Gdańskim. Dzięki przeprowadzonemu badaniu możliwa jest ocena wpływu analizowanych czynników na rozwój kariery zawodowej absolwentów, a w konsekwencji wsparcie w dostosowywaniu procesu kształcenia do rynku pracy i życia społecznego. Badaniami objęci są absolwenci studiów I i II stopnia. Narzędziem badania jest elektroniczny formularz ankiety umieszczony na Portalu Biura Karier i udostępniany poprzez link wysyłany drogą mailową respondentom, którzy wyrazili zgodę na udział w badaniu. Biuro Karier UG analizuje wyniki ankiet, a następnie przekazuje je wydziałom. Losy absolwentów kulturoznawstwa są także kwestią osobistego zainteresowania samych studentów i wykładowców. Wykładowcy często utrzymują kontakty służbowe z absolwentami, z których znakomita większość znajduje staż lub miejsce pracy w instytucjach kulturalnych Trójmiasta lub kontynuuje karierę naukową w innych ośrodkach akademickich (np. Poznań, Kraków).

Zalecenia dotyczące kryterium 8 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę

- nie dotyczy

Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach

Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji, osiągniętych rezultatach itd. zapewniamy poprzez stronę internetową Zakładu Kulturoznawstwa. Znajdują się tam informacje dotyczące aktualności (m.in. plan zajęć), programu kształcenia, sylwetki absolwenta, przebiegu studiów, programu Erasmus+, działalności koła naukowego „Mozaika” itp. Zakładka Program studiów zawiera programy studiów dla konkretnych roczników oraz odpowiednie efekty uczenia się. Do sylabusów, będących ich uszczegółowieniem, studenci mają dostęp przez Portal Studenta, a także przez stronę Zakładu Kulturoznawstwa (zakładka Program studiów; po wybraniu stopnia – Sylabusy. Opisy przedmiotów: fil.ug.edu.pl/wydzial/instituty/institut-badan-nad-kultura/zaklad-kulturoznawstwa/program-studiow).

Dane zawarte na stronie internetowej uzupełniają tradycyjne formy upowszechniania informacji, takie jak tablice informacyjne, gabloty wydziałowe i instytutowe, spotkania informacyjne. Pierwszorocznicy studenci są informowani o programie studiów i warunkach jego realizacji na spotkaniu informacyjnym z opiekunem roku, który również zapoznaje ich z prawami i obowiązkami studenta wynikającymi z Regulaminu Studiów i wskazuje, gdzie znajdują się te informacje na stronie UG. Informacja na temat sylabusów i warunków zaliczenia konkretnych zajęć jest podawana przez prowadzących na pierwszych, inauguracyjnych zajęciach.

By zaspokoić różnorodne i bieżące potrzeby różnych grup odbiorców, wykładowcy wykorzystują dostępne cyfrowe narzędzia komunikacyjne (Portal Studenta, MS Teams), dbając zawsze o przestrzeganie obowiązków wyływających z RODO. Oficjalne wyniki zaliczeń i egzaminów udostępniane są studentom na zajęciach lub poprzez Portal Studenta.

Do kandydatów i kandydatek skierowana jest dodatkowa zakładka Informacje dla kandydatów, w której omówione są oferowane w programie studiów specjalności. Ponadto informacje o zasadach rekrutacji znajdują się na stronie głównej Uniwersytetu Gdańskiego.

Mniej formalna prezentacja osiągniętych przez studentów i studentki wyników w ramach programu zajęć znajduje się na stronie Zakładu w zakładce Kulturoznawcy w działaniu. Wydało się nam ważne, by wyróżniające się projekty i działania mogły być upublicznione i w ten sposób promowane.

Zakład Kulturoznawstwa prowadzi także swój profil na portalu społecznościowym Facebook – pojawiają się tam informacje o ważnych wydarzeniach związanych z działalnością naukową Zakładu czy życiem kulturalnym Trójmiasta, ale też bieżące informacje dotyczące sytuacji na świecie, konferencji itd. Większość studentów oraz absolwentów kierunku Kulturoznawstwo śledzi profil Zakładu.

Zakład Kulturoznawstwa korzysta również z oceny publicznego dostępu do informacji prowadzonej przez Wydziałowy Zespół ds. Zapewniania Jakości Kształcenia (badania ankietowe). Wyniki ankietyzacji omawiane są najpierw w gronie kadry wykładowej na zebraniach, a następnie na spotkaniach ze studentami i na stronie Zakładu w zakładce Informacje dla studentów – Ankiety studenckie. Ankietyzacji poddawane są tylko przedmioty zakończone – na końcu każdego semestru.

Ankiety Uczelnianego Zespołu ds. Zapewniania Jakości Kształcenia oraz monitoring strony stanowią podstawę do ulepszania informacji i dostępu do nich. Za aktualizację informacji na stronie internetowej i profilach mediów społecznościowych oraz monitorowanie wiadomości i komentarzy odpowiadają wyznaczeni do tego administratorzy – troje pracowników Zakładu. Strona ma układ zgodny z najnowszym obowiązującym na UG schematem, który w bardzo umiarkowanym zakresie możemy modyfikować i dostosowywać do potrzeb naszych oraz odbiorców. W poprzedniej wersji posiadaliśmy np. slajder, który w atrakcyjny sposób przedstawiał aktualności.

Poza stroną internetową Zakładu Kulturoznawstwa studenci korzystają także ze strony głównej Uniwersytetu oraz ze strony Wydziału Filologicznego. Znajdują się tam informacje dotyczące reguł studiowania, procesu dyplomowania, zasad przeniesienia studenta innych uczelni na kierunki pokrewne na Uniwersytecie Gdańskim czy też spraw związanych ze stypendiami, akademikami, Samorządem Studenckim, studiami doktoranckimi itp. Zatem student ma pełny i otwarty dostęp do informacji.

Zalecenia dotyczące kryterium 9 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeżeli dotyczy)

Lp.	Zalecenia dotyczące kryterium 9 wymienione we wskazanej wyżej uchwale Prezydium PKA	Opis realizacji zalecenia oraz działań zapobiegawczych podjętych przez uczelnię w celu usunięcia błędów i niezgodności sformułowanych w zaleceniu o charakterze naprawczym
1.	Należy zwiększyć odsetek wypełnionych przez studentów dobrowolnych ankiet.	Ankietowanie prowadzone jest obecnie dwutorowo – na poziomie całego Wydziału Filologicznego, jak i – po każdym semestrze – przez Instytutowy Zespół ds. Jakości Kształcenia. Studenci mają do dyspozycji wygodne ankiety online, dotyczące osobno każdego zakończonego przedmiotu.

		<p>O ankiетowaniu kaźdorazowo przypominamy studentom poprzez Portal Studenta, podkreślając waźność tego narzędzia i uzyskanych efektów. Omówienie wyników ankiet i wdrażanie zaproponowanych przez studentów rozwiązań daje im poczucie realnego wpływu na studia i życie Zakładu Kulturoznawstwa.</p>
--	--	--

Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów

Nadzór nad jakością kształcenia na poziomie uczelni pełni Prorektor ds. Studentów i Jakości Kształcenia, a na poziomie Wydziału – Prodziekan ds. Kształcenia i Współpracy z Otoczeniem i Prodziekan ds. Studentów oraz Wydziałowy Zespół ds. Zapewnienia Jakości Kształcenia. W Instytucie Badań nad Kulturą działa z kolei Instytutowy Zespół ds. Jakości Kształcenia.

Program studiów na kierunku kulturoznawstwo – na podstawie Uchwały Senatu UG nr 53/16 z 15 grudnia 2016 r. (z późn. zmianami) i Zarządzenia Dziekana Wydziału Filologicznego z 10 lutego 2020 r. – jest opracowywany przez Radę Programową kierunku, wyłonioną z grona pracowników Zakładu Kulturoznawstwa, interesariuszy zewnętrznych, doktorantów i studentów i zatwierdzoną przez Dziekana Wydziału Filologicznego. Program ten został zaprojektowany w oparciu o dwa główne założenia: ogólnoakademicki profil kierunku kształtowany przez potencjał i kompetencje kadry naukowej i zakres prowadzonych przez członków Zakładu badań, a także oczekiwania interesariuszy wewnętrznych i zewnętrznych w odniesieniu do zdefiniowanych efektów uczenia się, których potwierdzeniem jest uzyskanie tytułu licencjata lub magistra kulturoznawstwa. Potwierdzeniem uzyskanych kwalifikacji jest także podejmowanie przez studentów gdańskiego kulturoznawstwa studiów w szkołach doktorskich oraz prowadzenie działalności zawodowej w szeroko rozumianym sektorze kultury.

Efektom tych założeń są m.in. programy specjalności – na studiach I stopnia: Krytyka i popularyzacja kultury, Animacja kultury oraz Kultura mediów elektronicznych i redakcja stron internetowych, a na studiach II stopnia: Zarządzanie kulturą i Kultura audiowizualna.

Nadzór Rady Programowej nad programem studiów i zasadami ich funkcjonowania jest poparty kompetencjami jej członków: w składzie Rady są pracownicy reprezentujący dyscyplinę wiodącą nauki o kulturze i religii. Ponadto w działaniach Rady aktywnie uczestniczą interesariusze zewnętrzni o dużym dorobku zawodowym lub naukowym i doświadczeniu, a także studenci i doktoranci. Prace Rady są efektywne, uporządkowane i regularne (kilka spotkań w każdym semestrze).

Część obowiązków należących do Rady Programowej została przekazana Instytutowemu Zespołowi ds. Jakości Kształcenia, który składa się z dwóch przedstawicieli Zakładu Kulturoznawstwa i dwóch przedstawicieli Zakładu Filmu i Mediów. Do jego zadań należy przede wszystkim ankiетowanie studentów (równolegle prowadzone przez Wydziałowy Zespół ds. Jakości Kształcenia), opiniowanie tematów prac dyplomowych i okresowa (co dwa lata) kontrola ich jakości (na wybranych losowo przykładach, obejmujących całą dokumentację procesu dyplomowania).

Program studiów na kierunku kulturoznawstwo ulegał w ostatnich latach licznym zmianom – zależało nam na takim jego ukształtowaniu, żeby był poprawny merytorycznie (w tym zgodny z aktualnymi trendami kulturoznawstwa), nowoczesny, adekwatny do prowadzonych w Zakładzie badań i kompetencji pracowników, związany z potrzebami rynku i atrakcyjny dla studentów (m.in. z tego powodu specjalności na studiach I stopnia zaczynają się już od drugiego semestru, a na studiach II stopnia – od semestru pierwszego). Aktualny program jest również odpowiedzią na zmiany globalizacyjne i związane z nimi problemy (klimatyczne, migracyjne itp.). Zmiany są proponowane i wypracowywane przez Radę Programową, konsultowane z zespołem, a następnie przedstawiane władzom dziekańskim. Komplet dokumentów jest wreszcie przedstawiany Radzie Wydziału Filologicznego i po jej pozytywnej opinii procedowany przez Biuro Kształcenia i zatwierdzany przez Senat UG.

Monitorowanie programu studiów odbywa się m.in. na podstawie wyników ankiet studenckich, a także zapotrzebowań sygnalizowanych przez interesariuszy zewnętrznych (np. na studiach II stopnia przedmioty Budowanie zespołu i Kultura komunikacji zostały – jak wspomnieliśmy – wprowadzone do programu specjalności Zarządzanie kulturą po rozmowach z pracownikami instytucji kultury, którzy sygnalizowali taką potrzebę i jednocześnie brak takich kompetencji u naszych absolwentów z poprzednich lat).

Szczegółowe opisy praktyk zawodowych, procesu dyplomowania itd. znajdują się we wcześniejszych częściach raportu.

Zalecenia dotyczące kryterium 10 wymienione w uchwale Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (jeżeli dotyczy)

Lp.	Zalecenia dotyczące kryterium 10 (dawniej 3) wymienione we wskazanej wyżej uchwale Prezydium PKA	Opis realizacji zalecenia oraz działań zapobiegawczych podjętych przez uczelnię w celu usunięcia błędów i niezgodności sformułowanych w zaleceniu o charakterze naprawczym
1.	Poprawy wymaga skuteczność funkcjonowania systemu w zakresie monitorowania programów kształcenia oraz diagnozowania przez niego wynikających z przepisów prawa uchybień formalnych.	System monitorowania programu kształcenia uległ zmianie i uporządkowaniu. Rada Programowa kierunku działa systematycznie i podejmuje na bieżąco sprawy związane z programem kształcenia (do wglądu są protokoły z posiedzeń Rady).
2.	Podjęcie działań sprawdzających skuteczność objętych systemem zapewnienia jakości kształcenia narzędzi wykorzystywanych w	Uchybienia dotyczące efektów uczenia się zostały przeanalizowane i usunięte. Kwestia dotycząca poznania przez studentów teorii metod i narzędzi badawczych kultury współczesnej oraz kultur dawnych została poruszona w odwołaniu od oceny PKA.

	<p>procesie monitorowania programu kształcenia, bowiem nie pozwoliły one na zdiagnozowanie m.in. uchybień dotyczących możliwości osiągnięcia przez studentów zakładanych efektów kształcenia (np. realizowane moduły nie pozwalają na zdobycie celów związanych z poznaniem teorii, metod i narzędzi badawczych kultury współczesnej oraz kultur dawnych).</p>	<p>Niezależnie od tego w programie studiów na obu stopniach uporządkowano i rozszerzono grupę przedmiotów związanych z pozyskiwaniem wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych niezbędnych w warsztacie kulturoznawcy, zwłaszcza w zakresie refleksji o kulturze współczesnej, lecz także o historii kultury, kulturach pozaeuropejskich itd. (Podstawy warsztatu pracy naukowej, Warsztat badań własnych, Analiza i interpretacja tekstów kultury, Kultura cyfrowa, Netnografia, Współczesne dyskursy kulturoznawcze, Kanon studiów kulturowych, Historia kultury, Kultury tubylcze świata, Antropologia kultury itd. – na studiach I stopnia, a na stopniu II – Metodologie kulturoznawstwa, Dynamika przemian kulturowych, Metody badań jakościowych itd.). Przedmioty te zapoznają studentów z niezbędnymi w badaniach kulturoznawczych ujęciami teoretycznymi i metodologicznymi, podstawami badań terenowych itp. Z kolei większość przedmiotów zgromadzonych w module Przestrzenie kultury na studiach I stopnia zapoznają studentów z metodyką badań w zakresie poszczególnych obszarów kultury artystycznej. Podobnie funkcję na studiach II stopnia spełniają, poza wymienionymi w Raporcie, zwłaszcza przedmioty Metodologie kulturoznawstwa, Teorie współczesnego kulturoznawstwa i Metody badań jakościowych.</p>
3.	<p>Wzmocnienie działań systemu zapewniania jakości kształcenia w zakresie monitorowania sposobu realizacji praktyk zawodowych oraz procesu dyplomowania.</p>	<p>Proces dyplomowania został na nowo wypracowany przez zespół Zakładu Kulturoznawstwa i Instytutowy Zespół ds. Jakości Kształcenia. Nad realizacją praktyk czuwają kierownik i opiekun praktyk.</p>
4.	<p>Kontynuowanie działań służących poprawie zwrotności wypełnianych przez studentów ankiet</p>	<p>Z naszej praktyki wynika, że ankiety papierowe są najbardziej efektywne, jednak w okresie pandemii z oczywistych powodów ankietowanie odbywało się tylko drogą online. W ostatnich dwóch latach ankiety były systematycznie przeprowadzane przez Instytutowy Zespół ds. Jakości Kształcenia – liczba zwracanych ankiet rośnie, ale mogłaby być większa.</p>

Część II. Perspektywy rozwoju kierunku studiów

Analiza SWOT programu studiów na ocenianym kierunku i jego realizacji, z uwzględnieniem szczegółowych kryteriów oceny programowej

	POZYTYWNE	NEGATYWNE
Czynniki wewnętrzne	<p>Mocne strony</p> <p>Oryginalny, autorski i nowoczesny program kształcenia dopasowany do aktualnych trendów kulturoznawstwa i potrzeb rynku.</p> <p>Interdyscyplinarność kadry badawczo-dydaktycznej, w tym znakomici profesorowie wizytujący.</p> <p>Praktyczne doświadczenie zawodowe kadry.</p> <p>Bliska współpraca pomiędzy pracownikami jednostki a studentami.</p> <p>Atmosfera (studenci i absolwenci podkreślają otwartą atmosferę Zakładu, która pozwala na rozwijanie zainteresowań, zdobywanie wiedzy i poczucie bezpieczeństwa).</p>	<p>Słabe strony</p> <p>Starsza generacja sprzętu audiowizualnego i komputerów z niewielkim zasobem programów.</p> <p>Wysoka liczebność grup (regulowana przepisami UG).</p> <p>Studiowanie przez studentów dwóch kierunków jednocześnie.</p> <p>Praca zawodowa studentów (aktualnie tylko pojedyncze osoby nie podejmują pracy w trakcie studiów, co powoduje czasem kolizję z zajęciami).</p>
Czynniki zewnętrzne	<p>Szanse</p> <p>Rozwój instytucji kulturalnych, nie tylko Trójmiasta, jako miejsca praktyk i późniejszej pracy absolwentów.</p> <p>Rozwój współpracy z instytucjami krajowymi i międzynarodowymi, zwiększenie obecności badaczy ze świata i przyjazdów studentów zagranicznych.</p> <p>Rozwój innowacji dydaktycznych na Wydziale Filologicznym i w Uniwersytecie Gdańskim (np. tutoring).</p>	<p>Zagrożenia</p> <p>Dynamiczne zmiany na rynku pracy.</p> <p>Ograniczenia budżetowe instytucji kultury.</p> <p>Ograniczanie środków na rozwój szkolnictwa wyższego.</p> <p>Zmiany legislacyjne, które wymuszają prącochłonne zmiany programów studiów.</p>

(Pieczęć uczelni)

DZIEKAN

U. Patocka-Sigłowa

dr hab. Urszula Patocka-Sigłowa

profesor Uniwersytetu Gdańskiego

(podpis Dziekana/Kierownika jednostki)

.....
(podpis Rektora)

Gdańsk, 02.10.2023 r.

Część III. Załączniki

Załącznik nr 1. Zestawienia dotyczące ocenianego kierunku studiów

Tabela 1. Liczba studentów ocenianego kierunku

Poziom studiów	Rok studiów	Studia stacjonarne	
		Dane sprzed 3 lat	Bieżący rok akademicki
I stopnia	I	60	62
	II	20	26
	III	31	26
II stopnia	I	46	29
	II	31	10
Razem:		188	153

Tabela 2. Liczba absolwentów ocenianego kierunku w ostatnich trzech latach poprzedzających rok przeprowadzenia oceny

Poziom studiów	Rok ukończenia	Studia stacjonarne	
		Liczba studentów, którzy rozpoczęli cykl kształcenia kończący się w danym roku	Liczba absolwentów w danym roku
I stopnia	2020	66	33
	2021	73	19
	2022	57	14
II stopnia	2020	37	17
	2021	31	15

	2022	42	20
Razem:		306	118

Tabela 3. Wskaźniki dotyczące programu studiów na ocenianym kierunku studiów, poziomie i profilu określone w rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów (Dz. U. poz. 1861 z późn. zm.)¹

Nazwa wskaźnika dla I stopnia studiów	Liczba punktów ECTS/Liczba godzin
Liczba semestrów i punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na ocenianym kierunku na danym poziomie	6 semestrów, 180 ECTS
Łączna liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów ²	1800
Łączna liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	90
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom związanym z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów	139
Łączna liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych w przypadku kierunków studiów przyporządkowanych do dyscyplin w ramach dziedzin innych niż odpowiednio nauki humanistyczne lub nauki społeczne	8
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom do wyboru	68
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana praktykom zawodowym (jeżeli program studiów przewiduje praktyki)	4
Wymiar praktyk zawodowych (jeżeli program studiów przewiduje praktyki) ³	120 godzin
W przypadku stacjonarnych studiów pierwszego stopnia liczba godzin zajęć z wychowania fizycznego.	60
W przypadku prowadzenia zajęć z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość:	

¹ Tabelę należy wypełnić odrębnie dla każdego z poziomów studiów i każdej z form studiów podlegających ocenie.

² Proszę podać łączną liczbę godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów bez liczby godzin praktyk zawodowych (jeżeli program studiów przewiduje praktyki).

³ Proszę podać wymiar praktyk w miesiącach oraz w godzinach dydaktycznych.

1. Łączna liczba godzin zajęć określona w programie studiów na studiach stacjonarnych/ Łączna liczba godzin zajęć na studiach stacjonarnych prowadzonych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość.	nie dotyczy
2. Łączna liczba godzin zajęć określona w programie studiów na studiach niestacjonarnych/ Łączna liczba godzin zajęć na studiach niestacjonarnych prowadzonych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość.	nie dotyczy

Nazwa wskaźnika dla II stopnia studiów	Liczba punktów ECTS/Liczba godzin
Liczba semestrów i punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na ocenianym kierunku na danym poziomie	4 semestry, 120 ECTS
Łączna liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów ⁴	900 godzin
Łączna liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia	60 ECTS
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom związanym z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów	95
Łączna liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych w przypadku kierunków studiów przyporządkowanych do dyscyplin w ramach dziedzin innych niż odpowiednio nauki humanistyczne lub nauki społeczne	7
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom do wyboru	85
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana praktykom zawodowym (jeżeli program studiów przewiduje praktyki)	3
Wymiar praktyk zawodowych (jeżeli program studiów przewiduje praktyki) ⁵	90 godzin
W przypadku stacjonarnych studiów pierwszego stopnia i jednolitych studiów magisterskich liczba godzin zajęć z wychowania fizycznego.	nie dotyczy

⁴ Proszę podać łączną liczbę godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów bez liczby godzin praktyk zawodowych (jeżeli program studiów przewiduje praktyki).

⁵ Proszę podać wymiar praktyk w miesiącach oraz w godzinach dydaktycznych.

W przypadku prowadzenia zajęć z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość:	
1. Łączna liczba godzin zajęć określona w programie studiów na studiach stacjonarnych/ łączna liczba godzin zajęć na studiach stacjonarnych prowadzonych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość.	nie dotyczy
2. Łączna liczba godzin zajęć określona w programie studiów na studiach niestacjonarnych/ łączna liczba godzin zajęć na studiach niestacjonarnych prowadzonych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość.	nie dotyczy

Tabela 4. Zajęcia lub grupy zajęć związane z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów

Nazwa zajęć/grupy zajęć studiów I stopnia	dyscyplina	Forma/formy zajęć	Łączna liczba godzin zajęć stacjonarne	Liczba punktów ECTS
Wstęp do kulturoznawstwa - ćwiczenia I	nauki o kulturze i religii	ćwiczenia	30	3
Wstęp do kulturoznawstwa - ćwiczenia II	nauki o kulturze i religii	ćwiczenia	30	3
Wstęp do kulturoznawstwa - wykład I	nauki o kulturze i religii	wykład	15	2
Wstęp do kulturoznawstwa - wykład II	nauki o kulturze i religii	wykład	15	3
Współczesne dyskursy kulturoznawcze	nauki o kulturze i religii	wykład	30	3
Filozoficzne podstawy kulturoznawstwa I	nauki o kulturze i religii	wykład	30	3
Filozoficzne podstawy kulturoznawstwa II	nauki o kulturze i religii	wykład	30	4
Antropologia kultury I	nauki o kulturze i religii	wykład	30	3
Antropologia kultury II	nauki o kulturze i religii	wykład	30	4
Paradygmaty	nauki o kulturze i religii	konwersatoriu	30	4

antropologii kultury		m		
Kanon studiów kulturowych	nauki o kulturze i religii	konwersatorium	15	2
Podstawy warsztatu pracy naukowej	nauki o kulturze i religii	ćwiczenia	30	3
Analiza i interpretacja tekstów kultury I	nauki o kulturze i religii	ćwiczenia	30	4
Analiza i interpretacja tekstów kultury II	nauki o kulturze i religii	ćwiczenia	30	3
Warsztat badań własnych	nauki o kulturze i religii, nauki o sztuce	ćwiczenia	30	3
Kalejdoskop kultury współczesnej	nauki o kulturze i religii, nauki o sztuce	konwersatorium	30	2
Kultura cyfrowa	nauki o kulturze i religii	ćwiczenia	30	3
Kultura filmowa I	nauki o sztuce	wykład	30	3
Kultura filmowa II	nauki o sztuce	wykład	30	2
Kulturowy wymiar sztuki I	nauki o sztuce	wykład	30	3
Kulturowy wymiar sztuki II	nauki o sztuce	wykład	30	2
Sztuka współczesna	nauki o sztuce	ćwiczenia	30	3
Kultura literacka	nauki o kulturze i religii	wykład	30	2
Kultura muzyczna - ćwiczenia	nauki o sztuce	ćwiczenia	15	2
Kultura muzyczna - wykład I	nauki o sztuce	wykład	30	2
Kultura muzyczna - wykład II	nauki o kulturze i religii	wykład	15	2
Kultura teatralna i podstawy performatyki	nauki o sztuce	wykład	30	3
Teatr współczesny	nauki o sztuce	wykład	30	2
Kultura popularna - ćwiczenia	nauki o kulturze i religii	ćwiczenia	30	3

Kultura popularna - wykład	nauki o kulturze i religii	wykład	30	3
Pamięć kulturowa Polski	nauki o kulturze i religii	wykład	30	4
Kultury tubylcze świata	nauki o kulturze i religii	wykład	30	2
Historia kultury I	nauki o kulturze i religii	wykład	30	2
Historia kultury II	nauki o kulturze i religii	wykład	30	3
Kultura regionalna - ćwiczenia	nauki o kulturze i religii	ćwiczenia	30	3
Kultura regionalna - wykład	nauki o kulturze i religii	wykład	15	1
Główne systemy religijne	nauki o kulturze i religii	wykład	30	2
Specjalność: Krytyka i popularyzacja kultury				
Kanon filmowy	nauki o sztuce	ćwiczenia	30	3
Widowisko w kulturze	nauki o sztuce	ćwiczenia	30	3
Muzealnictwo i sztuka wystawiennicza	nauki o kulturze i religii	ćwiczenia	30	3
Kino popularne	nauki o sztuce	ćwiczenia	30	3
Performatyka i krytyka muzyczna	nauki o sztuce	ćwiczenia	30	3
Specjalność: Animacja kultury				
Animacja grup, społeczności i środowisk lokalnych	nauki o kulturze i religii	ćwiczenia	30	3
Animacja kultury - współczesne idee, koncepcje i metody	nauki o kulturze i religii	ćwiczenia	30	3
Zarządzanie projektem kulturalnym	nauki o kulturze i religii	ćwiczenia	30	3
Życie kulturalne Trójmiasta	nauki o kulturze i religii, nauki o sztuce	ćwiczenia	30	3
Instytucje kultury i	nauki o kulturze i religii	ćwiczenia	30	3

polityki kulturalne				
Specjalność: Kultura mediów elektronicznych i redakcja stron internetowych				
Wprowadzenie do groznawstwa	nauki o kulturze i religii	ćwiczenia	30	3
Narzędzia komunikacji wizualnej II	nauki o sztuce	ćwiczenia	30	3
Wizualność w nowych mediach	nauki o kulturze i religii, nauki o sztuce	ćwiczenia	30	3
Problemy prawne i etyczne w Internecie	nauki o kulturze i religii	ćwiczenia	30	3
Antropologia nowych mediów	nauki o kulturze i religii	ćwiczenia	30	3
Przedmiot fakultatywny I, II, III, IV	nauki o kulturze i religii, nauki o sztuce	ćwiczenia	120	8
Seminarium licencjackie I	nauki o kulturze i religii, nauki o sztuce	seminarium	30	5
Seminarium licencjackie II	nauki o kulturze i religii, nauki o sztuce	seminarium	30	10
Razem:			1350	139

Nazwa zajęć/ grupy zajęć studiów II stopnia	dyscyplina	Forma/formy zajęć	łączna liczba godzin zajęć stacjonarne	Liczba punktów ECTS
Wiedza o kulturze (rekapitulacja)	nauki o kulturze i religii	wykład - kurs online	15	4
Dynamika przemian kulturowych	nauki o kulturze i religii	wykład	30	2
Kulturowe teorie nowoczesności	nauki o kulturze i religii	ćwiczenia	30	2
Metodologie kulturoznawstwa I	nauki o kulturze i religii	wykład	30	3
Metodologie kulturoznawstwa II	nauki o kulturze i religii	ćwiczenia	30	4

Metody badań jakościowych I	nauki o kulturze i religii	ćwiczenia	30	3
Metody badań jakościowych II (warsztat)	nauki o kulturze i religii	ćwiczenia	15	4
Człowiek wobec problemów współczesnego świata	nauki o kulturze i religii	wykład	30	4
Kategorie estetyczne w kulturze współczesnej	nauki o kulturze i religii	wykład	30	4
Przedmiot fakultatywny I, II, III, IV	nauki o kulturze i religii, nauki o sztuce	ćwiczenia	120	8
Seminarium magisterskie I	nauki o kulturze i religii, nauki o sztuce	seminarium	30	3
Seminarium magisterskie II	nauki o kulturze i religii, nauki o sztuce	seminarium	30	5
Seminarium magisterskie III	nauki o kulturze i religii, nauki o sztuce	seminarium	30	7
Seminarium magisterskie IV	nauki o kulturze i religii, nauki o sztuce	seminarium	30	15
Specjalność: Kultura audiowizualna				
Teorie i metody badań przekazów audiowizualnych	nauki o sztuce, nauki o kulturze i religii	konwersatorium	30	3
Przemiany współczesnego kina	nauki o sztuce	konwersatorium	30	3
Sztuka aktualna	nauki o sztuce	konwersatorium	30	3
Muzyka współczesna	nauki o kulturze i religii, nauki o sztuce	konwersatorium	30	3
Kontrkultura i media wizualne	nauki o kulturze i religii	konwersatorium	30	3
Kultura popularna w XXI wieku	nauki o kulturze i religii	konwersatorium	30	4
Współczesne widowisko	nauki o sztuce	konwersatorium	30	4

Ciało w sztukach audiowizualnych	nauki o kulturze i religii, nauki o sztuce	konwersatorium	30	4
Specjalność: Zarządzanie kulturą				
Rynek sztuki i zarządzanie dziedzictwem kulturowym	nauki o kulturze i religii, nauki o sztuce	konwersatorium	30	3
Zarządzanie organizacjami i instytucjami kultury	nauki o kulturze i religii	konwersatorium	30	3
Zarządzanie finansami w kulturze	nauki o kulturze i religii	konwersatorium	30	3
Kultura komunikacji	nauki o kulturze i religii	konwersatorium	30	3
Polityka kulturalna i organizacja kultury w Polsce i Europie	nauki o kulturze i religii	konwersatorium	30	3
Ekonomia kultury	nauki o kulturze i religii	konwersatorium	30	4
Prawne aspekty zarządzania kulturą	nauki o kulturze i religii	konwersatorium	30	4
Przemysły kreatywne w Polsce i Europie	nauki o kulturze i religii	konwersatorium	30	4
RAZEM			720	95

Tabela 5. Zajęcia lub grupy zajęć służące zdobywaniu przez studentów kompetencji inżynierskich/
Zajęcia lub grupy zajęć przygotowujące studentów do wykonywania zawodu nauczyciela - **nie dotyczy**

Tabela 6. Informacja o programach studiów/zajęciach lub grupach zajęć prowadzonych w językach obcych

Poziom studiów	Przedmiot	Liczba godzin	Liczba ETCS
Studia I stopnia	Język obcy I i II	120	8
Studia II stopnia	Język obcy I i II	60	4

